

Nhật Quang Phi Hồ

Buồn Vàng Quốc

Nam California 1-2017

NHẬT QUANG PHI HỒ

Buồn Vong Quốc

In lần thứ nhất 1/2017 tại Nam California, Hoa Kỳ.

Tác giả giữ bản quyền.

Trình bày và chỉnh sửa bản in:

Nguyễn Phan Nhật Nam
nphatnam@yahoo.com

Hình bìa:

Hình thuyền tác giả cập bến Sunda Kalapa,
ngoại ô Jakarta Indonesia, June 1976.

Liên lạc:

Hồ Phi
nhatquang36@yahoo.com

THƠ TA

*Thơ ta cốt viết gửi muôn nơi,
Tâm sự linh tinh giữa đất trời.
Giải tỏa nỗi buồn thân mất nước,
Phô bày ác bịp đám ma trời.
Đề cao sự nghiệp người công ích,
Phê phán thói hèn bọn dở hơi.
Học kẻ sĩ xưa, phù thế giáo,
Để cho nhân thế được vui đời.*

Nhật Quang Phi Hồ

BUỒN VONG QUỐC

*Bốn chục năm qua mất nước nhà,
Tìm đường thí mạng, bỏ quê cha.
Chết rừng đắm biển, vô tâm tích,
Thoát ngục trần ai, thấy yếu già.
Quân cướp giàu to nghiêng cả nước,
Người ngay mất sạch khổ tàn gia.
Non sông cướp bán, dân tôi mọi,
Đất khách thương về, gấn lệ sa.*

Nhật Quang Phi Hồ

ÁC CUỘI

*Đất đá khô cằn xứ Nghệ An,
Mẹ loàn sinh giống cuội con hoang.
Họ tên niên kỷ xưng tùy lúc,
Đệ nhất gian hùng bịp thế gian.
Chạy khắp Đông Tây cầu chức lớn.
Sát tàn dân tộc, cướp giang san.
Thừa hành độc thuyết Nga Tàu dạy,
Khủng họa thương đau, huyết lệ tràn.*

Nhật Quang Phi Hồ

ÁC QUỶ

*Ác quỷ sinh ra, họa nước nhà,
Hung tàn sát hại, khốn dân ta.
Làng quê tang tóc, bao cuồng tố*,
Đất nước tương tàn, lăm xót xa.
Gian ác, giết oan người trí phú,
Phỉnh lừa, tráo trở lừa dối điều ngoa.
Mãi bày học sách trù Mao Xít**,
Xứ sở tan thành bãi quỷ ma.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Tuân lệnh Nga Tàu, tổ chức cải cách ruộng đất giết hại và gây đau khổ cho mấy trăm ngàn gia đình.

** Học theo và thi hành đường lối độc tài tàn ác của Mao Trạch Đông và Stalin.

ÁC TƯỚNG

*Mừng tên đồ tể mới qua đời,
Sống đã làm gì, hại khắp nơi.
Đánh Pháp, rước Tàu, thay đổi chủ,
Diệt người Quốc đảng, độc nô chơi.
Thí quân như rác, không thương tiếc,
Hèn núp riêng thân, quý mạng trời.
Triệu cốt chất nên danh ác tướng,
Dân tình điêu đứng, vọng trùng khơi. **

Nhật Quang Phi Hồ

* Mong được ra khơi đi khỏi xứ.

CHÚC MỪNG GIÁNG SINH

*Cuối năm mừng Chúa Giáng Sinh,
Đôi lời mến chúc thân tình gần xa.
Cầu mong nam nữ, trẻ già,
Bình an mạnh khỏe, mọi nhà đều vui.
Trăm điều tốt đẹp thuận xuôi,
Tuân lời Chúa dạy ngọt bùi sẻ san.
Yêu thương đồng loại lắm than,
Tật tàn nghèo khó, cưu mang sớm chiều.
Huyền vi phúc đức hưởng nhiều,
Tấm lòng rộng mở đem điều ửi an.
Thiên đường ngay chốn thế gian,
Vinh danh Thiên Chúa vẻ vang con người.*

12/2016

Nhật Quang Phi Hồ

ĂN CHÁO ĐÁ BÁT

*Cháo ăn đá bát, những tên nào,
Từ phó thường dân đến cấp cao.
Đồng tuyến nhục đau, lời chẳng đoái,
Phế tàn chiến tật, nỡ quên sao?
Thú hoang còn giúp thương đồng loại,
Phật, Chúa thường răn dạy lẽ nào?
Bội nghĩa, đáng khinh phường vị kỷ,
Thương tình nhớ giúp kẻ công lao.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĂN NHẬU

*Chúng giàu ăn nhậu thấy mà ghê,
Toan việc cường dân sánh kịp dê.
Tim máu độc xà đưa uống gọn,
Sâu đuong bơi mắt nuốt nào chê.
Thai nhi, dơi, cóc đều xơi cả,
Khỉ sống moi đầu thấy thảm thê.
Bịp cướp lăm tiền ăn gớm ghiếc,
Sống thời man dã giữa trời quê.*

Nhật Quang Phi Hồ

ÂN TÌNH

*Ta đi ty nạn, đến Năm Châu,
Ân huệ Người cho thỏa nguyện cầu.
Là bởi lòng Nhân người khác giống,
Ân tình nghĩa nặng phải ghi sâu.*

*Trẻ già được giúp đã hanh thông,
Con cháu sĩ sư, sáng Lạc Hồng.
Cơm, áo, nhà, xe, no ấm cả,
Thấy mình phúc lộc, biết ơn không?*

*Còn bao chiến sĩ Cộng Hòa ta,
Thương phế thư xin, đói rách nhà.
Lê liệt bệnh nghèo, con dốt nát,
Chìm sâu biển khổ, nhục bao la.*

*Học người khác giống lòng Nhân Ái,
Nhắc nhở cùng nhau tỏ chút tình.
Đáp nghĩa ơn xưa, thương xót giúp,
Tình nồng sưởi ấm cõi nhân sinh.*

*Nếu cứ bo bo, chỉ biết mình,
Không hề nghĩ giúp bạn tàn binh.
Sống đời vị kỷ, lòng chai đá,
Cốt khỉ ma rừng, đáng rẻ khinh.*

*Giá trị nên người chỗ trọng khinh,
Sá chi thương ghét, mặc dân tình.
Khoe tài diễn lớn, bần tư cách,
Thiên hạ xem như cóc dưới sình.*

Nhật Quang Phi Hồ

BÙI NHƯ HÙNG

*Hay tin thạc sĩ Bùi Như Hùng,
Xứ Quảng hiền tài đã mệnh chung.
Tan tác bao năm chưa gắp lại,
Lưu ly muôn dặm vẫn tâm cùng.
Hết lòng tranh đấu vì dân nước,
Quyết chí ra công chống phản thù.
Cách trở đường xa không tiến được,
Nghĩa tình thương tiếc dạ buồn lung.*

Nhật Quang Phi Hồ

(16/5/2015)

BẢY TÁM MƯƠI

*Bảy tám mươi qua, lẩm vãng rồi,
Giàu nghèo danh lợi kể xong thôi.
Thân tình cố hữu tiêu dần hết,
Trí lực còn lưu hóa tệ tồi.
Tài vật góp gom nhiều cũng bỏ,
Chức quyền bằng sắc đã rời ngôi.
Bạn già xa cách, riêng yên chốn,
Non nước vơi đầy gió cuốn trôi.*

Nhật Quang Phi Hồ

ẢO DANH

*Một cõi trời thôi, đạo quá đông,
Giết nhau máu đổ khắp non sông.
Đạo kia, phái nọ, trăm tà thuyết,
Có đấng nào không, có thực không?
Địa ngục trần gian, cuồng mãi tạo,
Thiên đường đâu thấy, chỉ mờ trông.
Buôn thần, bán súng, ngu hăng nổ,
Chết thảm Đông Tây, khổ chất chồng.*

Nhật Quang Phi Hồ

BẠC BÀI

*Bạc bài nguyên bởi tại lòng tham,
Mong được tiền ngay khỏi phải làm.
Chẳng mấy cơ may luôn trúng mảnh,
Thấy đâu tiền bạc thấy đều ham.
Nợ nần mượn quít không sòng phẳng,
Nhân nghĩa nên làm lại chẳng kham.
Lợi lộc nghe hơi xông xáp tới,
Ghiền mê thua hết nhục đàn cam.*

Nhật Quang Phi Hồ

BÁI NHAU

*Áo thụng choàng vào bái lão nhao,
Tán dương sự nghiệp thuở năm nào.
Bằng cao, quyền tước nhì sau Chúa,
Công đức, nhân từ nhất Phật rao.
Bỏ nước, quên quân, chuồn mất đất,
Xướng danh, nhắc chức, chộ trời cao.
Song toàn văn võ, nhiều tiêu chuẩn,
Điện sáng quê người, nhạt ánh sao.*

Nhật Quang Phi Hồ

BÀI THƠ CUỐI NĂM

*Năm tháng qua nhanh, Tết lại về,
Cảm buồn lại nhớ cảnh xưa quê:
Mả mồ vun sửa nhìn trân trọng,
Miếu tự trưng bày thấy mến mê.
Rộn rã xóm làng vui đón Tết,
Cẩn cung giấy bút thảo thơ đề.
Nửa đời tránh giặc xa muôn dặm,
Tuổi tác hoàng hôn lạnh bốn bề.*

Nhật Quang Phi Hồ

BẠCH TUYẾT

*Bạch Tuyết, bao quanh mấy chú lùn,
Trùng vây kín mít để nào chun.
Đám lùn muôn vẻ, tài hoa đủ,
Gây cản gờm nhau khó hợp hùn.*

*Bến lặng bờ Tây, tuyết đã Đông.
Ngân hà mây nước, rộng mênh mông,
Mưa ngâu, Ngưu, Chức dù qua lại,
Chậm trễ đường xa giảm nhiệt nồng.*

*Mừng thấy người vui, ta cũng vui,
Thương đời muôn việc chúc êm xuôi.
Thời gian còn lại bao nhiêu nữa,
Vui sống bừng lên, thế chẳng lụi.*

*Quá buổi bon chen, dạ thái hòa,
Hải âu nào kịp cánh thiên nga.
Vẫn nguyên bãi cũ vờn qua lại.
Ước vọng chi hơn? nắng xế tà.*

Nhật Quang Phi Hồ

BÁN TRỜI*

*Năm chục đô tươi thắm mỗi người,
Tham gia tổ chức họp vài mươi.
Võ văn quan tướng vui phong chức,
Hoang tướng ba hoa chuyện khó cười.
Khoe bán biển trời xây dựng quỹ,
Điện thư phổ biến mạnh thông tư.
Tự do nước Mỹ không ngăn nói,
Láo bịp nhau chơi chúng chẳng từ.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Chuyện một nhóm háo danh, tụ tập nhau xưng chính phủ nói lung tung.

BẰNG CẤP

*Đất nước quê ta Tiến Sĩ nhiều,
Bằng cao xứng chức với quan liêu.
Học trình vớ vẩn phong bằng cấp,
Tài trí lưu manh, cướp giáo điều.
Đưa đẩy nước non vào tuyệt lộ,
Cúi đầu nghe Chệt, khiến dân tiêu.
Ngàn năm nô lệ, buồn tiên tổ,
Việt tộc tàn vong nhục sớm chiều.*

Nhật Quang Phi Hồ

BẢY LĂM

*Thoáng đó Xuân này quá bảy lăm,
Chẳng còn bao nữa mãi trăm năm.
Dù ba thế hệ, chân còn vững,
Kể bốn ngàn năm, trí vẫn nhăm.
Nần nợ non sông, ghi thiếu mãi,
Nghĩa tình quê cũ, lại xa xăm.
Tám mươi thấp thoáng kề bên cửa,
Bạn cũ tiêu dần hết chốn thăm.*

Nhật Quang Phi Hồ

BẢY MƯƠI NĂM (1945-2015)

*Bảy mươi năm Cộng cướp non sông,
Đày ải muôn phương khổ đại đồng.
Giai cấp đấu tranh, bày chém giết,
Ngu dân ác bịp, hứa nghèo trông.
Chiến tranh máu lửa, đau dân Việt,
Bán rẻ quê hương, rước Chệt hồng.
Văn hóa học hành chuyên dối trá,
Tương lai nước Việt biết còn không?*

Nhật Quang Phi Hồ

BẤT NHÂN BỘI NGHĨA

*Đồng hương mục đích kết thân thương,
Hóa chỗ khoe khoang, diễn đấu trường.
Dăm đứa lô nhô, tuồng bát nháo,
Sớm đầu, tối đánh, cố khoa trương.*

*Trí trương trí nhược óc trâu ươn,
Nghe đứa du côn, kết một phường.
Danh sách thương binh không giúp phát,
Nỡ đem vất rác, nghĩ buồn thương.*

*Xưng danh Quốc Đảng, lòe yêu nước,
Bất nghĩa, vô nhân, thấy chán chường.
Quên bạn một thời chung pháo đạn,
Xứ người khá giả đủ khoa trương.*

*Tây Tàu du hí tiền trên vạn,
Chiến hữu đói mồi chẳng xót thương.
Đui, liệt, cụt, tàn, trơ ngoảnh mặt,
Qua truông bội phản bạn chung đường.*

Nhật Quang Phi Hồ

BẢO VỆ NON SÔNG

*Mỗi người trách nhiệm với non sông,
Bảo vệ tương lai giống Lạc Hồng.
Không để Cộng Nô ngang ngược mãi,
Tận lòng dũng khí rạng môn tông.*

*Việt Cộng lâu nay mượn sức Tàu,
Gây bao đại họa quá thương đau.
Nhất hô bá ứng cùng tranh đấu,
Đẹp Cộng, may ra nước đẹp giàu.*

*Cộng là đảng cướp phá non sông,
Từ rú rừng ra cướp trắng đồng.
Lừa bịp, chiến tranh tan nát nước,
Nhân quyền, sinh thái kể như không.*

*Chúng như đàn sói quá hung hăng,
Một lũ vong nô hiểm lại hèn.
Quy lụy Thành Đô dâng tổ quốc,
Diệt người yêu nước, nhục hay chẳng?*

*Than ôi nước Việt sắp tiêu rồi,
Dân mãi lì câm, ngu bốt thôi.
Rượu uống say sưa, đàn chẳng biết,
Khuyên nhau thức tỉnh hết suy đồi.*

*Đầu tiên việc dễ hãy làm đi,
Không bán mua gì với Bắc Di.
Đói chẳng điểm nô cho lũ Chệt,
Thanh bần, gái chẳng chúng vu quy.*

*Sản phẩm Tàu Ô phải tẩy chay,
Uống ăn độc chất chẳng buôn bày.
Khinh khi ra mặt cho Tàu thấy,
Phục vụ chối từ cho chúng hay.*

*Chẳng thêm du lịch sang Tàu khựa,
Tiêu cực đồn ngầm chúng biết tay.
Vạch mặt, tránh xa tôi tớ chúng,
Kể mưu ác hiểm chúng xưa nay.*

*Nhục nhũ làm sao lũ Cộng nô,
Hành dân, hại nước thói côn đồ.
Vô nhân, bất nghĩa, đầu ngu tối,
Ác bịp tranh quyền chỉ biết đồ.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐOẢN THƯỜNG

*Quan sáu quan ôn lão Đoản Thường,
Thương binh bỏ mặc chẳng hề thương.
Bụng heo biển lận ăn trơn máng,
Óc chó ganh tương sữa hết đường.
Vị nghĩa Hạnh Nhân ra cứu giúp,
Bất nhân Thường Đoản viết vô lương.
Sao không chung sức vì công nghĩa,
Mất dạy nhà mi thấy chán chương.*

Nhật Quang Phi Hồ

BẢY TÁM MƯỜI

*Bảy tám mươi rồi đã nhược nhu,
Còn chi mấy nữa góp công phu.
Người mê danh lợi còn khoe mẽ,
Kẻ cốt yên bình sống tĩnh tu.
Đêm ngủ ác mơ, nào thẳng giấc.
Ngày đi xénh xáng, đáng lu khù,
Việc nhà, việc nước đành yên phận,
Mặc đám thầy rùa chúng rở mu.*

Nhật Quang Phi Hồ

BIỂN KHỔ

*Thấp thoáng giờ đây đã cuối năm,
Đời người ngắn ngủi chẳng bao lăm.
Mưu đồ danh lợi quyền uy lớn,
Rồi cũng buông tay tắt thở nằm.
Hại nước giết dân gieo thống khổ,
Cuồng tin ma thuyết bịp mù tằm.
Quá nhiều ác quỷ đầy dân nước,
Biển khổ quê hương sóng khó đằm.*

Nhật Quang Phi Hồ

BÉ CẦU

*Bạn bè kẻ vắng, kẻ không đâu,
Ngã lớn, tính người khó kết lâu.
Sống cạnh, thâm tình hai bé cầu,
Vui chung, đùa giỡn một tâm đầu.
Vườn sau sóc chuột kiêng không đến,
Cửa trước lạ quen nể chúng gâu.
Nếp sống yên bình chung bảo vệ,
Chó người tương ái nghĩa tình sâu.*

*Nhà rộng, một mình khỏi phải lo,
Nhờ hai bé cầu, đỡ buồn xo,
Có gì xâm nhập, vang lên sủa,
Báo động kịp thời khách nhỏ to.
Đêm ngủ chúng tài nhanh tỉnh thức,
Kiêng dè, trộm đạo cũng xa cho.
Vui đùa thân ái, lòng tương mến,
Người vật thân yêu ấm một lò.*

Nhật Quang Phi Hồ

BETTY KHÓC MẸ

*Giã từ trần thế, mẹ quy tiên,
Xót mãi lòng con nhớ mẹ hiền.
Công đức sinh thành, ơn dưỡng dục.
Tình thương của mẹ thật vô biên.*

*Mẹ khuyên con sống, giữ hiền lương,
Đối với muôn loài phải mến thương.
Ngay thẳng công minh đời vững bước,
Chân nhân thiện mỹ sáng muôn đường.*

*Một đời tận tụy giúp chồng con,
Gian khổ bao năm chẳng mỏi mòn.
Từ Bắc vào Nam xa lánh Giặc,
Chở che con trẻ được vuông tròn.*

*Giặc tràn, quốc sử lại sang trang,
Rời bỏ non sông vượt dặm ngàn.
Quạnh quẽ quê người, buồn xứ lạ,
Giờ con mất mẹ, lệ tràn tuôn.*

Nhật Quang Phi Hồ

BIỂN LẶN

*Sống kiếp trăm năm giữa đất trời,
Tiện bần ích kỷ đến tàn hơi,
Nghĩa tình, nhân ái, không hề biết,
Cứu khổ, phò nguy, chẳng xót đời.
Bát nháo, a dua, mù phải trái,
Bảo toàn riêng giữ, khó ai chơi.
Sống đời biển lận cùng nhân thế,
Chết vẫn thừa dư điểm khéo lời.*

Nhật Quang Phi Hồ

BỒ TÁT

*Bồ Tát không là chỉ Quán Âm,
Mà là nhân nghĩa tự thân tâm.
Giúp tiền cứu độ đời cơ khổ,
Ra sức khai lòng kẻ tối tâm.
Thông cảm nỗi buồn người thất bại,
Vui mừng thành quả kẻ nên tâm.*
Bản năng vị kỷ luôn kiềm chế,
Xã hội ân tình, nghĩa nặng thâm.*

Nhật Quang Phi Hồ

*Thành ngữ “nên tâm nên bát”, chỉ sự thành công.

BIỂU TÌNH

*Nửa vạn biểu tình, Cộng dẹp tan,
Ráng đi trăm vạn, chúng quy hàng.
Vùng lên tất cả tranh quyền sống,
Cộng phải tiêu tan, phải chạy làng.*

*Mọi người chung sức xua quân giặc,
Nếu mãi thờ ơ, Chết mãi tràn.
Nhục nhã Việt Nam thành nô lệ,
Điểm, tì, tôi mọi mất giang san.*

*Vong nô một lũ tham quyền chức,
Bán nước cầu vinh, quá bạo tàn.
Lạy Chết, phản dân buồn quốc tổ.
Biểu tình nổi dậy thoát lầm than.*

*Hào hùng trai gái noi Trưng Triệu,
Dẫu chết còn hơn sống khổ nàn.
Nhục nhã đem thân quỳ giặc Bắc,
Quyết lòng Hưng Đạo diệt quân gian.*

Nhật Quang Phi Hồ

BỐC THƠM

*Ngồi không chúng lại bốc thơm nhau,
Viết lách tán dương chuyện trước sau.
Rảnh rồi tiền già, nghe vượn hót,
Dễ dàng cơm sẵn, ngắm mèo ngau.
Tiệc bày quán Chệt xơi hàng thối,
Xuất bản nhà in bán giấy mau.
Công đức khoa trương lên thấu đỉnh,
Khoa ngôn tô điểm, loạn thêm màu.*

Nhật Quang Phi Hồ

BOM HÓA HỌC*

*Bom hóa Chệt làm giết nước xa,
Chẳng may nổ mạnh phá sân nhà.
Lũng sâu lỗ lớn hơn trăm mét,
Bán kính hủy tàn mấy dặm qua.
Trời bất dung gian quân hiểm ác,
Khiến cho thế giới rõ hung tà.
Bom này toan xuất hành đâu đó,
Một quả ngàn nhà thấy hóa ma.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Vụ nổ ở Thiên Tân, TQ.

BỘT BÈO

*Xứ Nẫu làng quê đất khổ nghèo,
Dân tình co cỏi điểm bần keo.
Xóm làng ganh tị hơn thua ghét.
Ác đảng cuồng mê giết thẳng lèo.*
Đấu tố ngu si hằng rậm đám,
Nhân từ tình nghĩa lại leo beo.
Tật tàn đói bệnh nhìn vô cảm.
Khoe mẽ mùa quê nổi bột beo.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Chẳng có vùng nào giết hại nhau nhiều hơn nơi đây trong 70 năm qua.

BUỒN SINH NHẬT

*Vui buồn sinh nhật gửi ai thương,
Bày đặt, suy ra nghĩ ngược đường.
Ngày ấy khởi đầu vào biển khổ,
Sinh già bệnh tử khắp muôn phương.
Thú người tương sát tranh giành sống,
Huyết lệ phơi bày rã thịt xương.
Nếu có luân hồi, xin dứt nghiệp.
Sinh chi chịu phải vạ vô thường.*

Nhật Quang Phi Hồ

BÓT RƯỢU

*Bót dùng bia rượu hỡi ai ơi,
Uống lắm say sưa chỉ hại đời.
Nước mất hay còn, say chẳng biết,
Rượu sinh ngu muội, biết chi trời (1).*

*Nước nhà nghèo khổ, than trăm họ,
Nô, điểm lan tràn nhục khắp nơi.
Tỉnh lại cùng nhau thôi túy tửu (2),
Dành tiền, minh trí, giúp thương đời.*

*Thời Tây cai trị một SICCA (3),
Rượu bán dân ghiền, mạt nước ta.
Nay Cộng cho tràn trăm hãng rượu,
Đần say dễ trị, khổ muôn nhà.*

*Nước Việt than ôi, chúng bán rồi,
Thành Đô dưng nước, nguyện làm tôi (4).
Tàu chuyên hối lộ, mua từng đũa.
Giàu nứt, quyền cao, chúng cố ngồi.*

*Ngu dân mờ mịt chẳng lo âu,
Cùng cố, làm nô lũ giặc Tàu,
Tiên tổ trăm đời xây giữ nước,
Nay Tàu làm chủ ác mưu sâu.*

*Cháu con trách nhiệm với cha ông,
Nghĩa khí nên dân giống Lạc Hồng.
Bỏ rượu, tỉnh người, lo vận nước,
Giống nòi tiêu diệt, nhục buồn không?*

Nhật Quang Phi Hồ

1. Người say sưa ngu độn, sinh con cháu trí tuệ kém.
2. Rượu say và thuốc lá rất hại cho sức khỏe.
3. Tên hãng rượu duy nhất của Pháp ở Chợ Lớn.
4. Liên Xô và Đông Âu sụp đổ, CS Việt Nam như chó mất chủ, vội chạy sang Thành Đô đầu Tầu, xin Tầu giúp duy trì chế độ. Tầu nhiều mưu sâu, kế hiểm, lại giỏi chuyện hối lộ bỏ tiền mua đứt từng đũa cầm quyền để làm tay sai cho Tầu.

BUỒN TUỔI GIÀ

*Nửa đời ly loạn, khổ bốn ba,
Sóng bão liều thân, phước sống già.
Chân bước đong đưa gần hụt hẫng,
Mắt mờ chữ nhỏ đọc không ra,
Gia đình phân tán con dăm nẻo,
Cố quốc tôi đòi Chệt chiếm qua.
Lực bất tòng tâm, tài chẳng thể,
Mãi buồn nước mất, xót quê cha.*

Nhật Quang Phi Hồ

BRIGITTE BARDOT

XƯA VÀ NAY

*Năm chục năm xưa đẹp nhất đời,
Giờ đây luống tuổi, tiếc cô ơi.
Mắt môi nhẵn nhúm trông mà nản.
Gậy chống chân run hận lẽ trời.*

*Tôi ở trời Đông, cô ở Tây,
Chung nhau một thuở thế gian này.
Nhìn cô diễn xuất càng mê mẩn.
Còn nhớ hình cô khắp đó đây.*

*Cô đã già nua, tôi hết trẻ,
Phim xưa xem lại mãi còn say.
Tượng đồng ngàn thuở cô lưu lại,
Tôi hóa thành hơi theo gió bay.*

*Cô yêu sinh loại, quý thiên nhiên,
Tâm dạ hiền lương tự Phật hiền.
Vang gọi sinh quyền cho thú vật,
Kêu gào nhân thế bớt cuồng điên.*

*Âu Châu đúc tượng dựng công viên,
Chiêm ngưỡng ngàn năm nét đẹp hiền.
Hưng phấn trẻ già muôn chủng tộc
Dáng hình vệ nữ chốn thiên tiên.*

*Triết Pháp vang danh có Rousseaux,
Tướng quân lừng lẫy chính Napo.
Hugo thi bá dòng Seine mộng,
Đồng tượng lưu đời nhớ Bardot.*

Nhật Quang Phi Hồ

VUI

*Vui thay Mỹ được Donald Trump,
Kiệt xuất tinh khôn đáng bậc trùm.
Ngăn Chệt, hòa Nga chơi đúng lối,
Mặc cho tham nhát miệng um sùm.
Dắt đưa nước Mỹ thêm hùng mạnh,
Nanh vuốt Tàu man thế phải cum.
Nhờ đấy Á Đông luôn đứng vững,
Việt Nam tồn tại khỏi khum num.*

Nhật Quang Phi Hồ

CẢM TẠ

*Chung trưa một bữa có nhau vui,
Chia sẻ bên nhau thức ngọt bùi.
Quên nỗi cô đơn buồn viễn xứ,
Tuổi vàng lữ thứ bớt lui hui.
Sớm đời bình lửa thương ly biệt,
Chiều vắng bạn bè cảm cúat cui.
Trao đổi tâm tư cùng cảnh ngộ,
Nghĩ suy nhiều lối vẫn hòa xuôi.*

Nhật Quang Phi Hồ

BUỒN VUI

*Lời thơ ta viết chuyện buồn vui.
Buồn cảnh thương tàn, liệt, cụt, đui.
Đồng tuyến tất nguyên, cam đối lạnh,
Chúng ta may khỏi, kể giàu vui.
Ai người cũng biết vui buồn cả,
Sao chẳng chia nhau chút ngọt bùi?
Thương kẻ mênh mông chìm biển khổ,
Nghĩa tình, nhân ái tạo nguồn vui.*

Nhật Quang Phi Hồ

BUỒN

*Tuy ấm, dù no, dạ vẫn buồn,
Nước nhà, khổ loạn giặc còn luôn.
Chuyên môn, hỏi chút không hề dễ,
Kinh nghiệm, học nhờ cũng khó sông.
Kề cận, nghe toàn câu đớp chát,
Xa xôi, xem lắm chuyện tham cuồng.
Thu vàng đã vãng, lòng tê tái,
Mở cửa đông về gió lạnh tuôn.*

Nhật Quang Phi Hồ

BUỒN BẠN QUA ĐỜI

*Vừa hay bạn cũ vội tiên quy,
Hối hận rằng ta chẳng giúp gì.
Bạn sống, ta quên tìm nhắh hỏi,
Nay buồn vĩnh viễn phải chia ly.
Xa xôi vạn dặm không đưa tiễn,
Vẫn nhớ bên nhau sống một thì.
Tương ngộ thân tình trong lửa loạn,
Tan hàng, muôn khổ bởi man di.*

*Bốn một năm qua mất Cộng Hòa,
Tan hàng, chạy giặc, biệt ngàn xa.
Kẻ đi mất cả, tìm yên chốn,
Người ở lầm than, khổ lệ nhòa.
Tông tích ly tan chìm quá khứ,
Bỗng nay tin báo bạn tàn qua*.
Trùng dương cách biệt, luôn còn nhớ,
Một thuở thân thương, khóc bạn già.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Được tin qua internet bạn vừa qua đời.

BUỒN NON NƯỚC

*Nghĩ buồn sự thể nước quê ta,
Cơ hội ngàn vàng, thấy bỏ qua.
Viện, Tội điều trần đều chẳng xét,
Giáo gươm nào cự pháo tầm xa.*

*Canh tân thực tế không theo học,
Tín ngưỡng vốn nhiều, lại bội ra.
Đạo Chúa cuồng theo chia rẽ nước,
Giúp Tây chiếm trọn nước non nhà.*

*Phật sư, cha cố, người tôn vọng,
Ngồi mát, bát vàng được trọng dâng.
Cầu nguyện trời ơi, dân khổ nhọc,
Sưu cao thuế nặng, sống ngu đần.*

*Anh hùng chí sĩ quyết liều thân,
Chống chỏi bao năm chết chẳng cần.
Phùng, Thám lập đồn nơi phía Bắc.
Thưởng, Đình,Trực, Định xứ Trung Nam.*

*Mê chức, ham quyền, đua bán nước,
Nào Thân, Khải, Tấn, lắm bày tham.
Dân tình đói khổ không sao xiết,
Vất vả cơ cùng phải nhục cam.*

*Tây chữa tàn đi, Nhật lại tràn,
Gây hai triệu đói chết khiên oan.
Chiến tranh bom đạn bao tang tóc,
Nhật bại, Cộng lên giết khốc tàn.*

*Ngu dân hơn nữa, lại bày biên,
Đạo Marx Lénin lại cưỡng truyền,
Ai chẳng nghe theo là chúng giết,
Nhân tài trí thức chết huyên thiên.*

*Năm Tư (1954) đình chiến lờ cơ hội:
Nam Bắc hai miền nghỉ chiến chinh.
Chống cảnh đói nghèo, ngu với đốt,
Mở mang đất nước, sống phồn vinh.*

*Lại ngu lãnh súng Nga Tàu Cộng,
Gây chiến Miền Nam huyết lệ tràn.
Chết nát thảm thê nhiều lắm triệu,
Điều tàn dân tộc cảnh thương tan.*

*Chiếm được Miền Nam, chúng cướp càn,
Phá tan kinh tế, nước lầm than.
Tù, đày, hành, giết dân muôn khổ,
Biển cả, rừng xanh chết vạn ngàn.*

*Đánh cho lợi ích Xô, Tàu Cộng.
Xô sụp, Thành Đô chúng lại hàng,
Đất tổ nhục dăng thành tỉnh Chệt,
Đổ muôn xương máu để nô hoàn.*

*Ba mươi năm chẵn dài chinh chiến,
Dân lính hai miền chết vạn thiên.
Đạo Cộng hung tàn, tan đất nước,
Buôn dân, nhượng đất, bán tài nguyên.*

*Cuối đầu dâng nước cho Tàu Cộng,
Giữ đảng Cướp Ngày, phản tổ tiên.
Bán nước, đày dân, tiêu chủng tộc,
Tiếp làm nô lệ nhục triền miên.*

*Đám cướp giàu to, xài phí phạm,
Dân lành mất đất, khổ vong gia.
Công an du đảng thừa vợ vét,
Đạo đức suy đồi, nước quý ma.*

*Dân phải lìa quê, tìm thế giới,
Chìm sông, chết biển, sống vong thân.
Tủi buồn, dĩ, điểm quanh cùng khắp,
Cắp, cướp, tỳ, nô, nhục cảnh bần.*

*Huyết lệ non sông chảy quá nhiều,
Xin cùng tỉnh lại, hãy thương yêu.
Đảng, đoàn, đạo bịp xin dừng lại,
Cùng góp bàn tay dựng chính triều.*

*Ai cũng bình sinh dưới cõi trời,
Nhân quyền, nhân phẩm trọng cho nhau.
Tự do phát biểu điều ngay phải,
Dân chủ làm nên nước mạnh giàu.*

*Cơ hội ngày nay lại đến rồi.
Cộng Tàu hung bạo quá tham gian.
Lấn rừng, cướp biển luôn ngang ngược,
Mỹ mạnh khuyên ngăn, phải kết đoàn.*

*Hợp sức toàn dân chung với Mỹ,
Ngăn Tàu, bảo vệ cõi giang san.
Tự do dân chủ, noi gương Mỹ,
Độc lập, vui đời sống đặng quang.*

*Cơ hội lần đây mà chẳng nắm,
Thoát Tàu, sánh bước với năm châu.
Marx Lê hoang tưởng nên ngừng bịp,
Tĩnh lại đi thôi, đứng ngắc đầu.*

Nhật Quang Phi Hồ

GỎI KÝ GIẢ L.G.

*Ăn gì bôi bẩn Donald Trump?
Tài trí giàu sang lão đáng trùm.
Khắp cả năm châu lo lắng nể.
Nói năng bộc trực chẳng lum khum.
Giỏi từng tạo quản bao doanh nghiệp,
Thế giới giai nhân mới chọn bùm.*
Tuyển đám nghề cao lo việc nước.
Từ nay Cướp Chệt phải đành cum.*

Nhật Quang Phi Hồ

BUỒN QUÁ ĐI THÔI

*Dân Việt trên đà đến diệt vong,
Tuy xa ngoài cõi, ngoảnh đau lòng.
Bao người ngu dại, tuân theo Cộng,
Giúp chúng quyền cao hại giống giòng.*

*Văn hiến ngàn năm Cộng phá tan,
Tham ngu bạo ngược, cướp làm quan.
Cùng dân nghèo khổ ngu theo chúng,
Cướp trộm ngày nay hóa loạn tràn.*

*Diệt dân, độc chất Chệt đem sang,
Ham lợi dân tham chế lẫn hàng.
Lừa bán cho nhau ăn uống độc,
Thêm ngày ung bướu, bệnh tràn lan.*

*Tham giàu Cộng bán tài nguyên cạn,
Tô giới giặc Tàu, Cộng rước sang,
Đồng hóa Việt ta không mấy chốc,
Chẳng còn lâu nữa hóa Tàu bang.*

*Trọng điểm non sông Chệt chiếm rồi.
Chệt xây tô giới chúng riêng ngôi.
Thác khai, xả độc dân ta hứng,
Dần bước tiêu vong, lẫn tẻ tồi.*

*Bán nước, cúi đầu tuân lệnh Chệt,
Hại dân khổ nhục sống về đâu.
Đói sinh trộm cướp hung tàn khắp,
Bệnh hoạn đau thương, vạn thảm sầu.*

Sông biển thải đầy toàn độc chất,
Cá chim chết gọn chẳng còn chi.
Khói hơi kỹ nghệ, nguy dân thở,
Độc hại môi trường khó dụng y.

Việt dân nghèo khổ cam nô lệ,
Ngu dốt cơ cùng sớm tuyệt di.
Mòn bệnh tật tàn, tiêu giống Việt,
Tiến trình dân tộc bước suy vi.

Rượu, phê, men độc pha đồ uống,
Say khướt, đần độn hết biết gì.
Chết sống tương lai nào nghĩ đến,
Cháu con còn mất chẳng màng chi.

Công lao tiên tổ còn đâu nữa,
Bám Chết giữ quyền, Cộng hại dân.
Sự nghiệp ngàn năm xây dựng nước,
Cộng đem phá nát, xót muôn phần.

Sống đời muôn thú mong dài kiếp,
Ích kỷ riêng mình, chẳng biết ai.
Vô cảm, rã rời như cát bãi,
Đâu còn nước Việt có ngày mai!

Thức tỉnh lên đi, đừng muội nữa,
Quyết lòng dẹp Cộng, cứu non sông.
Không còn hèn nhát, riêng tư kỷ,
Để khỏi tiêu vong giống Lạc Hồng.

Nhật Quang Phi Hồ

CẢNH TÌNH ĐẤT TỔ

*Lánh giặc, yên thân, vẫn mãi buồn,
Ngoảnh về tổ quốc, lệ tràn tuôn.
Quan quân ác đảng, Tàu mua đứt,
Con trẻ công nông, Chết lựa trường.
Quặng mỏ tài nguyên khai bán cạn,
Thú cầm sinh thái bắt khô nguồn.
Côn đồ khủng bố dân lành khiếp,
Già trẻ quên sầu, rượu giết luôn.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHÂN ĐÈO AN KHÊ

*Tay xách, nách bông một bé con,
Lẳng xẵng chị nọ nắm từng lon.
Chạy theo xe khách rao mời bán,
Nước ngọt năm ngàn giữa nắng non.
Vất vả thấy thương, ta xót dạ,
Chị đen gầy guộc, dáng hao mòn.
Hai lăm cents vốn lời chi mấy*,
Khói bụi trưa hè khổ mẹ con.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Xe đồ ngừng đỗ xăng, nơi chân đèo An Khê, thấy có chị vất vả tay ôm con, khó khăn chạy theo bán một lon nước ngọt ướp lạnh cho khách trên xe giá 5000 đồng VN (25 cent Mỹ) cả vốn lời.

BUỒN

*Đất tổ ngày nay quá thảm buồn,
Giặc Tàu hống hách đến tràn luôn.
Chiếm nơi trọng địa xây căn cứ,
Mượn chất độc thâm diệt tận nguồn.
Hàng hóa hại hư đem bán tổng,
Tài nguyên vỡ vét chở về buôn.
Dân nghèo bệnh khổ dần tiêu diệt.
Trí thức kêu hèn chỉ ngó sông.*

*Buồn thay dân Việt lắm gian hùng,
Cướp cạn ham quyền bịp tứ tung.
Đưa điểm dẫn đầu không biết phải,
Đám ngu tham nịnh hại khôn cùng.
Giỏi nghề lừa gạt mong giàu gấp,
Thí mạng ngây lành lỡ bước chung.
Quyền chức chưa chi, hung ác lớn,
Dân tình khổ nhục giữa lao lung.*

Nhật Quang Phi Hồ

CA DAO BOLSA

*Gỗ cũ bà vất ngoài mương,
Hễ ai gần đến, sợ lươn của bà.
Bà buồn, bà ghét người ta,
Sợ người tán bột làm hương thơm nhà.
Bà nghi người có thuật ma,
Biến thành trăm quý đem ra chợ chiều.
Bà ơi, bà hiểu ít nhiều,
Ngoài mương mấy lúc thủy triều cuốn đi.*

Nhật Quang Phi Hồ

CẢNH GIÁC

*Tuồng đời gian trá, phải đa nghi,
Trăm lẽ ba hoa, chẳng thật gì.
Chính đạo, điều hay bao kẻ giả,
Giả nhân, giả nghĩa bịp li chi.
Đặt bày ngòi mát cao sang sống,
Thụ hưởng bát vàng dễ lắm khi.
Dẫu có nghe theo, nhưng tỉnh táo,
Khỏi cho chúng bịp, phải minh tri.*

Nhật Quang Phi Hồ

CA DAO

*Làm người phải biết nghĩa nhân,
Nghĩa là nợ trả, nhân là giúp thương.*

*Người là đáng Chúa ai ơi,
Giúp người, Chúa trả phước Trời dài lâu.*

*Phật sư dạy đức từ bi,
Thương sinh cứu độ, tọa trì tầng cao.*

*Phước trời ta được vận may,
Giúp người tàn phế đọa đày đón đau.*

*Nghĩa là bốn phận làm người,
Nhân là tạo được môi cười hân hoan.*

*Đã sinh cùng thuở với nhau,
Tật nguyên gánh hết khổ đau thay mình.*

*Mừng ta phúc lộc an khang,
Giúp thương binh phế lăm than khổn cùng.*

Nhật Quang Phi Hồ

CALIFORNIA

*Nước Mỹ, Cali chốn tuyệt vời,
Quanh năm ôn dịu, đáng thăm chơi.
Đông về khô tạnh, mùa êm ả,
Hạ đến mát trời, gió biển khơi.*

*Đường sá thênh thang dài thẳng tắp,
Phố phường thông thoáng dễ xe hơi.
Mạnh giàu thứ bảy so cường quốc,
Phim ảnh khởi nguồn tại chính nơi.*

*Nho rượu buôn ra nhì thế giới,
Nông trang cung cấp Mỹ dư xơi.
Người từ khắp chốn mong di trú,
Thơ mộng an vui đẹp nhất trời.*

*Trăm thứ giống dân vui vẻ sống,
Mặc người kỳ thị, mặc ai không.
Di dân hầu hết từ muôn chốn,
Hòa lẫn bên nhau, lắm cộng đồng.*

Nhật Quang Phi Hồ

CẢM BỆNH NHỨC MỎI

*Thế thân cũng lạ chẳng chơi,
Cảm ho mỗi mệt, rã rời chân tay,
Nằm trơ khó thể cựa quay,
Đứng lên muốn ngã, mệt nhoài thở ra.
Nhưng lỡ nể bạn rủ ta,
Ra nơi khiêu vũ nhạc ca xập xình.
Đèn màu, vui bạn thân tình,
Quên mỗi đứng dậy, gồng mình ráng theo.
Chân tay trở lại dẻo dẻo,
Bước đều theo nhịp rất reo trống đàn.
Bốn chân xoay chuyển hai hàng,
Cố công mạnh bước, tiêu tan nhọc nhằn.
Tiếng đàn nhịp trống kích hăng,
Bản khoan, bản nhặt, liền chen bước đều.
Tay đưa xui ngược mấy chiều,
Khi ngang, khi dọc, dắt dìu đào đi.
Lãng quên thế sự sầu bi,
Sức tàn còn lại sá chi cảnh chiều.
Bốn bên, nam nữ dập dìu,
Vui quên một thoáng bay tiêu mấy giờ,
Khuya về như tỉnh cơn mơ,
Nằm mê bất động, tay đơ, chân lì.*

Nhật Quang Phi Hồ

ẨM NGHĨA TÌNH

* Gởi T. Đ. San Jose

*Hợp tác cùng nhau, tỏ nghĩa tình,
Chút quà đồng tuyến giúp thương binh.
Sáng lòng nhân ái cùng dân nước,
Trả nghĩa ân tình nợ chiến chinh.
Đói bệnh, tật nguyên, đời biển khổ,
Lộc trời, phước đất, chớ riêng mình,
Thương nhau ủy lạo, niềm an ủi,
Đồng tuyến chia cùng cảnh nhục vinh.*

Nhật Quang Phi Hồ

BUỒN VONG QUỐC

*Cộng Sản quê ta thật ác tồi,
Bịp, ngu, giết chóc, rớt làm tôi.
Đánh Tây, đuổi Mỹ, quỳ dâng Chệt,
Cướp đất, buôn nguồn, hại mãi thôi.
Vơ vét tài nguyên, Tây Mỹ gởi,
Đày dân bán gái, nhục than ôi.
Tiêu tùng dân Việt, buồn vong quốc,
Chệt chiếm non sông, khó vãn hồi.*

Nhật Quang Phi Hồ

CẢNH GIÁC

*Ác bip, gian nhân vốn quá nhiều,
A dua theo chúng, cuộc đời tiêu.
Lạy ngài, tôn thánh, đưa tâng bốc.
Xưng cháu, xưng con, cúi lạy liều.
Mưu hiểm thâm sâu, muôn kẻ khiếp,
Hứa trắng ngà ngọt, lừa người xiêu.
Thế gian chơn giả nan phân biệt,
Ngây ngố hòa đông, hổ sớm chiều.*

Nhật Quang Phi Hồ

CẤP BẰNG ĐẤT TỔ

*Xứ sở mừng nay Tiến Sĩ nhiều,
Học hành tài đức chẳng bao nhiêu.
Ngôn từ nghịch nghĩa nghe tai xốn,
Kiêu ốc gian xây sớm sập chiều.
Bằng đều bán mua, mong xứng chức,
Đảng đoàn giàu nứt, nặng quan liêu.
Dân cùng đi khắp làm tôi mọi,
Giặc Bắc lan tràn, tổ quốc tiêu.*

Nhật Quang Phi Hồ

CAO NIÊN

Cao niên ngày tháng thông dong,
Bảy ngày Chúa Nhật đủ trong mỗi tuần.
Tâm tư chẳng khác thời xuân,
Thoáng qua quay lại, gần tuân lệnh trời,
Sống đây ta hãy vui chơi,
Lứa trang, niên trưởng đã vơi lắm nhiều.
Tháng ngày còn chẳng bao nhiêu,
Trông ra đã thấy lắm điều khác xưa,
Ra nơi dạ vũ, tiệc trưa,
Vui ca, cô phụ nay thừa hơn nam.
Cảm mình, tài lực bất kham,
Ngũ chi mềm yếu, ai ham nổi gì.
Xập xình nghiêng ngã lắm khi,
Tay chân hệt hững, bước đi trễ tràng.
Chuyện đang nói, bỗng quên ngang,
Như đàn lỗ nhịp, tình tang nửa vơi,
Cúi mình, ngời xấp, hệt hơi,
Khó khăn chùa miếu, vào nơi tháo giày.
An nhàn, đơn giản mỗi ngày,
Có tiền cũng chẳng dám bày thức ngon,
Uống ăn không giữ mập tròn,
Nặng nề chóng chết, đời còn vấn vương.
Vị ngọt phòng sợ tiểu đường,
Chất béo dễ thấy tỏ tường bệnh tim.
Mỡ đường, cao máu chẳng êm,
Đạm thịt trứng lắm, khó kiềm thận suy.
Mỗi năm trí lực yếu đi,
Củ kiên, rau quả lắm khi chẳng nề.
Đêm nằm thao thức chuyện quê,
Đau nhìn đất tổ thuộc về giặc Hoa.
Buồn thương tang tóc dân ta,
Giết nhau lắm triệu để thành Hán nô.

Nhật Quang Phi Hồ

CHÁN PHEO

*Thế sự kinh qua, thấy chán phèo,
Ngu dân, trí ngu chạy mê theo:
Mác-Lê hoang tưởng, gây cuồng sát,
Mao Cáo tàn hung, khiến chết nghèo.
Vô Thượng* lừa mê, ban nước thải,
Ma Tăng** Vô Hạnh, lọng tàng đeo.
Lưu manh lừa bịp chung là nhất,
Lớn nhỏ triều đình cọp với beo.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Có tên xưng là Vô Thượng dối thế cho lũ ngu uống nước dơ.

** Có tên Vô Hạnh dối đạo tạo đời, phá Quốc Gia, mưu danh lợi, về VN phô diễn như phim vua Tàu. Che lọng như tuồng hát, thấy tởm.

CHÀO THUA

*Mỗi người trực tiếp giúp thương binh,
Năm một hai keo, tỏ nghĩa tình.
Chuyện dễ không làm, bày lảm khó,
Khéo lời tránh né, dạy linh tinh.
Khôn ngoan lời lẽ hơn thiên hạ,
Sống kiếp bần keo, chỉ biết mình.
Cảm thấy buồn thay cùng chiến tuyến,
Vô nhân, bất nghĩa nghĩ mà khinh.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHÊ NGÔ

*Chế độ Ngô Đình lăm chuyện chê,
Đem ưu sánh khuyết khá okay.
Nước nhà còn được lo khai hóa,
Dân chúng an vui thoáng mọi bề.
Văn hóa đặt nền hưng thịnh nước,
Chủ quyền dân tộc quyết cao đề.
Sư, Cha, Mỹ, Cộng hè nhau phá,
Ngô sụp nước nhà bước thảm thê.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHIA SẺ

*Trăm người vị kỷ, một vì tha,
Soi ánh từ quang sáng mọi nhà.
An ủi cư mang đời bể khổ,
Xót thương bù khuyết cõi ta bà.
Mừng ta no ấm vui yên chốn,
Nghĩ kẻ lăm than đói tận già.
Tổ tấm lòng nhân chia sẻ chút,
Cho vơi bể khổ, đẹp gần xa.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHIA BUỒN

*Bàng hoàng kẻ ở khóc người đi,
Cuộc sống trần gian thoáng một thì.
Thân ái, nghĩa tình đều tử biệt,
Vợ chồng thương mến cũng từ ly.
Trăm năm một kiếp đời như chớp,
Thoáng đó rồi không, chẳng có gì.
Nước bụi kết thành, hoàn bụi nước,
Đời người sinh ký lại nguyên qui.*

*Sinh linh muôn loại chung đều vậy,
Đồng cảm, tương tâm, nghĩ khác chi.
Lẽ Phật, luật trời đành phải thế,
Thương nhau sau trước cũng chia ly.
Uyên ương mất một thôi liền cánh,
Buồn cảnh cô đơn ngã bóng kỳ.
Đất khách tuổi già, mi ứa lệ,
Đôi giò chia sẻ nỗi thương bi.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHIÊU HỔ VÀ XUÂN HƯƠNG*

*Chàng không là Chiêu Hổ,
Nàng chẳng phải Xuân Hương.
Riêng quê, cùng khổ một thời,
Trong cơn lửa loạn khắp trời tang thương.
Đạn bom sống sót lạ thường,
Trùng dương sóng gió đưa đường biết nhau.
Văn chương thơ thần khác màu,
Nhưng cùng chua xót nỗi đau quê nhà.
Nàng thơ mới, tự do tung bút,
Nhưng chuyện đời cui cút khó khăn.
Thế nhân đâu lắm mùa trăng,
Tóc xanh đã trắng, chiều trời mãn thu.
Thơ chàng khuôn khổ mặc dù,
Tâm tư phóng khoáng, không tù túng chi...
Mến nhau thuở đã quá thì,
Đôi câu chàng gửi nhớ ghi vào lòng.
Mai sau vào cõi tiêu vong,
Gió hơi tro bụi hòa trong đất trời.
Buồn vui nàng viết lại chơi,
Đôi câu đối đáp cho đời thêm vui.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Nữ sĩ Hồ Xuân Hương.

* Nho sĩ Phạm Đình Hổ thời Lê Mạt (hai người bạn thơ hay chọc nhau).

CHIA SẺ

*Phước họa cùng chia, tỏ nghĩa tình,
Ta đi may mắn hưởng văn minh,
Nhớ người đồng tuyến nơi quê cũ,
Vì nước, thân tàn, khổ phế binh.*

*Đất chật dân đông xứ sở mình,
Khó khăn bươn chải cảnh mưu sinh,
Nguyên lành còn nát thân nghèo đói,
Tàn tật chìm sâu đáy cực hình.*

*Quê cũ nhiều oan ngược tóc tang,
Phước may ta thoát, sống bình an,
Tự do no ấm, đời thanh thản,
Thương giúp cho nhau dầu muộn màng.*

*Hai chục năm vui hưởng Cộng Hòa,
Nhờ ơn chiến sĩ thuộc phe ta.
Hy sinh thân xác ngăn quân giặc,
Đui cụt phế tàn, thấy xót xa.*

*Tất cả cùng nhau, hãy chủ trương,
Tự mình hào hiệp giúp tai ương.
Xẻ chia vinh nhục cùng chung tuyến,
Em ngã mong nhờ được chị nương.*

*Mỗi người, mỗi tháng, nhịn mười đô,
Năm gởi vài lần giúp phế cô.
Đại nghĩa khuyên nhau, người một tí,
Xót thương chiến nạn, giúp đều vô.*

Kiết keo tránh né, viện nguyên do,
Nhịn nửa phần trăm, dễ chẳng cho.
Bội nghĩa, bất nhân là thế đấy,
Qua sông, hèn hạ quít công đồ.

Nhờ Mỹ ở ăn được nhẹ nhàng,
Chốn đông khoe mẽ, cố chơi sang.
Tâm tư chai đá toàn duy kỷ,
Duy lợi riêng mình, mặc thế gian.

Xây Chùa, cúng Chúa, góp thừa dư,
Mà thiếu lòng nhân, dạ chẳng từ,
Vô cảm nhìn người chìm biển khổ,
Cố tình tích lũy cũng phù hư.

Tự mình, mỗi tháng, nhịn riêng ra,
Ít nhất mười đô để gọi là,
Vì nghĩa, vì nhân, dành bảo trợ,
Lâu dài cho một phế binh ta.

Nào hội nào đoàn danh hảo vị,
Mà toàn ích kỷ chẳng ra chi.
Chẳng hề nhân nghĩa ra trò trống,
Mà cố phô trương được ích gì.

Tự mình dành bớt nửa phần trăm,
Lợi tức thương bù cảnh tối tăm.
An ủi nỗi buồn người bệnh phế,
Kiết keo chắc bó, sống bao năm?

Mỗi người, mỗi tháng, nhớ dành ra,
Ít nhất mười đô để gọi là.
Tình nghĩa tự mình lo gởi giúp,
Phế tàn đui cụt lính xưa ta.

*Bảy tám mươi qua, mắt đã mờ,
Ngoảnh về ngày cũ, giấc kinh mơ.
Đạn bom, đói bệnh, may toàn vẹn,
Sóng bão trùng dương, vẫn cập bờ.*

*Thấy cảnh phế binh đui, liệt, cụt,
Gởi thư xin giúp, khó làm ngơ.
Trời ban phước lộc nên chia sẻ,
Khẩn gọi phe mình, mượn vận thơ*

Nhật Quang Phi Hồ

CHIỀU QUA CẦU TRÀ KHÚC

*Muôn xe nhộn nhịp chạy xông pha,
Anh cố lê dần chậm nhích nha.
Hai vé chẳng còn, mộng sát đất,
Bụi mù hít với khói xe ra.
Đơn côi kiên dững bên lề lết,
Phế tật nào ai? Lính Cộng Hòa.
Ôi những kiếp người cơ khổ quá,
Thẹn mình, ngồi cứng giữa xe qua.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHÍNH PHỦ LƯU VONG

*Tự do Xứ Mỹ, chẳng ai can,
Ma vị hư danh nổi ngập tràn.
Chú nọ đăng đàn, phong tấu tướng,
Cậu kia lập phủ, tuyển ham quan.
Mỹ buồn tiếm đế vui phường phố,*
Việt húng xưng vương nước xóm làng.
Lộng giả đùa chơi, mong hóa thật,
Giúp thương nước Việt bớt lầm than.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Giữa thế kỷ 19, có ông Mỹ trắng ở San Francisco tự xưng là vua Nước Mỹ cũng chẳng ai phiền, ai cấm.

CHÓ CON

*Chó nhà tìm được đẻ năm con,
Lúc nhúc lao nhao mấy cục tròn.
Chân, mõm hồng tươi xinh quá cỡ*,
Soạn sờ tìm bú, chúng chen bon.
Hai tuần mở mắt bò quanh quẩn,
Chó mẹ luôn mồm liếm phần son.
Hai tháng biết ăn, thôi vú mẹ,
Vui theo mừng chủ để sinh tồn.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Chó con mới đẻ, lông mịn, chân mõm đều màu hồng, mấy tháng sau lớn dần mới trở thành màu đen.

* Đúng 2 tuần chó con mới mở mắt.

* Đúng 2 tháng chó con biết uống ăn, chó mẹ không cho bú nữa, không liếm dọn phân, nước tiểu nữa. Chó con bắt đầu sống tự lập với mẹ và làm thân với người để sinh tồn.

CHIỀU TAO NGỘ

*Em đã Xuân qua, Hạ cũng tàn,
Thu vàng gần mãi, lạnh Đông sang.
Em đi tuyết trắng, vương đầy tóc,
Trắng nước hương xưa đã lỡ làng.*

*Em vui nhịp trống, tiếng đàn vang,
Như gió theo mây bước nhẹ nhàng.
Qua lại vùn xoay, nhanh dáng ngọc,
Nhìn em quên hẳn nợ trần gian.*

*Ta bước cùng em điệu nhạc buồn,
Mãn mùa đất khách, ánh chiều buông.
Bao nhiêu mộng ước tan thành khói,
Riêng mãi xuân tình vẫn thế luôn.*

*Ta gặp em đây, ngã bóng chiều,
Giai nhân một thuở có còn yêu?
Còn chi để hẹn mai ngày nữa,
Đôi ngã riêng đường, giữa tịch liêu.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHÓ SINH CON

*Tạo hóa diệu huyền thật lắm thay,
Chó kia sinh nở chẳng cần tay.
Gọn gàng nhau máu mồm lau kỹ,
Lúc nhúc con bầy bám vú ngay.
Con thải, mẹ mồm luôn dọn sạch,
Hai tuần mở mắt, chúng quần quay.
Tám tuần thôi bú, tìm ăn uống,
Rời mẹ theo người phận rủi may.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHỖ LỜ QUA

*Cùng chung thảm họa nước non ta.
Cộng cướp quê hương hại mọi nhà.
May kẻ nhanh chân đời hạnh phúc,
Thiên đường đón nhận sống vui ra.
Rủi người thương phế đau tàn tật,
Địa ngục dương trần khổ tối đa.
Đồng tuyến một thời vinh lẫn nhục,
Ân tình nghĩa nặng giúp thương qua.*

Nhật Quang Phi Hồ

TỤ NGHĨA ĐƯỜNG

*Tụ Nghĩa Đường xưa, Lỗ Trí Thâm
Tống Giang văn võ cũng ngang tầm,
Sãi ghiền thịt chó, chuyên ăn nhậu,
Ngô Dụng quân sư kế chẳng nhằm.
Kết đảng thi nhau gây loạn nước,
Giết người, cướp gái để cuồng dâm.
Sư Ông hiện đại, ham từ đẹp,
Mượn đặt thiên môn, tất phải lầm.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHỖ XOI TRỌN

*Người ta nào phải dám đờn ươi,
Ăn ở cho ra cái giống người.
Lễ, nghĩa, trí, nhân nên áp dụng,
Biết sao là đủ, chớ thừa dư.
Trời cho phúc lộc nhờ may đến,
Xoi chín chưa ra, chớ hưởng mười.
Mạnh khỏe yên bình vui sướng tiếp.
Kiết keo xui rủi, phải toàn mười.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHỐN NƯƠNG THÂN

*Tây Phương, Úc, Mỹ giúp thương ta,
Đùm bọc cứu mang trẻ lẫn già.
Bất nghĩa cố giàu, đưa những lạm,
Lắm tay nghề nghiệp tính công ma.*

*Giấy tờ giả mạo chúng trưng ra,
Tín dụng, tiền vào tạo số ma.
Bịp thuốc, buôn nhà, vay nợ lớn,
Lọc lừa khắp chốn, sống xa hoa.*

*Đứa buôn ma túy, đứa cần sa,
Đứa gạt muôn người, tạo sản gia.
Luật hờ moi thêm bầy dối giả,
Trở cờ, giúp Cộng vớt dollars.*

*Cơ Mỹ mòn răng, phò nịnh Cộng,
Hãy về luôn sống, chúng đang mong.
Việt Kiều yêu nước: nguồn nhân lực,
Sao ở chi đây, khuấy cộng đồng.*

*Đá, đồng, đồ sắt bước văn minh,
Đồ đều thời nay Việt diễn trình.
Trở tráo, ác tham tràn khắp chốn.
Trăm điều gian trá, hại dân sinh.*

*Xuân này mong mỗi khắp gần xa,
Nhàng nhẹ an vui sống trẻ già.
Giúp chốn nương thân, xin chớ phản,
Ăn nào, rào nấy, đẹp thêm ra.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHÓNG QUA

*Trăm năm ba vạn sáu ngàn ngày,
Tối sáng trưa chiều tiếp chóng bay.
Chinh chiến non sông tàn tuổi trẻ,
Mưu sinh nhà cửa khổ thân cày.
Luật trời tứ khổ sao buồn thế,
Thói cướp tam vô quá chán bày.
Ngàn tỷ năm qua thà chẳng có,
Sinh linh thoáng đó biến tàn ngay.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHÚC TẾT

*Tết đến thân thương chúc mọi người,
Trẻ già muôn chốn được vui tươi,
Mong sao quê cũ đều no ấm.
Ước vọng toàn dân nở nụ cười.
Dân trí khôn lên, không để bịp,
Nghĩa tình nhân ái, bớt đời ươi.
Nước non thoát ách tham tàn Chệt.
Bình đẳng công minh chín rõ mười.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHỦ CỐ

*Ngốc để thường ham danh vị cao,
Bất tài vô tướng, mãi lao nhao.
Trưng hàm chức cũ khoe hù trẻ,
Thành tích ma trời, ráng chợ đào.
Mồm giọng thầy cha, hề đủ chỗ,
Ma danh chủ cố, chúng phong vào.
Ôm đồm ảo vị, danh vô thực,
Đây đó vang rền, ếch dưới ao.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHỨC MA

*Chức vị nhiều người quá dạ ham,
Thẳng ngay thứ thiệt có đâu làm.
Nhu cầu sinh nảy nguồn cung cấp,
Ma chức rẻ tiền bịp khách tham.
Đầu cơ thời cuộc, buôn hơi gió,
Thế sự lung tung, dối luận đàm.
Bầm buông quê trẻ chơi kênh kiệu,
Khú đế ngậy ngô thích bá xàm.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHỮ NHÂN

*Chữ Nhân cùng chữ Human,
Cả hai đều nghĩa Humaine tình người.
Có Nhân đời mới đẹp tươi,
Vô Nhân chẳng khác đười ươi mượn hình.
Người mà vô cảm, vô tình,
Sống đời vị kỷ, đáng khinh chớ gần.
Người mà chẳng có lòng nhân,
Xem như chó chết, chẳng cần giao du.
Dù cho dối thế giả tu,
Tu Chùa, tu Chúa, tu mù chẳng hên.
Linh thiêng huyền phép từ trên,
Rủi may, thưởng phạt hư nên khó tường.
Tuân lời Chúa dạy yêu thương:
“Giúp thương đồng loại như thương chính mình”.
Muốn theo Phật: “Cứu chúng sinh”,
Xẻ chia họa phúc, nhục vinh, bi từ.
Dù cho tiền của chẳng dư,
Xót thương nước mắt, cảnh người phế binh.
Miếng cơm, an ủi tận tình,
Giúp người đồng tuyến hy sinh thay mình.
Mãi chìm nghiệp chướng u minh,
Tham lam tích lũy phù sinh đã tràng.
Chỉ quen ích kỷ riêng sang,
Chức, bằng cao thấp, vênh vang nổi gì.
Sống đời keo kiệt tiện ti,
Thế gian khinh rẻ, lấy chi ngẩng đầu.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHÚC MỪNG THƯỢNG THỌ 80 ĐẠI ÚY H.L.

*Mừng anh tám chục cái xuân xanh,
Trí vẫn tinh thông, thể mạnh lành.
Thuở trẻ gian nan đời khổn khó,
Nay già vui hưởng cảnh bình thanh.
Rừng quê, đô thị, bao từng trải,
Khi lính, khi quan, lúc giặc hành.
Cố dẫu vợ con rời biển khổ,
Đôi lời thân mến chúc mừng anh.*

Nhật Quang Phi Hồ

CONGRATULATIONS & BEST WISHES TO CAPTAIN H.L.'S 80 YEAR LONG SURVIVAL

*Greeting is for your 80-year long survival.
Your mind is still sharp, your body healthy.
At youth, you had suffered a miserable life.
Now, you are enjoying a peaceful living site.
You've well experienced with jungles and cities,
While as soldier, officer, and tortured war prisoner.
You've hardly brought up your family out of suffering.
With a few cordial words, I express my best wishes to you.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHÚC MỪNG ĐẠI ÚY V.X.H.

*Mừng ông đã quá mức lai hy,
Phúc đức trời cho chẳng dễ gì.
Huyền tục nữ lưu còn trẻ tuổi,
Sinh con thơ đẹp mạnh nhanh đi.
Ngang hàng Ba Vị* đời mong ước,
Phúc Lộc đủ đầy, Thọ khả thi.
Vui cảnh địa đàn, lành đất khách,
Trăm năm hòa hợp mãi xuân thì.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Ba ông Phúc Lộc Thọ

CHÚC TẾT 2016

*Tết đến thân thương chúc mọi người:
Thực hành nhân nghĩa sống vui tươi.
Cảm thông hiểu cảnh đời cơ khổ,
Nêu đức vị tha đẹp tiếng cười.
Giúp kẻ tật nguyên bày thiện cảm,
Khuyên đời giảm thiểu thói đười ươi.
Đối nhân xử thế tình thân ái,
Trăm sự phôi pha chín bỏ mười.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHÚC MỪNG HỌP MẶT

*Chỉ huy các cấp mấy Sư Đoàn,
Lẹ bước tầu đào/Mỹ cứu sang.
Thân ái mời nhau vui họp mặt,
Quân quan Tá Úy rõ huy hoàng.
Binh tan khổ nhục, người may mắn
Nguyên vẹn cao bay, hưởng địa đàng.
Kẻ rủi phế thương, chìm đáy ngục,
Có ai xót đến nghĩa cưu mang?
Hay là chỉ để phô quan chức.
Chiến hữu cụt đui cảm bể bàng.
Nhân đạo, nghĩa tình nên xét đến,
Cho đời an ủi bớt lầm than.
Hiểm nguy, chút nước cùng chia hớp,
Thí mạng, che nhau được vẹn toàn.
Bổng lộc Mỹ ban, san sẻ chút,
Tảng lờ, ăn trọn giống rừng hoang!*

Nhật Quang Phi Hồ

CHÚC MỪNG NĂM MỚI

*Năm cũ vừa sang, thoáng vội rời,
Tân xuân, mừng chúc khắp muôn nơi:
“Bình an, mạnh khỏe vui trăm tuổi,
Hào phóng lòng nhân tạ phước trời.
Xót nỗi đói đau người phế tật,
Thừa ơn no ấm ngoảnh thương đời”.
Vị tha nhân ái muôn người quý,
Tham thủ riêng mình, chẳng đáng chơi.*

Nhật Quang Phi Hồ

BEST WISHES FOR THE NEW YEAR

*The last year just came then left,
Welcoming the new spring, we wish everybody:
“A long peaceful and healthy life for hundred years,
Give out generously to charity for God’s favors.
Understand the miserable circumstances of the disabled.
Thanks for being in comfort, we should look back and love all.”
Altruism for others is always appreciated.
Greedy selfishness should not be in the games of life.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHÚC MỪNG NĂM MỚI

*Thân tình, giữ lệ chúc thăm nhau:
Khỏe mạnh an vui, khỏi phải giàu.
Mắt vẫn thấy trời muôn nét thắm,
Gối bền, dai sức, bước thường mau.*

*Miệng đều ngon bữa cơm đơn giản,
Trí vẫn tinh tường chuyện trước sau.
Nam nữ bạn bè đều quý chuộng,
Bốn mùa gân cốt chẳng hề đau.*

*Rộn ràng nhịp sống, chen theo kịp,
Đời mãi còn vui vạn sắc màu.
Xót cảnh binh tàn, thương phế khổ,
Mở lòng chia sẻ, giúp thương nhau.*

*Nghĩa tình, nhân ái, chung vui sống,
Xã hội công bình, thẳng tiến mau.
Đất tổ tàn qua cơn khổ nạn,
Nước non hoa cỏ thắm tươi màu.*

*Chúc mong quê cũ, người khai trí,
Biết trọng nhân quyền, biết phải chẳng.
Thế giới văn minh nên học hỏi,
Bỏ trò gian ác bịp hung hăng.*

*Chúc tuân Chúa, Phật dạy yêu thương,
Xẻ phúc, chia may nghĩa cúng dường.
Khiến kiếp phù sinh đều phước hạnh,
An bình nhân loại khắp muôn phương.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHÚC THĂM

*Tạ Ôn, Christmas, sắp tàn năm,
Trân trọng đôi hàng gửi chúc thăm:
“Thủ túc dẻo dai luôn vững bước,
Trí tâm minh mẫn việc đều chăm.
Bốn mùa nóng lạnh không hề cảm,
Khủng bố đạn bom chẳng nổ nhằm.
Được thấy non sông tan giặc nước,
Quê nhà thoát ách chẳng xa xăm”.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHÚC XUÂN

*Một thoáng quê người, đã lão lai,
Đâu còn toan tính chuyện tương lai.
“Chúc cho mấy cảng còn dai vững,
Mong cả mười phương mãi phát tài.
Tâm não vững bền nguyên sáng suốt.
Thể thân lành khỏe chẳng tàn phai.
Trời xuân nắng thắm, cơ vân chuyển,
Lộc đến muôn nơi, phúc thọ dài”.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHÚC XUÂN

*Tết đến đôi câu chúc mọi người:
An bình, khỏe mạnh sống vui tươi.
Thực hành nhân ái theo lời Chúa,
Hào phóng từ bi hướng Phật từ.
San sẻ ít nhiều thương cảnh khổ,
Mẫn may lộc đến một thành mười.
Trăm năm phúc đức truyền con cháu,
Việc nghĩa bền công, cố chẳng lười.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHUYỆN BẦY TRÂU

*Đem đàn khuyển dụ một bầy trâu,
Chúng chẳng nghe chi, lúc lắc đầu.
Lặng lẽ riêng đường xơi cỏ ngọt,
Mặc tình đồng đám sục hang sâu.
Gặm nhiều bụng lớn, khoe mình bự,
Bước bạo chân gồ, trí chẳng đâu.
Tá ví chủ hô, quay trái phải,
Phước đời may khỏi ngọn xà mâu*.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Xà mâu: là cái đinh ba, ngọn giáo có 3 mũi nhọn (spear or trident), ám chỉ cảnh man rợ, gây đau khổ.

CHỨNG NHÂN

*Ba cô, hương hỏa kết nhau tranh,
Thâu tóm toàn gia mộng đã thành,
Toan bán chia nhau mà chữa được,
Chị mưu cầm cố, trọn xơi nhanh.*

*Lợi quyền bất nghĩa, tham vợ vét,
Trách nhiệm không hề, tố chửi quanh.
Ba kẻ biếng tham, mong bóc tổ,
Lừa nhau mưu cướp, bỉ trời xanh.*

*Cảnh nhà, địa ngục ngay từ nhỏ,
Ganh ghét tương tranh, ở chẳng lành.
Người thấy bất an, muôn dậm chạy,
Mặc tình hổ sói bịp nhau tranh.*

*Họa nhà tổ phụ hai lần gặp,
Đuổi được Lê đi, Phạm đến giành*.
Thương nỗi phúc nhà oan nghiệp lắm,
Gặp vài rể độc, nhất gian manh.*

*Lừa nhau, đừng bới ai ngoại cuộc,
Nên viết dăm câu, chuyện chẳng đành.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Chuyện nhà họ này nhiều ruộng đất, vào đầu thế kỷ 20 bị ông rể họ Lê cố mưu đoạt bằng cách lần lượt đầu độc hai cậu em vợ, lấy luôn cô em vợ, nhưng sau phải thất bại vì bà kế mẫu kiện tụng, đuổi được ông rể này rồi giao cho người trong họ thừa tự. 80 năm sau lại gặp rể họ Phạm lại mưu đoạt trọn như trước và đã thành công rồi cũng chết.

CHUYỆN CHÓ

*Chuyện chó lưu đời đọc tái tê,
Chó khôn tình nghĩa nặng muôn bề.
Dũng linh cứu chủ qua tay giặc (1),
Thương nặng đường xa vẫn ráng về.
Đưa tiễn người đi, buồn vĩnh biệt (2),
Mỏi mòn chó nhớ, gục gare quê (3).
Nghĩa tình “Khuyển Đạo” nên ghi chép,
Chung thủy trung khôn đáng xướng đề.*

Nhật Quang Phi Hồ

1. Chủ trên đường vượt biên ban đêm bị CA chặn bắt, chó lén theo nhả ra tấn công CA cho chủ chạy thoát. CA bắn chó bị thương nhưng chó cũng ráng bò về.
2. Chủ đi HO, chó tiễn chủ ra sân gare rồi ở đó, chờ chủ mãi đến lúc chết. Đọc chuyện, người cũng rơi lệ cho sự vĩnh biệt.
3. Gare: nhà ga xe lửa (Cảm đề khi đọc Chuyện Chó của t/g Nguyễn Tấn Ích)

CHUYỆN EMAILS

*Già buồn kết bạn chuyển emails,
Gặp đũa ngu đầu lại kiệu kênh.
Di ứng, hoảng kinh vì nịnh giặc,
Nội dung nhạy cảm sợ ma kênh.*

*Việc nhỏ đơn sơ dễ quá nhiều,
Bấm vào delete thấy điều tiêu.
Than phiền lớn chuyện, ai chơi nữa,
Ngốc để tâm tư nịnh giặc chiều.*

*Lý luận nghe như đũa học trò,
Độ hơn tiểu học, nỗ khoe to.
Gặp điều mới thấy ngu nhiều lắm.
Miệng lém nhưng đầu óc mụi tro.*

*Giảng Phật làm chi mà ngã lớn,
Đôi câu một sách, nghĩ mình hơn.
Kiêu căng tự phụ nhưng hèn dốt,
Chuyện chẳng ra chi hóa giận hờn.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHUYỆN QUÊ (1)

*Nghe chuyện quê ta, thấy bất bình,
Mẹ nghèo quả phụ, có con xinh.
Lỡ vay lời vốn chừng ba triệu (2),
Đầu gấu siết đòi quá hoảng kinh.*

*Mụ kia biết được, bèn môi giới,
Dụ bán cho Tàu, tựa cứu tinh.
Mụ lãnh Chệt già ngàn rưởi bucks (3),
Chận trừ lễ, tiệc, phí linh tinh.*

*Biệt ly, con gái vui quê Chệt,
Mẹ được trao tay chỉ triệu đồng.
Nợ trả một phần, than lạy hên,
Mất con, còn nợ, khổ đời không?*

*Ai gây khổ nhục khắp non sông?
Một lũ điều hâu bóc trắng đồng.
Cô quả đau buồn, tuôn mãi lệ,
Đời chìm bể khổ rộng mênh mông.*

Nhật Quang Phi Hồ

1. Chuyện xảy ra gần Saigon năm 2000 do cụ B. kể.
2. Thời giá lúc đó 3 triệu đồng tương đương 250 dollars
3. Buck tiếng lóng gọi US.dollar (một triệu tương đương 84 dollars năm đó)

CHUYỆN XƯA

*Chuyện xưa kể tặng bạn chung trường,
Chung thuở bệnh bần chốn cố hương.
Từng hưởng Cộng Hòa cao bổng lộc,
Hại dân, giúp giặc, phản người thương.*

*Bá Hy thừa tướng cạnh vua Ngô,
Nhận của Việt vương lắm hối đồ.
Phản chúa, hại dân, chuyên nội tuyến,
Giúp ngấm Câu Tiễn diệt tan Ngô.*

*Câu Tiễn thắng rồi, giết Bá Hy,
Khinh tên phản chủ chẳng ra gì.
Còn dùng chi nữa mà dung dưỡng,
Phản phúc, muôn đời phải rẻ khi.*

*Lịch sử ngàn xưa không học đến,
Nổi nông chúng cố vọng cao sang.
Quốc gia danh lợi cao chưa thỏa,
Giúp giặc mong hơn, hại nước làng.*

*Giặc thắng dùng chơi năm bảy tháng,
Chỉ đường dẫn lối, chúng thên thang.
Thế rồi đuổi cả về im tiếng,
Đưa cướp nhanh no, đưa ngõ ngang.*

*Đưa vượt trùng dương, đưa ngục tù,
Đưa nằm bất mãn ngậm mồm tu.
Để cho lịch sử muôn đời rửa,
Phản phé quê hương, rước giặc thù.*

*Non sông tiên tổ dài đau khổ,
Sát hại, tù gông bởi Cộng đồ.
Ngàn vạn Bá Hy đưa phản quốc,
Làm sao dân tộc khỏi vong nô?*

*Ai có buồn không chuyện nước nhà,
Tàu phù cố diệt nước dân ta.
Mà sao lắm đũa mê theo giặc,
Nhục nhã, ngu tham đại quá đà.
Nhật Quang Phi Hồ*

* Thời Xuân Thu, 550 năm trước Tây Lịch. Bá Hy làm Thừa Tướng cho vua Ngô Phù Sai, chuyên nhận của hối lộ từ Việt Câu Tiễn, nhờ đó Câu Tiễn diệt tan nước Ngô. Câu Tiễn lại không dùng Bá Hy mà giết bỏ.

ĐẠO PHẬT

*Đạo Phật ngày nay hỏng quá rồi,
Lắm thầy mượn Phật kiếm tiền thôi.
Cúng cầu công quả bày mê tín,
Hối Phật lương dân thật tệ tồi.
Nhạc hội tương bừng khoe nữ sắc,
Sãi sư tham của ngự cao ngôi,
Làm tiền mồm dẻo, buôn không vốn.
Phật độ đem câu, thuật nhữ mồi.*

Nhật Quang Phi Hồ

CÔ BÉ HÀ TĨNH (9/2014)

*Đọc tin, chín tuổi học tan về,
Đói xỉu rơi mình, chết suốt quê.
Nước cuốn trẻ chìm, thương quá đổi,
Cầu đường quan xới thấy giàu ghê.
Bạo quyền cán bộ xài phung phí,
Cả ngổ dân lành đói thảm thê.
Cướp của, hại dân, tài “đỉnh tuệ”,
Đoái nhìn quê cũ vạn nhiều khê.*

Nhật Quang Phi Hồ

CÔ LÁNG GIỀNG XƯA

*Thấy cô từ nhỏ đã lau hau,
Nhảy thấp, trèo cao, bước lẹ mau.
Nhanh nhẹn chân tay nghề gọn ghẽ,
Miệng mồm đớp chát nói câu đau.
Học hành chữ nghĩa như gà bới,
Sạch sẽ cửa nhà mãi quét lau.
Tiền của ít nhiều xài lảng trợn,
Chẳng cần nghĩ trước mới lời sau.*

Nhật Quang Phi Hồ

CÔ GIÁO QUÊ

*Sáu mươi bốn tuổi vẫn còn tơ,
Từ thuở cha sinh mãi đến giờ.
Chưa biết hương đời nồng ấm lạnh,
Cho dù biết đến thoảng qua mơ.*

*Xuân thời trường ốc mãi đua tranh,
Đại học bon chen, giáo nghiệp thành.
Cơm áo, chiến chinh, trang cỡ thiếu,
Quá mùa xuân vắng, lỡ duyên lành.*

*Tan quân mất nước, giặc tung hoành,
Trăm họ lầm than khổ nhục quanh.
Mã tấu quyền uy phô dốt nát,
Cô đành ngoảnh mặt ngẩng trời xanh.*

*Bao năm mòn mỏi sống cô đơn,
Một kiếp phù sinh lắm tủi hờn.
Mong gặp chân nhân tình hiện hữu,
Đường chiều sánh bước gió hè mờn.*

Nhật Quang Phi Hồ

CÔ PHỤ

*Cô phụ buồn chân, đến vũ trường,
So gân, sánh bước, đủ mười thương (1).
Kẻ chồng rời bến vui duyên mới,
Cô lại người yêu đứt nửa đường.
Ả quyết bền tâm theo chí cả,
O thời tài sắc thiếu tương đương.
Ước chi Tôn Giả ra huyền phép,
Lông thối trăm ông, tặng mỗi nường (2).*

Nhật Quang Phi Hồ

1. Đọc lại ca dao: Mười thương (Một thương tóc bỏ đuôi gà, Hai thương ăn nói mặn mà có duyên...).
2. Tôn Hành Giả (Tây Du Ký) có phép màu bút lông, thối hóa ra nhiều phiên bản.

CƠ XƯỞNG ĐỒNG HƯƠNG

*Xứ người, tuổi trẻ gắng công lao,
Vốn ít chen chân chẳng dễ nào.
Lập xưởng tranh đua cao kỹ thuật,
Kinh doanh phát triển giỏi nghề sao.
Công thành đâu kém danh tài Mỹ,
Tay trắng làm ngang cỡ phú hào.
Thán phục, chúc mừng trai nước Việt,
Chung phần xây dựng Mỹ thêm cao.*

Nhật Quang Phi Hồ

CUỒNG ĐẠO

*Truyền đạo ngày nay có đũa cuồng,
Mượn danh bà vãi, nặng lời tuông.
Chửi tung Khổng Phật, không nêu lý,
Sớm đánh tối đầu, ý chẳng suông.
Khủng bố tinh thần, ai thủ phạm,
Tính danh chẳng để, kẻ gian tuông.
Mặc ai theo đạo, ai không đạo,
Là chuyện tâm linh, tự mỗi nguồn.*

*Bản căn đạo Chúa dạy yêu thương,
Cứu khổ ra công cố dẫn đường.
An ủi giúp nâng người bệnh tật,
Như Cha, Soeurs cứu bệnh tai ương.
Có đâu vị kỷ, mồm luôn thuyết,
Mà chẳng từ tâm, chẳng sáng gương.
Mượn đạo cầu mong danh với lợi,
So ra đạo tặc cũng chung phường.*

Nhật Quang Phi Hồ

CUỒNG Mê

*Nhân loại cuồng mê đã quá nhiều,
Tin theo bịp thuyết quỷ cùng yêu,
Lên trời, hưởng bảy hai trình nữ,
Tùy sức, tùy cần, Marx ảo siêu*.
Bán thánh, thầy chơi sang một cỏi,
Buôn thần, đạo chủ giảng lời điều.
Quần quanh ma đạo ngu quần chúng.
Hậu quả tang thương khổ lắm điều.*

Nhật Quang Phi Hồ

* “Làm việc tùy sức, ăn tiêu tùy cần”, biết bao kẻ tin, hy sinh, giết hại mấy trăm triệu người. Chỉ riêng đúng cho bọn ác ôn cầm quyền.

CỨT BÒ

*Khoe du thế giới khắp Tây Đông,
Nhà đẹp khu sang, Mỹ triệu đồng.
Chiến tặc quê nghèo xin giúp chút,
Điểm nêu ngàn lẽ, một đồng không.*

*Ông nói khổ cùng do nghiệp họ,
Phải đành chịu vậy, khổi cần cho.
Sống đời biển lận, lòng hoang thú,
Bần thiếu, ông như đồng cứt bò.*

Nhật Quang Phi Hồ

CỨU ĐỜI

*Phật Tổ bày ra đạo cứu đời,
Thoát qua biển khổ mịt mù khơi.
Từ bi, thương xót muôn sinh loại,
Trí huệ, cao thông sáng khắp trời.
Đạo cả khó khăn, khuyên giới dục,
Giả sư núp bóng, mượn lừa chơi.
Mánh mung biến đạo thành mê tín,
Xây cúng riêng chùa, mỗi ngụ xơi.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐÃI ĐƯA

*Bao kẻ trong đời khéo đãi đưa,
Tin nghe hố nặng, nạn không vừa.
Gặp Cha uốn lưỡn mừng ơn Chúa,
Chào Sãi mồm khen sáng đức Chùà.
Dối trá đẹp lời, lòng chẳng vậy,
Ngây thơ theo chúng, mặt te tưa.
Sống đời từng trải còn chưa biết,
Lời nịnh êm tai, chúng dối lừa.*

Nhật Quang Phi Hồ

DẠ CÁO CÂY

*Xúi bày vẽ rần lại thêm chân,
Việc dễ đơn sơ chúng chẳng mần.
Bát nước, cá cần mong tạm sống,
Hứa đào sông cả giúp dung thân.*

*Có đồng nghiệp cũ đến thăm ông,
Ông kể, Phế Thương giới cộng đồng.
Hắn bảo sao không ra chốn chợ,
Thùng xin, năm sẽ mấy ngàn đồng.*

*Những thứ tên này chỉ nói nông,
Thực tình, riêng hắn chịu làm không?
Giản đơn mỗi tháng dành “ten bucks” ,*
Tự thẳng giúp về, thỏa ngóng trông.*

*Thoát nạn qua đây, phước lộc đầy,
Bất nhân, phi nghĩa, nói sao đây?
Chức, bằng, khoe mẽ, già luôn trẻ,
Một đám vô tâm, bụng cáo cầy.*

*Nổi xung ông viết mấy câu đây,
Thẳng với tên này chỉ nói bày.
Những việc chính y không thể hiện,
Thì đừng điểm miệng dạy ma trây.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Ten bucks: Tiếng lóng chỉ 10 dollars

ĐÁI BẬY

*Đái bậy quê ta được phát hình,
Chê rằng chuyện ấy kém văn minh.
Thực tình mà nói, đâu đều thế,
Không thể kìm lâu, tức bụng phình.*

*Ta đã sang Tàu đã đến Tây,
Lúc cần chẳng chỗ, cũng ai đây.
Gầm xe lẽ phố, chen bờ bụi,
Dù có ai khinh, cũng mặt dầy.*

*Nước tiểu xem ra tốt cỏ cây,
Chu trình chất đạm khởi từ đây.
Uré, Uric cây xanh tốt,
Quả lớn, hoa tươi đẹp bởi này.*

*Không thể so bằng xứ Mỹ ta,
Công quyền lớn nhỏ khắp gần xa.
Lo ăn, chốn thải, phò dân chúng,
Tiệm quán, cây xăng lăm chỗ mà.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐẠI CA CA*

*Một Đại Ca Ca khuấy nát làng,
Bán buôn đa trá tưởng mình sang.
Khoe giàu, khoe của, mua Tiên Chỉ,
Lắm kẻ a dua kết họ hàng.*

*Cậu kia xằng nịnh gọi “Anh Ba”,
Kẻ Bắc, người Trung, khác chú cha.
Lôi kéo đàn em hòa cả đám.,
Rủ nhau bàn luận, đội ca ca.*

*Già kia sợ chết thiếu người đưa,
Phải mảnh, ca ca đã dụ lừa.
Mượn chút hơi tàn hăng tiết vịt,
Dùng phone khuấy động quậy te tua.*

*Đôi anh nhà mới sắm xa lông,
Bán chịu, vờ sale, phỉnh lấy công,
Dụ chúng hè nhau vui khuyến mãi,
Làng quê, sĩ khí đáng buồn không?*

*Chưa hết mùa thu, Tết sớm quà,
Đáng non chục bạc, lười nghiêng qua.
Chút tiền nho nhỏ đem mua chuộc,
Đổi giọng, không phân chánh với tà.*

*Bà nọ ngôn rằng bốc hấn ra,
Từ nơi thùng rác thúi như ma.
Thay hình, đổi áo, thêm xe mới,
Vênh váo oai như chúa xã nhà.*

Hắn kể, tiếc rằng thuở tráng nhi,
Dịp xưa tập kết uống không đi.
Nay về, cũng đã thành quan lớn,
Của cải quyền uy mập ú phì.

Có hơi rũng rĩnh, tính mua danh,
Cố giữ hư trương mãi chẳng thành.
Mong đóng vai trò như thái thượng,
Trở nghề dối thế, phá tành banh.

Bất cứ giá nào, phải ngược ngang,
Hứa năm ngàn dụ đưa hô gian.
Hè nhau lôi kéo chung nhau sủa,
Đụng cỡ ngàn cân chẳng dễ dàng.

Giàu sao quỹ hội mượn xài riêng?
Thủ quỹ tắc nguyên thấy thế phiền.
Nên phải cáo lui, giao quỹ lại,
Toàn quyền cho hắn tự chi biên.

Túi nhẹ bươm khoe, bịp lắm tiền,
Xúi bày nhóm họp quây liên miên.
Đưa biên tường tích, thẳng lên diễn,
Đấu tố ngu dân, chúng đảo điên.

*Ra công phone gọi khắp liên bang,
Vu xấu chi cho nhục cả làng.
Ngậm phần phun người nào có dễ,
Dựng dàn đấu tố, cố làm ngang.*

*Ngậm phần phun càn, tởm miệng ghê,
Những tên háo thắng, đã quen nghề.
Thúi, thom, nô khuyến nào phân biệt.
Diễn xuất trông như một lũ hề.*

*Sẵn tiền, cờ bạc hẳn vui chơi,
Mộng ước ngày đêm hốt của trời.
Tiền bạc vào ra trông quá dễ,
Bao ngày lừa lọc biến thành hơi.*

*Càng đánh, càng thua, càng gỡ gạc,
Nợ nần chồng chất, rối tời bơi.
Cây đa đã rỗng, thân chờ ngã,
Thằng Cuội ngồi trơ, thắm sự đời.*

Nhật Quang Phi Hồ

- * Pháp và Tàu đều có danh từ Caca, nhưng nghĩa thì khác nhau.
- * “Vai mang bị bạc kè kè, Nói bậy nói bạ họ nghe rầm rầm”
(Tục ngữ VN) (Có khi là thứ bị rỗng).

ĐẠI HỌA

*Bỏ nhà tổ nghiệp, mộ cha ông,
Thí mạng trùng dương, thoát giặc Hồng.
Một lũ ác ngu toàn hại nước,
Gây đầy tang tóc khắp non sông.*

*Cướp xưa nổi dậy giết lung tung,
Đâm chém công khai, ám sát cùng.
Thả biển quăng sông người khác ý,
Đốt nhà chôn sống đạo Cao* chung.*

*Tự do bình đẳng láo huyên thiên,
Hứa cuội lảng nhăng chuyện hảo huyền:
“Làm việc tùy năng, tiêu thỏa thích,
Thiên đường Cộng Sản cảnh thần tiên”.*

*Gài mìn, pháo kích giết dân ta,
Chết chóc tạt tàn, máu lệ sa.
Biến cảnh trần gian thành địa ngục,
Cướp cùng, thu tận, chẳng hề tha.*

*Quê hương thảm cảnh vẫn còn dai,
Đói khổ dân đen mãi kéo dài.
Vất vả đói nghèo nhiều bệnh hoạn,
Non sông chìm đắm, mịt tương lai.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Tháng 8.1945 ở Bình Sơn, Quảng Ngãi, Cộng giết riêng tín đồ đạo Cao Đài 2957 người lớn bé bằng mọi cách dã man.

ĐẠI HỌA

*Đại họa non sông mãi kéo dài,
Bảy mươi năm lẻ, khổ trần ai.
Văn phong đạo lý không còn nữa,
Láo bịp lưu manh chóng phát tài.
Lũ Cộng tham tàn chuyên cướp cắp.
Gái trai nghèo khó chẳng tương lai.
Nước non lạc hậu, dân nô điếm,
Công nợ gian gây, phải thọ đài.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐẠI HỌA

*Đại họa non sông: Đảng Cộng Hồ,
Bịp đời mượn thuyết Marx tam vô.
Giết dân chết thảm, bày hung ác,
Dạy lũ đàn tham, diễn tội đồ.
Bóc lột công nông, nghèo lỗ bác,
Đẩy đưa con trẻ, khổ dân nô.
Tiền đồ dân tộc ai người khóc,
Túy tửu lan tràn, Cộng hốt đồ.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐẠI LOẠN

*Nước nhà đại loạn, nổi buồn vương,
Ác đảng, công an kết một phường.
Cướp đất, chặn mồm, dân khổ nhục,
Tham tàn, đục khoét, cán phô trương.
Mạng người xem rẻ, bao tang tóc,
Vật chất tôn sùng, lắm họa ương.
Trên dưới quyền gian đua bóc vét,
Nô dân lầm cát khổn trăm đường.*

Nhật Quang Phi Hồ

DANCING

*Em như cây chả nặng trăm cân,
Lui tới ung dung chậm chuyển vần.
Mặt sáng, môi tươi nhìn phúc hậu,
Miệng cười, mắt thắm thấy lên gân.
Phì nhiêu mạnh khỏe trông xinh đẹp.
Lui tới vần xoay khó lắm phần,
Nhân bất thập toàn luôn vẫn thế,
Sắc tài lắm lúc chẳng tương phân.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐÁM MỔ BÒ

*Đám hội làng quê chúng mổ bò,
Lăng xăng dao thớt rộn ràng to.
Răng đen, tiên, thứ tranh ngồi chiếu,
Đứng bến, giành sân, đạo diễn trò.*

*Háo danh, người ngợm chẳng ra chi,
Buổi loạn, nhà quê được chức vì.
Cốt khỉ ra oai trùm trưởng cũ,
Nổ vang mồm miếng, lộ ngu si.*

*Học hành lếu láo chừng dăm lớp,
Mà cứ khoe khoang lạnh đất trời.
Dốt nỏ, điếc nghe, khoe thái thượng,
Phất phơ như thể đám ma trôi.*

*Cúng đình, phát chẩn chỉ tư phiên,
Hương đăng ngưu đầu chẳng để yên.
Cốt cán*, lão bô bày lăm chuyện,
Háo quyền, phá đám huỷ huyên thiên.*

*Chẳng hiểu hội nhau mục đích gì.
Mà gây làng xóm phải phân ly.
Ân tình, nhân nghĩa không lo đến,
Chỉ ghét ganh bày óc tiện ti.*

*Vốn tự khai thiên, khỉ đến người,
Thấp cao chí chóc giống đười ươi.
Từ trong gene** đã sinh ra vậy.
Biết sửa làm sao, khó thể cười.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Cốt cán (hard core) là người chủ chốt tích cực. Thời 1956, Cải Cách Ruộng Đất, CS chọn những đứa ngu dốt, thất học, du côn làm cốt cán để nhảy lên đầu tổ, ăn tục, nói càn, đánh giết địa chủ. Qua đến Mỹ cũng vẫn có những hạng như vậy, có dịp là chúng nhảy lên khoe cái dốt nát của chúng..

* Gene là yếu tố di truyền riêng biệt trong mỗi sinh vật.

ĐẢNG CƯỚP

*Đảng cướp bịp nghề nhất thế gian,
Bom bao triệu tấn đánh không tan.
Mỹ hùng cơ giới, đành lui bước,
Cướp gạt toàn cầu, thắng dã man.
Khủng bố tinh ma, kinh mọi giới,
Mưu hèn hiểm độc, hại giang san.
Thành công vốn chỉ nhờ thâm ác,
Chiếm được non sông cướp bạo tàn.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐẶNG TÍCH THỜI NAY

*Đặng luật gia xưa xúi bất nhân,
Khiến người chết đuối chẳng yên thân.
Dạy đảng vớt xác, không cho xác,
Khuyên phía thân nhân hãy bất cần.*

*Đặng Tích nay thời lại khác chi,
Miệng mồm ngọt xót, giả từ bi.
Dối gian rĩ rả điều bôi bác,
Đòn xóc hai đầu, thọc lăm khi.*

*Lai hy đã quá, chúc mừng ông,
Ác dụng mưu thâm khuấy cộng đồng:
Chấp bút xảo văn phò bát nháo,
Viết tường gian cáo phá lẽ công.*

*Đêm tàn tiễn mẹ qua nương trắng,
Ngày cũ vinh thân tựa bóng hồng.
Giảng lối Đông chồng, Tây vợ ngược:
Đàn em gia cảnh nổi cuồng giông.*

*Nạn nhân tâm sự nhẩn bâng quan:
“Chớ có gần ông, dễ chết oan.
Trời đánh từ cao văng búa trúng,
Cạnh vòng lôi hỏa khó thân toàn.”*

*Muốn người lễ mễ, thuở còn quan,
Từ buổi binh tàn, sử đổi trang.
Quán tính, giận người thôi điệu đóm,
Tương quan muốn giữ chữa tan hàng.*

Xúi chơi thù hận giữa nhân gian,
Hổ đấu long tranh, để thưởng quan.
Đâm thọc xiểm xui gây phần nộ,
Hồ đồ chúng nổ, cảnh tan hoang.

Thân nhân bất tỉnh liệt trên giường,
Hăng hái đường xa, tọa đấu trường.
Tiền bạc cửa vào, hào phóng góp.
Làm thầy đám nháo, nghĩ mà thương.

Cao đại phân khoa tự mở ra,
Phong toàn bằng lớn, đẹp muôn hoa.
Chộ nhau chẳng hại ai nào cả,
Cứ vậy chơi vui, tớ phục mà.

Danh vị xưng cao, chúng chẳng gàn,
Thực tài, nhân đức mới cao sang.
Lời ngay, lẽ thật muôn người quý,
Thoải mái thanh tâm đẹp cả làng.

Chuyện thật, cùng nhau cuộc viễn hành*
Chung phòng, úy, tá chức xưa tranh.
Bảy mươi hơn tuổi, còn hăng đánh,
Ra sức người can, dữ hóa lành.

Mất nước lưu vong, lão hết rồi,
Lắm ngai vẫn nổ quá Thiên Lô.
Đôi bên nào chịu phong nhau chức,
Nặng tiếng khinh khi, sắp đánh rồi.

Phước thay, chẳng gặp tay thầy Đặng,
Khỏi mũi ăn trầu, khỏi gãy răng.
Đánh lộn, Mỹ càng thêm mất mặt,
Việt cùng xấu hổ, ích chi chẳng?

*Thương nhau luân lạc đã già nua,
Cùng khóc quê nhà cảnh thiệt thua.
Thôi bỏ ác ngôn, ngừng xúi thọc,
Từ tâm, nhân đức khỏi đi chùa.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Chuyện Luật gia Đặng Tích trong “Cổ Học Tinh Hoa”: Có người bị nước lụt cuốn chết trôi. Nơi hạ lưu sông có người vớt được xác, đến hỏi Tích. Tích bảo cứ việc giữ đấy, thân nhân kẻ chết có mua cái xác ấy ở đâu khác được. Khi thân nhân của xác chết đến hỏi Tích, thì Tích bảo chờ vội phải lo, nó có bán được cái xác đó cho ai khác đâu. Thành ra hai bên lằng nhằng mặc cả, khiến việc thương lượng thêm khó khăn. Trong nhân gian, lúc nào cũng không thiếu những tay cờ Đặng Tích đang hiện hữu.

* Năm đó trong một chuyến du lịch, có hai ông cựu võ quan được sắp ở chung phòng trong motel, một cựu Trung Tá Pháo Binh, một cựu Đại Úy từ Võ bị Đà Lạt, tùy viên cho ông tướng vùng, đều trên dưới 70, vì chuyện tế tác khiến coi thường và ghét nhau. Hai ông ấy đều muốn hạ cấp bậc cũ của nhau. Ông Úy chê là ông Tá hồi trước là lính Tây lâu ngày lên Tá, chứ học hành gì mà tự cao tự đại. Còn ông Tá thì chê ông Úy là dốt nát quê mùa mà từ Đà Lạt cái gì, tùy viên cho Tướng vùng đâu có cỡ như vậy. Hai ông nói những lời lẽ miệt thị, khiêu khích, hạ nhục nhau, mãi đến khi xách hành lý ra khỏi phòng còn nói xách mé nhau trên balcon trước nhiều người, nên cả hai tức giận bỏ hành lý xuống để đánh nhau. Đến cái thế, dù chết 2 ông cũng phải đánh, không thể nào còn nhịn nổi. May nhờ có người chen đứng vào giữa, hết sức năn nỉ can gián xin hai ông tha lỗi cho nhau, chứ nếu gặp cờ Đặng Tích thì đã không can, mà còn xúi đánh nhau xem chơi.

ĐẠO

*Thế gian có lắm lẽ huyền vi,
Tăm tối như ta chẳng biết gì,
Duy vật, duy tâm, tùy dạ thích,
Xin đừng tranh cãi với nhau chi.*

*Mặc ai tin đạo, mặc ai không,
Phật nghĩa là thầy đã quán thông.
Dạy chúng ngay lành, thương vạn loại,
Diệt sân si dục, sống chung đồng.
Phật không độ giúp riêng ai cả,
Ta độ chính mình, quả bởi công.
Phật hướng tâm qua muôn khổ lụy,
Chớ bày mâm cỗ hối đồ ông.*

*Chúa người Do Thái tự Jesus,
Duy ý xưng “Con Một” Chúa Trời.
Xúi bảo người theo: “Ta cứu rồi,
Thiên đường hằng sống mãi vui chơi”.
Công bình bác ái đem rao giảng,
Theo Chúa bình an đẹp cõi đời.
Kẻ chống, người theo, đời vẫn khổ,
Chẳng ngăn máu đổ với đầu rơi.*

*Năm thế kỷ sau thánh Mahomad,
Tay kinh, tay kiếm, Chúa Allah.
Loan truyền đạo mới, không theo: giết!
Phát tự Trung Đông sang Á Âu.
Luật đạo bạo nghiêm, hình phạt khiếp,
Chiến tranh tôn giáo: giết nhau ngầu.
Thiên đường Thánh Chúa đâu không thấy,
Chỉ thấy dương gian cảnh khổ sầu.*

*Vài trăm năm cận, Marx sinh ra,
Râu xồm mặt trông kẻ chẳng nhà.
Từ Đức sang Anh, nghèo sống bám,
Dạy làm kinh tế tưởng hoang ra.
Lénin mượn đó thành kinh điển,
Huyết lệ lan tràn, giết chẳng tha.
Trăm triệu dân hơn, oan bỏ mạng,
Nơi nào học đến, họa trầm kha.*

Nhật Quang Phi Hồ

GÁI TRAI

*Gái trai tạo hóa chuyện muôn sinh,
Thác loạn hư đời chúng rẻ khinh.
Nhân cách mỗi người đều quý giá,
Giữ sao chừng mực hợp nhân tình.
Ăn chơi quá đáng mang thêm bệnh,
Trụy lạc tham loạn, trí hết minh.
Tội lỗi lắm phần, thường chuyện ấy,
Giữ sao tình cảm được quân bình.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐAU LÒNG

*Nghĩ về đất nước thấy lòng đau,
Giết chóc tang thương để thuộc Tàu.
Rừng biển, tài nguyên, Tàu lấn cướp,
Trai nô, gái điểm, Việt lừa nhau.
Cường quyền văn võ, Tàu mua đút,
Dân Việt lầm than, Cộng quá giàu.
Điều đứng giống nòi bao thống khổ,
Oán than còn vọng mãi ngàn sau.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐAU LÒNG

*Đại họa quê hương mãi kéo dài,
Trẻ già đảng Cộng chữa tàn phai.
Thành đô, giữ chức, dâng toàn nước,
Vũng Án, ham tiền, chốt cắt hai.
Tiên tổ hùng anh giành độc lập,
Cháu con nhục nhã cảnh nô tài.
Tay sai Tàu Cộng buôn dân tộc,
Hiền sĩ đau lòng trước thảm tai.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐẤU TỔ

*Thầy dùi, háo thắng hám hư danh,
Lắm lối gian manh đã chẳng thành.
Thuê kẻ ham tiền bày đấu tố,
Xúi phường vô hạnh cố giành tranh.
Đâm trời chỉ thấy mây xanh ngắt,
Chém biển xem ra nước vẫn lành.
Bùn ném mặt người chưa dễ trúng,
Miệng càng phun bẩn rửa càng tanh.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐỂ BỌC ĐIỀU*

*Phải nhận rằng ta “để bóc điều”,
Cộng gây oan nghiệt, nước tàn tiêu.
May đời, chạy thoát xa quân cướp,
Phúc lộc, không từng lụy quỷ yêu.
Thư thái tự do chân thiện mỹ,
Đếch nghe đều cán bịp ngu điều.
Ở, đi, hộ khẩu không xiềng vướng,
Cơ áo no lành, khỏi mó niêu**.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Nhân đọc chuyện một du khách kể lại lời nói của một tài xế taxi ở Hà Nội rằng: “Những người Việt Nam thoát được ra nước ngoài là những kẻ để bóc điều” nên tác giả viết ra mấy câu trên.

** Thành ngữ “ăn xó mó niêu” mô tả cảnh nghèo hèn cơ cực.

DÊ LU

*Thơ thần tên này viết vẫn vợ,
Cóc kia mồm mép nháy đôi bờ.
“Tháng Tư mừng đón” tiên sư nó,
Câu cú tầm phào cũng gọi thơ.
Đồng bọn bá vợ đưa nịnh thối,
Thơ ngây đại độc hóa thêm khờ.
Khoe càng lém miệng, sao mà tởm,
Chút lợi, hờ danh hấn trở cờ.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐẸP

*Em đến vui chơi tại vũ trường,
Nhìn qua, em đủ cả mười thương.
Giò xinh gọn ghẽ, nhanh vắn chuyển,
Mắt biếc long lanh, sáng tỏ tường.
Hoa nở răng cười, tươi nét thắm,
Thể hình khúc uốn, đẹp đa phương.
Công trình tuyệt tác thiên tài tạo,
Tô điểm trần gian rõ khác thường.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐI CHƠI

*Nằm buồn bạn gọi, kéo đi chơi,
Rộn rịp trên sàng bước nhẹ vơi.
Nhịp trống, tiếng đàn, đèn lớp chớp,
Người thanh, giọng hát, khiến yêu đời.
Bữa thừa, khi thiếu, nam bằng nữ,
Chen bước từng bưng, lúc thả thơi.
Thời trẻ chiến chinh bao khổ lụy.
Tuổi vàng phước lộc hưởng ơn trời.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐIỂM VÀ THAM

*Cái xứ sinh toàn điểm với tham,
Toan ăn kẻ khác, chẳng lo làm.
Bà con xâu xé, quên tình nghĩa,
Làng nước tương tàn, chỉ lợi ham.
Miệng lưỡi mở ra, nghe thấy khéo,
Trí tâm mưu trá, khó đành cam.
Công bình ngay thẳng luôn xa vắng,
Nhân đạo văn minh, hết luận đàm.*

Nhật Quang Phi Hồ

DIỆT VONG

*Đất nước còn không, sĩ với phu?
Đền chi sáng tối rượu say mù.
Ham quyền bám chức, đưa thờ giặc,
Trí thức kêu hèn, giải rở mu.
Dân dã lắm than tằm tối sống,
Quan quân trộm cướp cố lừa thu.
Giang sơn gấm vóc Tàu xâm chiếm,
Dân tộc tiền đồ quá thảm u.*

Nhật Quang Phi Hồ

DIỆT VONG

*Nước Việt tiêu tòng ai biết không?
Giặc Tàu mưu hiểm đoạt non sông.
Cao nguyên giả lính đào bauxite,
Nguồn suối lâm đồn chuẩn thế công.
Tô giới phố phường căn cứ lập,
Tài nguyên biển đảo chặn đường đông.
Rượu, trà, độc chất, dân suy diệt,
Đồng hóa, tiêu vong giống Lạc Hồng.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐIỀU VẦN

*Âm ty Ác Cán hãy yên chơi,
Dân Việt vui mừng nhậu mút hơi.
Của cải quyền uy đành bỏ lại,
Tính danh ô nhục mãi lưu đời.
Theo Tàu nịnh giặc, buồn tiên tổ,
Bán nước ham giàu, hại khắp nơi.
Khổ nạn dân tình nô với điểm.
Quân này chết bớt, họa dần vơi.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐÌNH BÀO

*Cháo ăn đá bát chú Bào Đình,
Phản phúc ngu tồ thật đáng khinh.
Nếu Mỹ không nhiều binh khí dữ,
Sao ngăn được cướp diệt văn minh.
Nhờ ai cứu dưỡng lâu từ bấy,
Nuôi học làm quan, đãi tận tình.
Bất nghĩa, thấp hèn, thua chó đẻ,
Ăn nhờ, chửi kẻ cứu mình sinh.
Chú ngu hết cỡ không sao kể,
Ta đọc qua thơ, thật bất bình.
Chó sữa chủ nuôi là chó dại,
Chú ăn phân bã, loạn thần kinh.*

Nhật Quang Phi Hồ

DINH THỰ WINCHESTER*

*Linh đình cơ nghiệp quá giàu sang,
Lầu các thên thang rõ ngút ngàn.
Nông nổi một thời, rồi phế tích,
Đời không vĩnh viễn để tâm quan.
Bất thường xây cất đầy phung phí,
Muôn sự trăm năm cũng đã tràng.
Tứ khổ, sinh linh buồn vạn thuở,
Oan hồn súng giết mãi gào than.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Ông Winchester chế ra nhiều súng bán khắp thế giới trở thành giàu sụ. Bà quả phụ xây cất xa hoa phung phí một dinh thự to lớn ở San Jose rồi bỏ không.

ĐỒ NGU

*Có người mắng tở thứ đồ ngu,
Gần tám mươi thu óc vẫn mù.
Trăm sự huyền vi không thể biết.
Vạn điều kỹ thuật mãi âm u.
Trí tài nhân thế không sao tưởng.
Hồn phách siêu linh thấy tối hù.
Học mãi chẳng thông mồm ồm ớ.
Hiển nhiên tự biết đúng mình ngu.
Sống đời vô dụng cùng non nước,
Cũng chẳng hơn chi giống bú dừ.
Phức tạp việc đời không hiểu nổi,
Chỉ thấy nhân gian tả bĩ lù.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐỘC CHẤT*

*Cianure độc chất chứa nhiều chi,
Toan diệt nhân loài, sắp sẵn khi.
Số lượng bấy nhiêu, tiêu thế giới,
Nổ tan, vô hiệu, thật huyền vi.*

*Chất này cần lượng cỡ hạt tiêu,
Cũng đủ chết người chẳng kịp kêu.
Pha chế giết êm, dần khó biết,
Hóa, Sinh vũ khí hiểm thâm nhiều.*

*Hại người, trời hại chính mình gây,
Nhân quả đương nhiên luật đã bày.
Thất đức: rủi ro thường kéo đến,
Bất nhân: nạn lớn xảy nào hay.*

*Cộng Tàu độc ác cao mưu kế,
Ma mãnh hại người, cốt lợi riêng.
Cố dụng bá quyền đè thế giới,
Năm Châu cảnh giác chúng đầu tiên.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Viết về vụ nổ ở Thiên Tân TQ.

ĐỘC KẾ

*Tàu man độc kế thấy mà kinh,
Tàn hại Lạc Hồng khởi dụng binh (1).
Tiền, gái, đãi nghinh phường bán nước (2),
Rượu, chè, dầu độc khắp dân sinh (3).
Chận nguồn, cướp biển, di dân chiếm,
Diệt trí, dùng ngu, khiến nội tình (4).
Một dải tài nguyên non nước đẹp,
Buồn thay dân tộc bước điêu linh.*

Nhật Quang Phi Hồ

1. Binh thư Tôn Tử: Không đánh mà đoạt được thành cướp được nước mới là thượng sách dụng binh.
2. Chúng đón đưa long trọng, cho gái đẹp, hối lộ tiền tài của cải, duyệt binh, thăm dò, chữ vàng. Đào tạo và cài đặt lũ tay sai bản xứ cho làm vua quan để áp bức bóc lột dân VN.
3. Đưa hóa chất, ma túy, rượu chè độc hại sang giết mòn dân Việt.
4. Xúi bầy giết hại trí thức, anh hùng chí sĩ VN, đặt để lũ ngu tham quyền làm vua quan cho chúng điều khiển (kiểu như chúng đã xúi PolPot sát hại thành phần lao động trí thức, chỉ còn để ngu dân sản xuất gạo cho chúng, sờ bàn tay ai trơn tru hay đeo kính cận là giết). Cho gián điệp tung hoành khắp nơi để lũng đoạn và kiểm soát.

ĐỘC LẬP

*Đánh Tây, đuổi Mỹ rước Tàu sang,
Tổn hại thương vong cả vạn ngàn.
Cho đảng ngu tham tàn phá nước,
Khiến đời lạc hậu sống lầm than.
Bạo quyền tàn ác, xem dân rác,
Cướp cướp giàu sang, chất bạc vàng.
Một đám quyền gian tuân lệnh Chệt,
Tiền đồ nước Việt phải tan hoang.*

Nhật Quang Phi Hồ

DỐI GIAN

*Chế độ dựa nền móng dối gian,
Giả lừa dân sự đến quân quan.
Tự do hạnh phúc, dành riêng cán,
Dân chủ công bằng, chết khổ oan.
Cách mạng canh tân, thành hủ hậu,
Chủ quyền độc lập: lệnh Tàu ban.
Công an, tham cán chuyên nghề cướp,
Bịp, hại, tranh nhau rước Chệt tràn.*

Nhật Quang Phi Hồ

DỐI THẾ

*Chúng chẳng tu hành chỉ bịp quanh,
Mưu đời mượn đạo sánh công khanh.
Kinh doanh trục lợi, bày mê tín,
Giải hạn cầu sao, phá Đạo lành.
Độ phước ban tài, lừa thí chủ,
Lập triều che lộng, tỏ thêm danh.
Sân si dối thế, tham tiền của,
Khiến Phật lòng đau, dạ chẳng đành.*

Nhật Quang Phi Hồ

DỐI THẾ

*Ăn chay, tu đạo, bái Tề Thiên,
Dối thế, hoa ngôn, tạo lắm phiền.
Đứng bến háo danh xưng lếu láo*,
Say men hư vị mộng đài liên.
Xúi già, nghe trẻ, phường vô giáo,
Mượn đạo, lừa dân, cỡ chẳng hiền.
Gây rối nhân gian, trời xáng búa,
Chóng ngày đắc đạo hóa thành tiên.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Đứng Bến là những tay đầu sỏ xếp sòng lộng hành ở bến xe ngày cũ bị đám du côn tôn nịnh, xúi dục làm càn.

ĐỒNG TÂM

*Cách trở đôi ngày đã nhớ nhung,
Cuối thu phúc cả được tương phùng.
Đồng tâm thiện cảm đời khăn khó,
Hiệp sức thân thương nhịp bước cùng.
Xúc cảm suy tư đồng nhất dạ,
Phóng hào ý thức tận tâm chung.
Trần gian muôn sắc đều hư ảo,
Đem tấm lòng son giữa mịt mùng.*

Nhật Quang Phi Hồ

ĐỒNG VÔ

*Xứ Quảng thiên tai để chú Đồng,
Ký dăng hải đảo thuộc thềm đông.
Trả ơn súng đạn quân Tàu giúp,
Bắn giết con dân giống Lạc Hồng.*

*Tây Tạng nay đây đến xứ mình,
Tiến trình nước Việt bước điều linh.
Công lao tiên tổ còn đâu nữa,
Muôn thuở hồn mang nỗi bất bình.*

Nhật Quang Phi Hồ

DU XUÂN BOLSA

*Thương nhân quảng cáo cổ rền rang,
Kỳ thủ đèn đô bước mấy hàng.
Nhớ thuở rồng quê đờn đám táng,
Nay nhờ cơm Mỹ mập to chang.*

*Rồng đỏ hai con ngóc đít đầu,
Chưng bày nửa dăm đáng bao lâu.
Ra công tốn của khoe danh hảo,
Thương phế đói mờ, nghĩa bỏ đâu?*

*Khổ nạn tràn vô khắp phố phường,
Cả miền Nam Việt khóc đau thương.
Sóng ngàn dăm biển liều thân lách,
Rồng Đỏ còn theo tận cuối đường.*

*Chức sắc làng thôn một thuở nào,
Mưa rào vang dậy, cóc nhô cao.
Thấy trời vung nhỏ nên phình lớn,
Ráng tợ bằng voi, cố diễn trào.*

*Đôi cặp trên xe khoái trá cười,
Đẹp ven xóm cũ lá mơ tươi*.
Có gì mà cố tranh cao thấp,
Bìa giấy, đồ sơn đáng mấy mươi.*

2007

Nhật Quang Phi Hồ

* Nơi quê nhà xưa, ven bìa chung quanh xóm là chỗ trông không đẹp mắt và có mùi lá mơ đặc biệt khó chịu.

ĐỨC TÀI

*Lãnh đạo xem ra chẳng đức tài,
Bất tài thất đức đại thiên tai.
Nước ta không thấy chân tài đức,
Dân tộc thành ra lạc hậu dài.
Cộng Sản lừa dân, tàn hại nước,
Cầm quyền gian ác, sử chưa hai*.
Không người tài đức nguy dân tộc,
Việt tộc tiêu tòng chỉ một mai.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Độc nhất vô nhị trong lịch sử.

ĐỨC THẦY

*Soi sáng Miền Nam, xuất thánh nhân,
Thiên linh mười chín lập ngôn thần.
Muôn câu sấm giảng truyền nhân đức,
Khuyến dạy dân lành trọng tứ ân:
*Tiên tổ mẹ cha, *cùng đất nước,
*Phật thầy xã hội, *với muôn dân.
Đạo truyền Hòa Hảo, người tôn chuộng,
Giặc nước ám tàn, biệt thánh thân.*

6/2016

Nhật Quang Phi Hồ

ĐUÔI ƯƠI

*Đuôi ươi lắm kẻ quá trời ơi,
Miệng lưỡi khôn lanh điểm lỗi đời.
Nổ lớn mười voi, không bát xáo,
Bắn người tám tối, khó ai chơi.
Tham lam bần tiện, vợ nào nhà,
Chẳng xót binh tàn phế tử tơi.
Bủn xỉn thấy mình luôn chẳng đủ,
Chắt chiu cố giữ trọn riêng xơi.*

Nhật Quang Phi Hồ

ENILA

*Enila hoa hậu đáng tôn phong,
Trí thức, nghề chuyên, đẹp tấm lòng.
Dáng bước nhẹ nhàng, thanh nhã đẹp,
Nụ cười thân ái, thắm tình trong.
Lòng nhân, thăm đở người đau liệt,
Dạ nghĩa, cho tiền phế tật mong.
Sinh hoạt thiện từ không ngại khó,
Khen trang hiền đức viết đôi dòng.*

Nhật Quang Phi Hồ

EVEA

*Cảm ơn trời đất đã thương ta,
Em chẳng là tiên vẫn đậm đà.
Đất khách an thân, buồn thiếu bạn,
Tình cớ thân thiết, gấm thêu hoa.*

*Nhí nhanh, hòa nhã nét vui tươi,
Vẻ mặt hiền lương điểm nụ cười.
Ta thấy mừng thay cùng sánh bước,
Chiều vàng sống lại thuở đôi mươi.*

*Tháng ngày còn lại, gặp thăm nhau,
Tâm sự buồn vui đẹp sắc màu.
Mong cảnh nắng chiều, vàng cỏi mộng,
Duyên trời nào biết kiếp mai sau.*

*Em người hiền phụ giữa phù hư,
Thương cảnh sinh linh, dạ nghĩa từ.
Thông cảm nỗi đời bao bất hạnh,
Nặng lòng tế độ, rạng tâm tư.*

*Trai lỗi tài ba, gái lỡ thời,
Tình nồng màng muện giữa mù khơi.
Bước chân khoan nhặt theo từng nhịp,
Quên cảnh phôi pha tận cuối trời.*

*Em giữa mùa thu trăng vẫn sáng,
Ta mừng vui khỏe đón đông sang.
Hòa chung nhịp bước trên đường mộng,
Quên nỗi buồn xưa lắm bể bàng.*

Nhật Quang Phi Hồ

GẶP GỖ

*Dù gặp nhau khi ngã bóng chiều,
Thiên nhiên vẫn cảm một tình yêu.
Mến người tài đức cùng chung bước,
Thương kẻ đồng tâm, xúc cảm nhiều.
Cô quạnh tâm tư buồn thiếu bạn,
Tương phùng chung ý thoát cô liêu.
Điện trời tiếp sức tăng năng lực,
Trăm nhớ ngàn thương, nhận rõ điều.*

Nhật Quang Phi Hồ

GẶP NHAU

*Tuổi già hiu quạnh gặp nhau vui,
Một bữa bên nhau chén ngọt bùi.
Giúp tỏ lòng nhân, nêu nghĩa cả,
Thầy bày bất khả, khó chịu xuôi.
Bạn bè giỏi rủ, đông càng tốt.
Vắng vẻ không ai, cũng chẳng cù.
Cùng lắm riêng ta ngồi một tiệc,
Thênh thang thiên tịnh, có gì xui?*

Nhật Quang Phi Hồ

GẶP LẠI

*Năm chục năm dài lạc bước em,
Chim trời cá nước vạn ngày đêm.
Bôn ba mưu sống đường riêng bước,
Vẫn nhớ người xưa, giấc mộng êm.*

*Cũng kể như em đã mất rồi,
Giai nhân, đời gặp một lần thôi.
Trăm năm ta chữa câu hò hẹn,
Một buổi chia tay, chẳng tái hồi.*

*Tình cờ đất khách được tin sương,
Vội vã xa xôi, vượt dặm trường.
Xe cũ băng băng, đường thẳng tới,
Thăm em, nhìn lại dáng thân thương.*

*Em hồng nhiều răng, trắng mái đầu,
Giọng khàn, lời nói khó sông câu.
Hoàng hôn, chiều xuống hoa khô héo,
Hương sắc còn đâu, nét khổ sầu.*

*Thuở ấy, xa mơ hết dải dẫu,
Yên bình vui sống mãi dài lâu.
Nhưng ôi thế cuộc ngàn tâm tối,
Toan tính mưu đời, chẳng đến đâu.*

*Nay dù tái ngộ, vẫn xa xôi,
Chẳng dễ thăm nhau, nắng khuất đời.
Xe cũ mỗi mòn, tay lỏng lái,
Đôi lời phone gọi, hỏi chào thôi.*

Nhật Quang Phi Hồ

GIÀ

*Lão sinh bệnh tử thật buồn thay,
Thấy cảnh già nua tới gấp ngày.
Sức yếu chẳng còn đi đứng vững,
Mắt mờ loáng thoáng tự dần say.
Thể thân mòn mỏi đau nhiều chỗ,
Cơ tạng suy dần chạy chẳng hay.
Thôi hãy đành vui trời đất đẹp,
Mặc đời gió cuốn với mây bay.*

Nhật Quang Phi Hồ

GIÀ

*Năm tháng trôi pha hóa hủ già,
Nhìn ba thế hệ đã tàn qua.
Tâm tư đâu khác hơn thời trẻ,
Trí lực dần hao xuống quá đà.
Bao thuở nhọc tìm ăn với ở,
Cả đời tránh giặc biệt quê cha.
Lợi danh sự nghiệp sương mờ ảo,
Non nước với đầy vẫn thiết tha.*

Nhật Quang Phi Hồ

GIÀ NUA

*Bảy mấy thu tàn đã lão nua,
Không còn chi kể việc hơn thua.
Quá trưa một giấc, nghe chiều xuống,
Đêm vắng nằm mơ, nhớ vắng mùa.
Trẻ gặp chiến tranh mưu sống khó,
Trung niên lạc lối, phải te tua.
Trăm năm một kiếp không là mấy,
Từng trải sinh đời lắm chát chua.*

Nhật Quang Phi Hồ

GIÀ Ở MỸ

*Tuổi già xứ Mỹ được an khang,
Phụ cấp, lương hưu, sống dễ dàng.
Giúp ở vui đời nhờ tế thế,
Trợ ăn thư thả dựa kinh bang.
Tinh vi sáng chế ngàn dư dụng,
Tài nghệ văn minh, vạn thứ tràn.
Sạch sẽ, ấm no, con cháu lớn,
Tự do nhân phẩm, kể giàu sang.*

Nhật Quang Phi Hồ

GIẶC DỮ

*Cộng Sản chưa tan, đã đến Hồi,
Thế gian đau khổ biết bao thôi.
Gài mìn, thảm sát, dân tan xác,
Xả đạn, ôm bom, thế loạn rồi.
Quân nọ ác tàn ham cướp của,
Đám kia hung dữ cố giành ngôi.
Bao giờ dân trí thôi cuồng tín,
Dẹp lũ hung nô, đuổi giặc tồi.*

Nhật Quang Phi Hồ

GIÁO SƯ DỎM

*Du học bao năm thuộc lăm bài,
Buồn thay sĩ khí đáng chê bai.
Cúi lòn giặc cướp, không hề nhục,
Nhắm mắt mồm câm lại bịt tai.
Nhạy cảm thông tin, run dễ xóa,
Loại riêng không đọc, ngại chi ai.
Cơn gì hốt hoảng như trời sập,
Cao ngạo hèn phô óc củ mài.*

Nhật Quang Phi Hồ

GIÁO SƯ THẠC SĨ

*Công danh bằng cấp nhất tâng cao,
Đạo nghĩa chính nhân chẳng có nào.
Nước loạn, cận thần không kể giúp,
Trở cờ phản chủ khuấy bùn ao.
Theo đòi quyền chức cho thêm nhục,
Làm tớ hai man vẫn nhảy vào.
Thạc Sĩ tiếng tăm đời chán thế,
Nước nhà mạt rệp biết vì sao.*

Nhật Quang Phi Hồ

GIẾT NHAU

*Chẳng được trò chi, bịp giết nhau,
Tạo thêm tang tóc, khổ thương đau.
Hùng cường quân lực hơn vài triệu,
Binh khí tối tân, cũng nát nhàu.
Viễn địa chiến khu, cương kịch dỏm,
Lừa dân, dối nước, góp tiền mau.
Chúng mơ, chúng tỉnh nào ai biết,
Ác bịp gian hùng, thấy trước sau.*

Nhật Quang Phi Hồ

GIÚP PHẾ BINH

*Cúng chùa, dâng lễ lắm làm chi,
 Binh phế cụt đui chẳng giúp gì.
 Chúa có thương chi phường vị kỷ,
 Phật nào lại độ chẳng từ bi.
 Ta may thoát nạn, đời no ấm.
 Lính rủi lắm than, kiếp khổ tri.
 Phước lộc trời cho chia sẻ bớt,
 Giàu nghèo nhiều ít giúp nhau đi.*

Nhật Quang Phi Hồ

GỎI BẠN QUÊ HƯƠNG

*Đôi lời mến gửi bạn quê hương,
 Tỵ nạn xứ người khắp bốn phương.
 Ngoảnh lại Cộng Hòa binh phế cũ,
 Ân tình bốn phận để tâm thương.
 Ít nhiều nhịn bớt đem san sẻ,
 Nêu rõ lòng nhân, sáng nghĩa thường.
 Tài vật dành gom siêng gửi giúp,
 Thực hành nhân ái, rạng thiên lương.*

Nhật Quang Phi Hồ

GỎI HAI NỮ SĨ (TN & NT)

*Xin can, hòa giải giữa hai bà,
Lỗi phải đôi đàng, vui bỏ qua.
Mời gặp chào nhau cười hỉ xả,
Bảy mươi, trăm sự sắp phôi pha.*

*Cớ sao không một chịu hòa âm,
Tức giận để thành bệnh não tâm.
Cao máu tuổi già hay ngã trốc,
Mới hay sân hận chết sai lầm.*

*Hội hè người Việt ở nhiều nơi,
“Bật Mã Ôn” hờ đặt chỉ chơi.
Danh lợi gì đâu mà lớn chuyện,
Gây nhau chỉ để xấu bêu đời.*

*Nữ sĩ chưa hài, muốn nữ sư,
Bới nhau nào tiếc nặng ngôn từ.
Hai sư tử cái giành hơn tiếng,
Cẩn xé thả giàn bệnh ngất ngư.*

*Nghe ta vui vẻ, hạ cuồng giông,
Biển lặn trời êm đẹp cộng đồng.
Nhàn nhã tâm tư, hờn giải tỏa.
Muôn điều rồi cũng hóa hư không.*

Nhật Quang Phi Hồ

GỎI NGƯỜI Ở LẠI

*Vườn cũ xa rời bốn mấy năm,
Nửa vòng trái đất mịt mù tăm.
Quê nhà quá sự xem như vắng,
Đất khách đương thời lại phải chăm.
Hương hỏa ông bà người ở nhận,
Mả mồ thân thích kẻ gần thăm.
Gặp thời ly loạn đành cam thế,
Chiều xuống mây buồn, gió lạnh căm.*

Nhật Quang Phi Hồ

HẠ VỀ

*Ngồi dưới hàng hiên đón hạ về,
Qua đông xuân lạnh buốt lê thê.
Áo thun quần ngắn đi nhàn nhẹ,
Ghế nhựa tàng cây nắng bốn bề.
Mới thuở hè xưa cùng lứa trẻ,
Vui đùa bơi tắm nước sông quê.
Giờ đây viễn xứ, buồn thân lão,
Nhớ bạn thương quê, cảm nỗi nề.*

Nhật Quang Phi Hồ

HAI GÓC NHÌN*

*Một cảnh, hai nhìn, thấy khác xa,
Cộng khoe đỉnh tuệ nhất người ta.
Đuổi Tây, thắng Mỹ siêu cường quốc,
Kẻ trải nghiệm nhiều nói rõ ra:
“Hai đuốc văn minh soi sáng khắp,
Xua đi tăm tối nước non nhà.
Thay bằng ác nghiệt, Tàu man độc,
Lạc hậu ngu đần, giòi mánh ma”.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Chuyện kể, một viên chức CSVN khoe với một thương gia Đại Hàn rằng Việt Nam tài giỏi và kiên cường đã đánh bại hai cường quốc Pháp và Mỹ. Thương gia này nhìn khác, mỉm cười nói: “Không phải vậy, mà thật ra các anh đã đuổi hai nền văn minh nhất thế giới ra khỏi nước”.

* Thi sĩ Nguyễn Chí Thiện đã có câu:
“Nhờ nanh vuốt của lũ thú rừng,
Mà bàn tay của thực dân trở nên êm ả”

Chuyện Kể

Đồng Vồ khoe thủ tướng Thái Lan:
“Việt ta thắng Pháp Mỹ huy hoàng”
Thái rằng: “Dân Thái không cần đánh,
Mà vẫn phồn vinh, nước mở mang”.
NQPH

HẠI NƯỚC

*Xứ Quảng buồn thay lắm đại quan,
Nguyễn Thân nịnh Pháp tốt quyền gian.
Đình Phùng khởi nghĩa, Thân vây chết,
Đào mộ thiêu tro bắn biển ngàn.
Đồng Phạm công hàm dâng lãnh hải,
Đức Lương rừng biển nhượng Tàu sang.
Chức quyền danh lợi mờ tâm chúng,
Bia miệng muôn đời Việt oán than.*

Nhật Quang Phi Hồ

HAM QUAN CHỨC

*Dân mình nỡ mũi mòng làm quan,
Cỡi cổ, hiếp người, hãnh vẻ vang.
Trưởng ấp, xã thôn, oai huyện, tỉnh,
Mong lên chức lớn vọng tham càn.
Chẳng lo dân nước, làm lương thiện,
Chỉ nhắm gian moi, đục nước làng.
Lớn nhỏ nhiều quan, dân công nặng,
Làm sao đất nước khỏi lầm than.*

Nhật Quang Phi Hồ

HAM DANH

*Vài kẻ ham danh huệy cuống cuồng,
Đám nào cũng có, chức danh suông.
Vái phong Chủ, Trưởng Ma Đoàn Hội,
Chẳng được trò chi, diễn dỏm tuồng.*

*Lắm kẻ vài câu chưa viết sạch,
Khoe khoang bằng chức, dốt tràn tuôn.
Tham mưu cố vấn, đầu không óc,
Chức hảo lao nhao thật đáng buồn.*

*Cứ tưởng mình ngon, chẳng kẻ bì,
Nhưng khi gặp việc rõ ngu si.
Làm thì chẳng được, chuyên tài dạy,
Cóc nhảy tàu khoai, tích sự gì.*

*Thế giới người đông, ai biết ai?
Dù cho cao cấp vãng quan giai.
Có chi thành tích, ai tôn phục,
Thực tế nên công mới rõ tài.*

Nhật Quang Phi Hồ

HÀNG GIẢ

*Danh vọng lắm người có dạ ham,
Thẳng ngay thứ thiệt có đâu làm.
Nhu cầu sinh tạo nguồn cung cấp,
Hàng giả rẻ tiền dụ khách tham.
Thời cuộc đầu cơ buôn chức láo,
Thế sự lung tung dối luận đàm.
Bầm buông lũ trẻ chơi kênh kiệu,
Khú đế ngây ngô thích bá xàm.*

Nhật Quang Phi Hồ

HẠNH NHÂN

*Sinh ra tên đặt đúng Hạnh Nhân,
Công đức như tiên giáng cõi trần.
Dạ lắm cảm thương binh phế khổ,
Ra công thể hiện nghĩa cùng nhân.*

*Quyên tiền lo gởi giúp thương binh,
Xót cảnh lầm than đã tận tình.
Tuổi tác già nua đương việc lớn,
Quốc gia nghĩa cả đáng danh vinh.*

Nhật Quang Phi Hồ

HÃY THƯƠNG YÊU

*Ngắm thấy già thêm, xấu xí nhiều,
Ngày tàn còn lại hãy thương yêu.
Giúp người, mến vật phù cơ khổ,
Quý bạn khuyên đời tránh cực tiêu.
Đố kỵ hơn thua thành quá vãng.
Tâm tư đối nghịch hãy hòa xiêu.
Thời gian kiếp sống qua như chớp,
Để dải chung vui dưới bóng chiều.*

Nhật Quang Phi Hồ

HCM

*Một HCM nước khốn nàn,
Nhiều tên như thế nước tan hoang.
Gian hùng thảo khấu hung tàn giết,
Chúng chết tiêu rồi họa vẫn lan.*

*Bịp nước ham quyền bao máu đổ,
Độc tài, hiểm ác sói rừng hoang.
Lầm theo, lui bước đều tiêu mạng.
Thứ ấy chuyên gây huyết lệ tràn.*

Nhật Quang Phi Hồ

HẾT THÁNG BA

*Năm mới vừa sang, hết tháng ba,
Thời gian nhanh chóng mãi bay qua.
Tuổi thêm gia tốc, càng suy yếu,
Bệnh tật gây phiền, lại trở ra.
Bao kẻ thân thương dần biến mất,
Một thời vui khỏe đã lùi xa.
Nhân sinh mộng thực hoàn hư ảo,
Thoáng chốc trăm năm thấy xóa nhòa.*

Nhật Quang Phi Hồ

HỎA HOẠN CHÓ CỨU MÈO*

*Chó xông nhà cháy cứu mèo ra,
Sáng nghĩa khuyến tình dạy chúng ta:
Chinh chiến bên nhau cùng một thuở,
Tan quân mất nước chạy ngàn xa.
Phước lành may thoát vui no ấm,
Thương nạn chìm sâu đáy tặc tà.
Chết dở khẩn cầu xin giúp chút,
Tảng lờ ngoảnh mặt, giống yêu ma.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Chuyện xảy ra ở Đông Ukraine 8/2015

HIỀN NHÂN

*Ngày trước cha ông giảng dạy rằng,
Hiền nhân xử thế giữ điều răn:
Những ai phi nghĩa không giao tiếp (1),
Tài vật tham gian chớ giữ xằng (2).
Điều đãi tha nhân, mình muốn được (3),
Quý thương sinh loại, chớ hung hăng (4).
Hết lòng cứu trợ người cơ khổ (5),
Biết đủ, an vui, thuận lẽ hằng (6).*

Nhật Quang Phi Hồ

1. Nhân phi nghĩa bất giao,
2. Vật phi nghĩa bất thủ.
3. Đối xử với người, như mình muốn được đối xử.
4. Thương sự sống của muôn loài chúng sinh.
5. Bố thí vật chất, công lực và trí tuệ.
6. Biết đủ là đủ, vui với lẽ tạo hóa.

MONG MANH

*Đời người ngắn ngủi có là bao,
Mới thấy mà nay biến chốn nào.
Sớm muộn muôn loài tan khói bụi,
Đêm ngày sỏi đá cũng mòn hao.
Còn quyền vơ vét giàu cao ngất,
Mất chức buông ra tội nhắm vào.
Phá nước hành dân tham cố lắm,
Hết thời thất thế giữ làm sao?*

Nhật Quang Phi Hồ

HÌNH ĐẸP TRÊN PHONE

*Thanh tân giai khách chớp phone tay,
Trước mắt, bên tai cạnh thán ngày.
Ảo ảnh lằng lằng hồn lãng thứ,
Thoáng nhìn rung động một cơn say.*

*Trăm năm nhân thế đều tiêu tán,
Tàn mộng muôn loài cũng ảo hư.
Sắc biến thành không đành thế cả,
Tình muôn thế hệ thấy đều như.*

*Em đóa hoa tươi đẹp cõi đời,
Công trình tạo hóa sáng nơi nơi.
Sắc hương dần cũng bay theo gió,
Mộng đẹp tàn phai, thoáng một thời.*

*Gió hãy ngừng bay, mây đứng đợi,
Quay về thuở nọ tuổi xuân chơi.
Mười phương trời đất xin gần lại,
Sóng tình dào dạt tận ngàn khơi.*

Nhật Quang Phi Hồ

HÓA MAN DI

*Buồn thay phong hóa trở man di,
Văn hiến ngàn năm chẳng giữ gì.
Láo bịp giỏi nghề quen cướp giết,
Gian hùng lắm kế thậm tham si.
Bà con lường gạt, đời vô cảm,
Xã hội khốn cùng, kiếp tiện ti.
Bán nước cầu vinh, giành Thái thú,
Mở đường Tàu chiếm, Việt còn chi.*

Nhật Quang Phi Hồ

HỌA MẤT NƯỚC

*Loạn thời giặc cướp hóa vua quan,
Tham ác gian manh giỏi điểm đàng.
Trấn lột thôn quê nghèo lỗ bác,
Nặng đê thành thị khổ phơi hang.
Non sông trọng điểm Tàu mua bịp,
Rừng cảng ham tiền rước Chệt sang.
Chống vận binh Tàu, đường mở trước,
Nước còn đâu nữa, Việt tiêu tan.*

Nhật Quang Phi Hồ

HOÀI NIỆM MÙA THU

*Ất Dậu mùa thu năm bốn lăm (1945),
Rộn ràng gươm giáo giặc hung hăng.
Chém người, cướp của dân kinh khiếp,
Tang tóc quê hương, cảnh nhọc nhằn.*

*Quyên góp, động viên, rồi nặng thuế,
Tận thu tài sản, kiệt dân quê.
Tuyên truyền gian trá, nghề riêng chúng,
Tiêu thổ thành xưa, nát bốn bề.*

*Chín năm đói khổ đánh lui Tây,
Thu lại, chia đôi đất nước này,
Chinh chiến triệu người xương máu đổ,
Tái nô dịch chủ, Chết thay Tây.*

*Một tên mơ ước làm quan nhanh,
Tây bác đơn xin, mộng chẳng thành.
Luồn lọt Nga, Tàu làm chúa giặc,
Khiến cho non nước nát tành banh.*

*Hiểm ác, lưu manh, chẳng tốt lành,
Làm tên ác chúa, chữa vừa danh.
Mộng toan làm thánh, thờ muôn kiếp,
Kim cổ trần gian, họa Tất Thành.*

Cái xứ tên nào cũng muốn sang,
Dù dăm ba chữ, thích làm quan,
Quan văn không đậu, ra quan võ,
Chẳng ngại thi hành chuyện dã man.

Thành ra đất nước lâu dài loạn,
Ức hiếp, đè dân, tạo trái oan.
Chức nhỏ xóm thôn đà hống hách,
Lính, cai, đội, xếp đủ ngang tàng.

Hồ Quý Ly xưa dạy các quan:
“Làm sao dân chúng khắp no an.
Là niềm hãnh diện quan tài đức,
Mới đáng tôn vinh khắp nước làng”.

Cái xứ tên nao cũng muốn thầy,
Việc làm tránh né, hoặc ma thầy.
Thọc bầy, xúi quẩy, tuồng hay lắm,
Tài nghệ không hơn giống cáo cầy.

Cái xứ tên nào cũng cố tranh,
Luồn cao, danh háo, đạt công khanh.
Chỉ nhằm tư lợi, không lo nước,
Nước mất nhà tan, chúng có đàn hình?

Nhật Quang Phi Hồ

HỌC ÁC NHÂN

*Học gương ác bá, tổ gian manh,
Bao triệu dân Nam chịu khổ hành.
Chết trận biển rừng muôn vạn xác,
Giết người đầy ải tận non xanh.
Cha buồn say xỉn, quên ngày tháng,
Mẹ khổ buôn con, nhục phải đành.
Một lũ bạo quyền, gian bán nước,
Cội nguồn văn hóa phá tành banh.*

Nhật Quang Phi Hồ

HỌC HÀNH

*Học hành cóc nhái, chúng làm quan,
Độc viết chưa thông, Tiến Sĩ càng.
Quyền chức ác gian, vợ vét cạn,
Dân tình đau đớn, sống lầm than.
Phong bì chia chác, Tàu mua trọn,
Rừng biển mòn dân, Chết mãi tràn.
Nòi giống rồi đây mau tận diệt.
Ngàn năm di hận vẫn chưa tan.*

Nhật Quang Phi Hồ

HỘI ÂM THƯ BẠN

*“Lai hy” đã quá thật rồi sao?
Nhìn vẫn xinh tươi tợ cánh đào.
Một nhà nghệ sĩ vui ra phết,
Bao chàng trai cũ thấy xôn xao.
Còn ba mươi nữa đâu đà hết,
Sao cứ bàn chi chuyện mẫn trào.
Nếu có nỗi buồn xin gọi tớ,
Tinh thần xuống thấp lại lên cao.*

15/10/2012

Nhật Quang Phi Hồ

HỘI ĐOÀN

*Hội đoàn danh giá nhất Bolsa,
Trí thức xem toàn cỡ đại gia.
Bằng chức tôn phong đầy đủ cả,
Sĩ sư danh tiếng khắp gần xa.
Hợp hành niên liễm thu quên dụng,
Một bữa cơm Tàu, năm mỗi qua.
Chỉ thế thôi sao, tài khéo nói.
Rền rang ngôn tự chẳng gì ra.
Việc đời việc nước đều vô cảm,
Nói hươu nói vượn chẳng vì tha.*

Nhật Quang Phi Hồ

HỘI ĐOÀN

*Hội đoàn thân hữu cốt chung vui,
Để cảnh lưu vong đỡ ngậm ngùi.
Bà nọ đang đàn khoe ngã lớn,
Chú kia phá đám xúi khờ đui.
Vô tình đại nghĩa không chung sức,
Thâm ý vô nhân cố thọc dùi.
Ngán ngấm cuồng đồ phun nọc bắn,
Thương đời lắm kẻ dạ đen thui.*

Nhật Quang Phi Hồ

HỘI HÈ

*Hội hè mục đích kết thân thương,
Bát nháo, cùn ganh, phản chủ trương.
Đặt để chức ban theo lối Cộng,
Dựng dàn hư vị tựa tuồng cương.
Chức danh giới thiệu nghe xôm tụ,
Cóc nhái đua tranh thấy lộn lường.
Cốt cán âm thầm ngồi đạo diễn,
Mỗi nhà một hội mới yên phương.*

Nhật Quang Phi Hồ

HỘI HÈ

*Hằng năm họp mặt để vui chơi,
Quê cũ trường xưa bạn mấy thời.
Khoe mẽ lợi danh từng đạt được,
Rộng xài du ngoạn tận trùng khơi.
Đói đau chiến hữu xin không đoái,
Nần nợ non sông cũng gán trời.
Nghĩa lý chi mô, tuồng thiếu giáo,
Binh tàn thương phế chẳng đồng rơi.*

Nhật Quang Phi Hồ

HỘI HOA HẬU PHU NHÂN

*Hoa hậu, hoa vương đã héo tàn,
Phấn son nào cản bước thời gian.
Tính năng thiên phú, chưa theo gió,
Hương sắc xuân tình, đã lỡ trang.
Mấy phút phô bày trên cat-walk,
Bao lần trình diễn chúng chiêm quan.
Bình an hội mới vui ngày tháng,
Chung bước bên nhau đẹp tuổi vàng.*

Nhật Quang Phi Hồ

HỘI QUÊ (2008)

*Hội quê cốt để kết thân thương.
Hương đẳng lưu manh tạo đấu trường.
Mặt thổ mồm loa chuyên nổ thối,
Đen hô mã tấu quyết cầm cương.
Tài lau rũng rĩnh tiền gây chuyện,
Nô nặc phơi son dáng lộn lường.
Tình nghĩa, đạo nhân, quên xét nghĩ,
Của, công khoe hảo, diễn Bôn đường..*

*Xem phim, nhìn cảnh, thấy ma ươn,
Mượn cả tang nghi lập diễn trường.
Xưng tụng chức danh, hù xác chết,
Điểm đàn liễu lão, cốt khoa trương.
Rước trai dài tóc, đua nhau giới,
Đón mụ lộn sòng, đều nịnh thương.
Hành động quê mùa, nhiều ấu trĩ,
Tự tình dân tộc, phải vô phương.*

*Cố vấn nổi nông nghe xúi quẩy,
Ăn chay, đứng bến giả hiền lương.
Quét ngày đem sách tuồng quân giặc,
Cóc nhái thay hình hóa ễnh ương.
Khôn dại góp nhiều cho chúng huây,
Háo danh bát nháo, loạn tha phương.
Quê người hưởng lộc, trời ban phước,
Trực tiếp trợ dùm một chiến thương.*

Nhật Quang Phi Hồ

HỘI QUÊ

*Thương binh tướng hội quê nhà
Là nơi thân hữu quốc gia chung màu.
Gởi thư kể nỗi đói đau,
Cầu xin cứu trợ thương nhau nghĩa tình.
Hố rồi, sai nghĩ linh tinh,
Hội hè là chỗ thức hình nhóm chơi.
Là nơi khoe mẽ vãng thời,
Là nơi thầy thọc trời ời trổ tài.
Chẳng hề lòng dạ thương ai,
Nghĩa tình nhân ái, đánh bài giả lơ.
Đáng khinh lắm kẻ mặt trơ,
Viện trăm ngàn lẽ, van nhờ được đâu.
Quê hương thương phế khổ sầu,
Tận cùng nhân thế, ngục sâu đói nghèo.
Chúng ta may mắn nhiều keo:
Thoát bao mìn đạn, Cộng theo, sóng ngàn.
Nay vui tại chốn địa đàng,
Ngoảnh nhìn quá khứ, ngó ngang chiến thương.*

Nhật Quang Phi Hồ

HƠN NHAU

*Hơn nhau một tấm lòng son,
Việc làm nhân nghĩa, nước non ân tình.
Hết lòng thương xót chúng sinh,
Đói no, vinh nhục, hòa mình xẻ chia.*

*Hơn nhau chẳng phải nghèo giàu,
Chức quyền bằng cấp sắc màu thế gian.
Phế tàn, đói bệnh, lầm than,
Ra công cứu trợ, ủi an cuộc đời.*

*Miền Nam dân chủ một thời,
Vui hai thập kỷ dưới trời thanh thoi.
Khởi ách nô Cộng tả tơi,
Chúng hành đói lạnh, sống đời ngựa trâu.*

*Phe ta chiến sĩ dãi dầu,
Thương vong tàn phế đói sầu khổ đau.
Cờ vàng dưới bóng chung nhau,
Nỡ nào ngoảnh mặt, trước sau hững hờ.*

Nhật Quang Phi Hồ

HÔN PHỐI ĐỂ RA ĐI

*Mừng ông quá bảy, gái chưa ba,
Kết nghĩa vợ chồng phước nở hoa,
Lễ cưới linh đình, say cả xóm,
Mừng cô dâu trẻ hướng trời xa.*

*Nước Việt buồn sao trẻ đến già,
Cố tìm mọi cách bỏ quê cha.
Ra nơi đất khách dù vô định,
Thoát cảnh bần nô bởi tặc tà.*

*Lắm liều bỏ xác vượt trùng dương,
Thí mạng rừng sâu gục giữa đường,
Biển Thái, trời Miên đầy ác tặc,
Giết người, hãm cướp quá đau thương.*

*Bốn chục năm rồi vẫn cố đi,
Quyết lòng xa lánh đám man di,
Ác gian đều bip gây tang khốc,
Bán rẻ non sông, trước Chệt quỳ.*

Nhật Quang Phi Hồ

HỮ KHÔNG

*Văn dĩ tải đạo, cảnh giác người đời,
Biết mình một trong bảy tỷ người ta.
Quả đất mặt trời, giữa rộng bao la,
Tốc độ ánh sáng tỷ năm chưa qua,
Vô biên, vô hạn, vô hậu, vô tiền.
Đời người như chớp, thấy có rồi không.
Chẳng đáng bao lâu, không gì quan trọng.
Chớ nhiều ác vọng, tạo khổ thế gian.
Mọi việc sẽ tàn, muôn thứ đều tan.
Đối nhau tử tế, đồng cảnh bụi tro,
Thương nhau một thoáng cho đời tươi sáng
Hơn thua danh lợi trăm thứ hóa không
Chớ cố tham động, chớ quá muội mông.*

Nhật Quang Phi Hồ

HÚT XÁCH

*Thuốc lá hút chơi chẳng thú gì,
Khói gây đen phổi, bệnh li chi.
Để con khuyết tật, bần tâm trí,
Rút ngắn cuộc đời, sớm vội đi.
Ma túy gây phê, toàn độc chất,
Đại nghe mó tới, kiếp tàn suy.
Hết tiền, cơn nghiện gây điên dại,
Tội lỗi hại người thật quá nguy.*

Nhật Quang Phi Hồ

HUYNH ĐỆ CHI BINH

*Đạo Trời: thờ Chúa, kính Cha,
Thương người, mến Chúa, yêu ta đều bằng.
Đến chùa, lạy Phật, quy Tăng,
Từ bi giải khổ, độ chẳng cảnh này:
Lính xưa theo lệnh các thầy*,
Xông pha trận mạc đó đây quê nhà.
Thầy may: pháo đạn tránh xa**,
Ra đi êm thấm, vui ca xứ người.
Còn anh kẹt giữa đờn ươi,
Phế thương đói lạnh, chúng cười rẻ chề.
Cụt giò, đui mắt, lết lê,
Lều rơm rách nát, bốn bề trống trơn.
Kiếp người còn khổ nào hơn,
Chi binh huynh đệ, tủi hờn non sông.
Người đi, kẻ ở hoài trông,
Còn yêu tổ quốc, nhớ đồng tuyến xưa?
Khoe khoang biết mấy cho vừa,
Nghĩ tình thuộc cấp đã thừa đón đau.
Mở lòng chia sẻ cho nhau.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Lính Cộng Hòa mến gọi sĩ quan bằng ông thầy.

** Binh nghiệp 30 năm nhưng may mắn thân thể được toàn vẹn, sống ấm no ở Tây phương nên nghĩ tình chia sẻ với những phế binh khốn khổ nơi quê nhà.

KHAI BÚT ẤT MÙI 2015

*Ất Mùi tết nhất biết thăm đâu,
Ngồi ngắm ti vi đẹp lắm màu.
Xem cảnh năm châu, vui đón tết,
Nhìn người muôn vẻ, đẹp thi nhau.
Thương quê dân dã, đầy cơ khổ,
Thấy nước quyền gian, quá cỡ giàu.
Mong ước cơ trời mau biến chuyển,
Quê nhà đổi mới giảm thương đau.*

Nhật Quang Phi Hồ

KHAI BÚT ĐẦU XUÂN

*Đất khách xuân sang, chạnh nhớ nhà,
Năm mươi xuân lẻ biệt quê cha.
Vào Nam tránh giặc nhiều lần lóc,
Vượt biển mưu đời mãi bước xa.
Tổ mộ, tiên gia đành hoang phế,
Văn phong, cổ tục giữ quay qua.
Buồn thương đất tổ hoàn nô lệ,
Quá buổi bon chen, thuận cảnh già.*

Nhật Quang Phi Hồ

KHIÊU VŨ

*Khiêu vũ vui chơi, lợi ích gì?
Mà sao lắm kẻ lại thường đi.
Thế thân gân cốt đều xoay chuyển,
Tim mạch thần tâm được luyện trì.
Vui bạn dẻo dai thêm trí lực,
Trẻ già mỗi gối khỏi tù ti.
Xập xình ca nhạc quên phiền não,
Máu huyết thông lưu, dễ ngủ khi.*

Nhật Quang Phi Hồ

KHIÊU VŨ

*Tuổi thêm, đi đứng hóa liêu xiêu,
Ra chốn vũ trường, bước vẫn đều.
Nhịp trống đờn vang chân lả lướt,
Giai nhân lui tới dáng mềm yêu.
Thẳng căn mọi sự đều quên lãng,
Vui vẻ cùng chung bước dập dìu.
Nhân thế phôi pha đời mỗi cảnh,
Bên nhau giây phút khỏi cô liêu.*

Nhật Quang Phi Hồ

KHINH KHI THƯỜNG GHÉT

*Làm người chớ để bị khinh khi,
Bị ghét, được thương chẳng sá gì.
Ác đảng ghét người bệnh lẽ phải,
Hiền nhân thương kính đức từ bi.
Lời ngay mình chính, phường gian ghét,
Thuyết đều phỉnh lừa, đám đại quy.
Giá trị mỗi người: khinh với trọng,
Bần hèn gian ác phải khinh khi.*

Nhật Quang Phi Hồ

KHÓ KHĂN

*Theo Tàu giữ đảng dễ yên sao,
Được thế Tàu tham lẫn mãi vào.
Mất biển, bán nguồn, dân oán hận,
Hại nhau tranh chức, bọm ngòi cao.
Gian hèn tham ác đời khinh rửa,
Bần cố vùng lên chúng lật nhào.
Phản nước lương tâm đầy áy náy,
Luật trời nhân quả chạy nơi nao.*

Nhật Quang Phi Hồ

KHÓ XỬ

*Tự hiểu rằng ta chẳng phải gì,
Đối nhân xử thế khó nhiều khi.
Biết quen lễ nghĩa, cam hờ hững,
Gần gũi thân tình, vẫn cách ly.
Làm khách ghé thăm đành ngại phải,
Gây phiền chủ tiếp bận rần ri.
Thôi đành tự chế mình riêng cỗi.
Thông cảm xin đừng chấp nhất chi.*

Nhật Quang Phi Hồ

KHOE MẸ

*Khoe chi tài trí chức quyền quan,
Học thức cao thâm nhất xóm làng.
Nói vượn nói hươu, toàn bất nhất,
Vị tha ích chúng, tránh liên can.
Mặc đời đau khổ, không thương đến,
Chỉ biết riêng mình, sống khỏe an.
Quen thói điêu ngoa lòn khắp chốn,
Quyết tình lờ hẩn nợ giang san.*

Nhật Quang Phi Hồ

KHÓC TRẦN ĐIỀM

*Bình Sơn hiền sĩ bác Trần Điềm,
Vợ mới qua đời, vội tiếp thêm.
Hai bác vĩnh du, tôi xót lắm,
Cặp tình thơ nhạc, đẹp vàng tim.
Uyên ương giờ đã cao liền cánh,
Thương mến tâm tư một nỗi niềm.
Xưa thuở chung trường tan lửa đỏ*,
Bác ra thiên cổ, hết thăm tìm.*

*Bạn thơ ngày cũ học chung trường,
Bom dội tan tành, thoát tử thương,
Sống sót tám mươi ngoài đất khách,
Bác đi, thương tiếc lệ tràn tương.
Ai người đồng cảm thơ nhau viết,
Tâm sự ai chung một tuyến đường.
Quê mới già nua thương nghĩa cũ,
Bạc đầu mất bạn mãi buồn vương.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Trường Lê Khiết Sông Vệ, 21/3/1949 bị dội bom.

KHÓC TƯỚNG QUÂN

*Ôi thôi, mãi kiếp tướng quân ơi,
Sòng bạc, sân golf bỗng vội rời.
Gà đá, mái sề, ai bế vuốt,
Êch ô*, dồi chó, bỏ ai xơi.
Côn đồ ác đảng, ai người hót,
Thuộc cấp vợ sừng*, mất kẻ chơi.
Tráo trở nổi nông, mồm lếu láo,
Trăm năm công luận vẫn bêu đời.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Êch Ô = Special Old = Rượu ngon lâu năm

* Sừng = horn / horny = lên cơn hứng tình.

CONDOLENCES TO A GENERAL

*Oh! Oh! that's finished, you poor general!
Suddenly you left the casinos and golf courses at all.
Who will care for your fighting cocks and nursing hens?
Who will eat your favorite dog meats with S.O. Cognac?
Who will flatter the wicked Communist leaders?
Who will enjoy your subordinate's horny wife?
Frivolously betraying, you have had a lousy mouth.
For years, the public comments will remain in life.*

Nhật Quang Phi Hồ

KHÔN NGOAN

*Người đời lắm kẻ cố khoe khoang,
Tài trí không hơn cỡ xóm làng.
Cờ bạc tham mê, gian chẳng kể,
Rượu say hết biết, nói nông càn.
Thói quē man rợ quen bần xỉn,
Đều cán lộc lừa khuấy bất an.
Nghe động chiếc lông vì ích chúng,
Vội vàng từ chối miệng khôn ngoan.*

Nhật Quang Phi Hồ

KHÔNG SÒNG PHẪNG

*Nợ nần đếch trả, lại vênh vang,
Tư cách nhân gian khó luận bàn.
Chiến hữu đói tàn không ý giúp,
Chốn giàu tài lớn cố chơi ngang.
Chưa từng rõ việc mà khuyên dạy,
Chẳng đủ của tiền lại tính sang.
Cá biệt khác thường quy tổng thể,
Quē nhà thương tật chịu lầm than.*

Nhật Quang Phi Hồ

KHÔNG THỂ

*Thờ cúng từ đường, đạo tổ ta,
Vạn năm xưa trước đã bày ra.
Tin Lành đạo mới hai ngàn lẻ,
Sao thể dồn chung giữa một nhà.
Đạo Chúa cực đoan thờ một Chúa.
Thiên hà vũ trụ rộng bao la.
Chắc sao một đấng xây nên được,
Tin đạo tùy tâm, chớ quá đà.*

Nhật Quang Phi Hồ

KIÊU HÈN

*Khoe danh trí thức để kiêu căng,
Che mắt, bịt tai rõ thứ hèn.
Ngã lớn tự mình quan trọng hóa,
Ra vào luồn cúi đám trâu chăn.
Lẽ lời kiêu ngạo, phơ hèn hạ,
Sĩ khí chôn lùi, hết nói năng.
Chuyện nhỏ rùm lên thầy với tớ,
Thò lò lắm mặt có buồn chăng?*

Nhật Quang Phi Hồ

LÂM CHÂU

*Lâm Châu hoa hậu phố Bolsa,
Quà cáp cơm trưa đãi “chẳng nhà”*
Lợi tức làm ra chưa phải cỡ,
Lòng nhân rộng mở lại bao la.
Thương người đem hết tình an ủi,
Kính Phật cao đề nghĩa vị tha.
Tăm tối đêm đen, soi ánh đuốc,
Thiện từ đạo nghĩa đáng khen xa.*

Nhật Quang Phi Hồ

*Những người vô gia cư

LÀM NGƯỜI

*Làm người chẳng có lòng nhân,
Không hề thương xót là phần vứt đi.
Làm người chỉ biết tiện ty,
Quên ơn quít nợ đáng gì để chơi.
Khoe danh tài trí hơn đời,
Mà lòng biển lận, khắp trời ai khen.
Sống đời bất nghĩa bội ân,
Thua loài muôn thú sống gần, sống xa.
Ân tình nghĩa nặng bao la,
Người trong xã hội giúp ta sớm chiều.
Đời ta may mắn đã nhiều,
Bình an no ấm, biết điều phải chăng.*

Nhật Quang Phi Hồ

LẠNH CHIỀU ĐÔNG

*Binh phế quê nhà cũng khá đông,
Năm trăm thư gửi, mỗi mòn trông.
Đồng hương nhắc nhở nhau lo giúp,
Tình nghĩa thân thương của cộng đồng.*

*Nợ đòi chẳng trả, lấy chi nông,
Nợ nghĩa, nợ tình, nợ núi sông.
Keo kiệt, quít lời ơn chiến phế,
Háo danh, vị kỷ đáng buồn không?*

*Bất nhân chẳng xót người đui cụt,
Bội nghĩa ơn người khổ vị công.
Phúc lộc ít nhiều chia sẻ bớt,
Cùng nhau an ủi kẻ cầu trông.*

*Phước đưa may mắn, đời vui khỏe,
Chắt bóp dầu nhiều, rủi hóa không.
Xởi lởi trời cho, muôn chẳng thiếu.
Ngoảnh nhìn binh phế lạnh chiều đông.*

Nhật Quang Phi Hồ

LÃO LAI

*Mừng ta thất thập đã thêm hai,
Binh lửa kinh qua mấy thuở dài.
Cuốc xới đồng quê, khoai với bắp,
Dong thuyền biển cả, đã thêm chài.
Phòng văn đô thị, vui cơm áo,
Trường ốc Đông Tây giảng sách bài.
Bè bạn gần xa còn chẳng mấy,
Thương về đất tổ khổ trần ai.*

Nhật Quang Phi Hồ

LÃO LÀNG

*Vênh vang chức sắc khắp làng Tôn.
Háo tưởng danh lừng Bật Mã Ôn*.
Ngổ thích đều tâng từ bát nháo,
Say tuồng dàn dựng bởi du côn.
Đôi câu bên cửa không sao hiểu,
Vài dặm cách nhà lạc ám hôn.
Vẫn mãi nổi nông tuồng lũ trẻ,
Quê mùa đám khỉ huấy bôn chôn.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Tây Du Ký của Ngô Thừa Ân: Chúa Khỉ lo việc chăn ngựa, đòi chức tước, nên được phong hư danh Bật Mã Ôn vô nghĩa.

LÁO LẾU

*Năm chục đô tươi thắm mỗi người,
Tham gia tổ chức độ vài mươi.
Võ văn quan tướng vui nghe thuyết,
Láo lếu ba hoa chuyện khó cười.
Khoe bán đất trời xây dựng quỹ,
E-mail phổ biến loạn thông tư.
Tự do nước Mỹ không ai cấm,
Láo bịp nhau quanh chúng chẳng từ.*

Nhật Quang Phi Hồ

LAO NHAO

*Võ văn quan chức vãng danh cao,
Bóng giặc còn xa, vội tẩu đào.
Dối lính mưu hay, không ngoảnh lại,
Khoe mình tài lớn, huệy lao nhao.
Sống đời nhân nghĩa không hề biết,
Suy lẽ thành trung chẳng có nào.
Như đám thú rừng, riêng ẩm bụng,
Nghe hơi quyền chức, lại xôn xao.*

Nhật Quang Phi Hồ

LỄNH LÃNG

*Hay tin bạn cũ lú quên rồi,
Sắp sửa mình đây cũng thế thôi.
Lão bệnh tránh sao nào thể được,
Ráng vui năng động, chậm suy đồi.
Cổ khô khan giọng, người nghe khó,
Chân bước lờ đờ, chúng chán đôi,
Lắm kẻ nổi nông chê lắm cầm,
Ngày tàn buồn lặng giữa đơn côi.*

Nhật Quang Phi Hồ

LỊCH SỬ TÁI DIỄN

*Khăn Vàng thời Hán bịp Thiên thư,
Tạo loạn, bao nhiêu ác chẳng từ.
Cờ Đỏ hại đời nêu thuyết Marx,
Búa liềm gian hiểm nước tàn hư.
Nô Tây còn thể đường ăn nói,
Nô Chệt cam mồm, đói ngất ngư.
Chết chóc tan thương ba thế hệ,
Nỗi buồn ray rức mãi tâm tư.*

Nhật Quang Phi Hồ

LIÊN ÁNH SÁNG

*Nhọc nhằn qua lại biển công phu,
Tiền của dành gom mỗ mắt mù.
Giúp kẻ tối tắm mừng sắc thắm,
Thương đời đem sáng đến thâm u.
Tâm tình nhân ái nên trân trọng,
Thiện chí thiên lương giải tối tù.
Nhân đức bao la thương vạn kẻ,
Phóng hào phổ độ đúng chân tu.*

Nhật Quang Phi Hồ

LIEN'S LIGHT

*Tired by labor of repeatedly crossing the ocean,
He saves all his moneys for mass eye surgeries.
Helping the blinds to see all the beautiful colors,
He loves the people by bringing light to black night.
His spirit of benevolence should be well appreciated,
His heavenly goodwill has removed all darkness.
His vast charity for all human beings and
His generously giving are a real religious practice.*

Nhật Quang Phi Hồ

LÍNH CỘNG HÒA

*Binh tan, xót phận lính Cộng Hòa,
Thương phế tật nguyên ở nước ta.
Chết dở, lết lê, sầu mẫn kiếp,
Kiếm ăn, làm lũi, khổ trầm kha.
Đây ta phước lộc, trời cho đủ,
Còn họ đói nghèo, đất chẳng tha.
Nhân ái, nghĩa tình, chia phước họa,
Giúp nhau, may mắn khiến giàu ra.*

Nhật Quang Phi Hồ

LỖI THỜI

*Mất nước lưu vong đã quá thì,
Quyền xưa, chức cũ, kể làm chi.
Đại phu vong quốc không khoe trí*,
Tướng tá tan quân nói dững gì.
Dẫu thể hết thời toan phục hận,
Vẫn còn lắm hướng tỏ lương tri.
Thương binh tàn phế nên chia giúp,
Bất nghĩa vô tình chúng rẻ khi.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Được phỏng vấn, Tướng Đỗ Kế Giai trích dẫn cổ ngôn:
“Vong quốc chi đại phu bất khả ngôn trí,
Bại binh chi tướng bất khả ngôn dững”

LỜI TƯỢNG CHÀM

Người Chàm hỡi, hãy chờ ta đi với,
Ta đứng đây năm tháng mỗi mòn đau.
Lưu tích Chàm còn mãi tận về sau,
Và chống chỏi với muôn ngàn tan vỡ.
Ta từng say những giờ vui hớn hở,
Nhìn quân Chiêm chiến thắng diễn binh về.
Rồi đứng đây với ngày tháng ử ê,
Qua bao thuở gió mưa đời tan tác,
Tháp đền Chiêm tiêu điều trong đổ nát,
Quân Bắc xâm cưỡng đoạt cả non sông,
Khiến dân Chàm điêu đứng, hóa hư không,
Đem nhau chạy, chết mòn nơi rừng núi.
Ta tìm đâu thấy lại những ngày vui,
Chỉ uất ức nhìn trời, say máu hận,
Ta đứng đây cho thời gian cùng tận,
Cho rêu phong hoen ố cả màu da,
Đứng đây ta hát mãi hận trường ca,
Mặc sương gió bào mòn trong tắm tối,
Dân Chàm mất, hoàng hôn buồn nhức nhối,
Ta cô đơn giữa khối người xa lạ,
Chịu đẩy xô, nghiêng ngã khóc canh tà.
Trẻ mục đồng đùa giỡn cõi vai ta.
Lấy than vẽ trên ta tên nhạo xấu.
Nhớ vãng thời Champa tình yêu dấu,
Mãi tiếc thương non nước nghĩa tình sâu.
Ta còn đây, người đã nát về đâu?
Trời đất đấy, thành Chiêm tan biến cả.

*Ta chờ vợ, nào ai buông ý nhã.
Chỉ lâu lâu vài kẻ dạo nhìn xem,
Một chiều thu trời mát lại vừa êm,
Cảm hoài hưng phế ít vắn thơ ghi.*

1952

Nhật Quang Phi Hồ

* Nay in lại để luận cổ suy kim mà buồn cho dân tộc trên tiến trình bị CS rước Tàu Ô diệt vong và đồng hóa.

GÁI SUSHI

*Thế giới này đây hết chuyện chơi,
Su-shi cá sống dọn trên người.
Nằm phơi mao hộ, mộng cùng nhủ,
Nhân phẩm còn đâu, chẳng dễ cười.
Dân Nhật văn minh vui bản thế?
Gái truồng làm đĩa đựng đồ xơi.
Thương đời con trẻ rơi nghèo thiếu,
Cảm cảnh trần thân, xót nỗi đời.*

Nhật Quang Phi Hồ

LÚ LẤN

*Bảy tám mươi qua trí tuệ tôi,
Râu cằm ông nọ, nói bà môi.
Tuổi tên bè bạn, khi quên nhớ,
Chữ nghĩa tây ta, viết chẳng rồi.
Đám nhỏ rẻ khi, không nói với,
Bạn già lắm vắng, vắng ai chơi.
Trăm năm một thưở không là mấy.
Tựa bóng mây bay, biến giữa trời.*

Nhật Quang Phi Hồ

LUẬT RỪNG

*Cai trị non sông dụng luật rừng,
Nói năng ngang ngược thói từ bưng,
Gài mìn, ám sát, tuyên truyền bịp,
Phục kích, đào hang, tiếng lầy lừng.
Cướp cạn giàu to, dân khổ mạt,
Độc quyền bóc lột, chúng nào ngưng.
Tranh nhau phá hại, Tàu ai rước?
Nước tổ nô vong chuyện chẳng dừng.*

Nhật Quang Phi Hồ

LƯU VONG

*Thất sở lưu vong cảm lắm buồn,
Bao đời vun đắp đã đành buông.
Đa già bứng gốc trồng nơi mới,
Văn hóa Đông Tây vốn khác luồng*

*Con chẳng nghe cha, vợ hỗn chồng,
Trẻ già ngăn cách khó lời thông.
Rể con khách lạ, không chào hỏi,
Đồng cảnh ganh nhau, loạn cộng đồng.*

*Việc nghĩa đa phần, tránh vẩn vương,
Lòng nhân không mấy, cạn tình thương.
Đời ươi cốt khí còn nguyên gốc,
Chỉ biết mình riêng, vẫn thế thường.*

*Ngây ngổ cuồng tin chuyện ảo huyền:
Phật trời hối lộ, vãng lên tiên.
Hồn linh mong độ vào thiên giới,
Vé ảo Bồng Lai chúng đặt tiền.*

Nhật Quang Phi Hồ

LƯU VONG

*Đất Mỹ thân thang, quá đẹp sang,
Láng giềng kín cửa chẳng liên quan.
Khỏi cần biết chuyện người thiên hạ,
Đâu muốn phiền nhau dầu họ hàng.*

*Hội hè tết nhất gặp mừng nhau,
Chào hỏi dăm câu chẳng đậm màu.
Đố kỵ cách ngăn ngàn dặm đất,
Bàn chi non nước chuyện dài sau.*

Nhật Quang Phi Hồ

MÁC LÊ

*Thế giới Mác Lê hồng nát rồi,
Mà sao chúng tiếp bịp dân tôi.
Gả buôn thân gái tuồng ma tú (1),
Lừa bóc lao nô chuyện quá tồi.
Tư bản tự do, thường thuận lẽ,
Độc tài Cộng Sản, khổ không thôi.
Trai nô, gái điểm đi cùng khắp,
Danh dự non sông khó vẫn hồi.*

Nhật Quang Phi Hồ

(1) Ma cô, Tú bà: bọn buôn thân xác phụ nữ.

MÃI PHÂN VÂN

*Tuổi già đau nhức khắp châu thân,
Phố xá chưa xa, ngại đến gần.
Cúi xuống cột giày, nhìn choáng váng,
Rướn lên hái quả, thấy xoay vần.
Dạo qua thắng cảnh còn vui thích,
Ngoảnh lại dáng mình đã hết gân.
Thể lực suy tàn theo tuổi tác,
Việc đời muôn sự mãi phân vân.*

Nhật Quang Phi Hồ

MÃN CANH TRƯA

*Tỉnh giấc nằm trưa, nắng đã chiều,
Thấy ngày còn lại chẳng bao nhiêu.
Nhớ quê thương xót người xưa cũ,
Nghĩ thuở hàn vi, khổ lắm điều.
Sinh buổi loạn ly, đầy giết chóc,
Phố, thành, tiêu thổ, chợ đìu hiu.
Mười năm hồi phục, mừng chưa kịp,
Giặc dữ tràn vào, vạn sự tiêu.*

Nhật Quang Phi Hồ

MẤT CẢ RỒI

*Thiện mỹ non sông mất cả rồi,
Hung đồ ngu ác ngự cao ngai.
Tàu thâm sai khiến phường vô sĩ,
Cướp nước chia nhau một lũ tồi.
Độc kế Chệt thâm đồng hóa Việt,
Cố cùng Việt khổ chịu nô thôi.
Rừng xanh biển đảo Tàu cư chiếm,
Lãnh thổ cha ông khó phục hồi.*

Nhật Quang Phi Hồ

MẤT NƯỚC

*Tồ quốc, non sông chúng bán rồi,
Đau lòng, tuy chẳng dính gì tôi.
Sống cùng chúng nó đời cay nhục,
Sớm vội thuyền đi chẳng tái hồi.
Đểu cán tham tàn, chuyên dối ác,
Cướp quyền hại nước, khổ dân thôi.
Dân tình bần túng, nô cùng khốn,
Lạy Chệt làm cha, chúng quá tồi.*

Nhật Quang Phi Hồ

MẤY CHÂN TU

*Ngày thời kinh kệ, tối công phu,
Muôn cảnh trần gian, thấy mịt mù.
Sinh chúng đầy mưu, danh với lợi,
Sãi sư tịnh tọa, bát dăng phù.
Áo tràng kim tuyến thêu ràng rỡ,
Mấn đỏ tàn che ngấm chĩnh chu.
Mỗi kẻ tìm nghề riêng kiếm sống,
Thực tình sãi vãi mấy chân tu.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỀ ĐẠY (MEDAL)

*Rõ ràng hai mặt một mề dạy,
Mặt láng, mặt thô khác biệt thay.
Nhìn thấy bên nào nên kể vậy,
Chân thành trung thực mới là ngay.
A dua thiếu nghĩ thêm tà bậy,
Đội đạp lang quàng, nghĩ chẳng hay.
Vốn dĩ mãi khoe trình mặt láng,
Mặt thô chan chứa lấm chua cay.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỎ MẮT CƯỜM (CATARAT)*

*Bảy tám mươi qua, mắt lão lò,
Nhìn trời như thể khói sương pha.
Thấy người thấy cảnh màu nâu xỉn,
Chữ nhỏ mịn mù khó nhận ra.
Nhờ thuật nhãn khoa tài hiện đại,
Mỏ cườm thay kính sáng nhìn xa.
Trông trời trong suốt, muôn màu thắm,
Mắt tỏ như thời trẻ tuổi xa.*

Nhật Quang Phi Hồ

*Thay thủy tinh thể (lens= thấu kính hội tụ) thuộc phần trước của con mắt.

MỜI ĂN PHỞ

*Ngồi trong quán nhỏ tỉnh quê nhà,
Nhìn thấy già xin chậm bước qua.
Ta đã mời vào chung xức phở,
Xảy bà chủ quán đuổi ngay ra.
Ngậm ngùi rơi lệ, ta nhường nhịn,
Tặng mấy chục nghìn để lão ra.
Hối nghĩ sao không mua mấy bát,
Ra hè mời lão hưởng cùng ta.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỜI ĂN TRƯA

*Ăn xó mò niêu chán ở nhà,
Mời ra đình đám gặp người ta.
Được nghe, được nói lời tâm sự,
Thêm bạn cho đời gấm nở hoa.*

*Chinh chiến bao năm đạn tránh ta,
Trùng dương, sóng cả, giặc tinh ma.
Đói, chìm, tù, bệnh đều qua khỏi,
Chi mãi lui hui quần bếp nhà.*

*Tốn phí nhẹ nhàng đâu đáng kể,
Tiền tài luân chuyển để tiêu pha.
Giữa làng một miếng, tròng nơi bếp,
Lưu ý chung mời thoáng rộng ra.*

*Mỗi tháng họp nhau chén một lần,
Cho đời vui vẻ kết tương thân.
Tinh thần xã hội luôn ghi nhớ,
Chẳng tốn bao nhiêu chớ ngại ngần.*

*Nếu có phóng hào rộng rãi ra,
Chung nhau đem giúp lính quê nhà.
Phế thương đui cụt vì chinh chiến,
Bảo vệ chủ quyền thuở quốc gia.*

*Lòng nhân trông rõ người cao đức,
Việc nghĩa nhìn phân lẽ chính tà.
Tài lộc Trời cho đừng hưởng trọn,
Sốt san cứu khổ, phúc bù qua.*

Nhật Quang Phi Hồ

MRS VIỆT GLOBAL

*Áo thêu rồng lộn, nhất giai nhân,
Hơn cả muôn hoa gấp bốn lần.
Sánh khắp năm châu, bà lão Việt,
Bỏ dài nhan sắc gái thanh tân.*

*Hôm nào cho mượn dạo Bolsa,
Chọc đám “thu tàn” lác mắt ra.
Rõ hiện Hằng Nga già tái thế,
Khiến cho đây đó sống yên nhà.*

Nhật Quang Phi Hồ

MŨ VÀ FOULARD

*Đông về bạn lại tặng foulard,
Quàng cổ hai vòng phủ ngực qua.
Đêm lạnh chẳng còn ho khúc khắc,
Ngày xuân thêm nữa bước an hòa.
Mũ nôi giữ ấm, bao đầu sói,
Mắt mũi che mờ, ngó trể ra.
Vật mịn nhẹ bền, tình nghĩa nặng,
Ước gì khăn ấy siết đôi ta.*

Nhật Quang Phi Hồ

MÙA THU DÂN TỘC

*Kể từ giặc nổi bảy mươi thu (1945),
Tang tóc lưu ly cảnh loạn thù.
Mưu lược Tàu thâm, tiêu nước Việt,
Độc quyền giặc hiểm, biến dân ngu.
Lưu manh ác bá xưng thần thánh,
Chí sĩ hiền lương chết ngục tù.
Trí thức ngủ dòm, run chẳng nói,
Tương lai dân tộc quá âm u.*

Nhật Quang Phi Hồ

MÙA THU

*Tháng chín mùa thu đã hiện về,
Lá vàng tàn úa rụng sơn khê.
Rùng mình gió thoảng da se lạnh,
Ngước mắt mây buồn dạ tái tê.
Nương tựa xứ người yên nửa kiếp,
Quay nhìn quê tổ xót muôn bề.
Thu tàn, đông đến năm chờ hết,
Từng bước đi cùng giữa cõi mê.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỤC SƯ BẢO

*Xuân Bảo mục sư thật tuyệt vời,
Tìm về quê tổ tận nhiều nơi.
Phát tiền, cho gạo người phụng hủi,
Khoan giếng, xây cầu cả hưởng chơi.
Mến Chúa, đường xa cam nhọc sức.
Yêu người, tiền góp phải mòn hơi.
Bao năm kiên nhẫn không ngơi nghỉ.
Nghĩa cả lòng nhân, tốt tiếng đời.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỪNG BẠN VỀ HƯU

*Học hành, mưu sống, mãi bon chen,
Nay được an nhàn trí hết căng.
Thức dậy sáng trưa tùy ý thích,
Vui nhiều khuya sớm, việc nào ngăn.
Sáu lăm năm vội qua như mộng,
Còn lại ba lăm thuận lẽ hằng.
Chúc khỏe mạnh vui, an hưởng trọn,
Thu tàn xuân đến mặc trời trăng*

Nhật Quang Phi Hồ

MỪNG BẰNG LÁI XE

*Tuổi đã dần cao, mắt yếu rồi,
Vào Nha Lộ Vận thấy lo thôi.
Vô tình máy móc đo hai mắt,
Chữ nhỏ mù mờ, khó đọc trôi.
Khám tới, thử lui buồn sốt vó,
May cho thi lại, phước mừng ôi.
Vui bằng còn lái năm năm nữa,
Đi giữa tàn thu, nắng ngả đồi.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỪNG CHÚA GIÁNG SINH

*Mừng Chúa sinh ra giữa cõi trần,
Rao truyền Đạo Cả cứu muôn dân.
Công bình ăn ở, vinh danh Chúa,
Bác ái bao trùm, giúp thế nhân.
An ủi cư thương nghèo bệnh tật,
Sớt san phúc lộc sáng tình thân.
Yêu người, mến Chúa đời tươi đẹp,
Thiện mỹ chân tâm cố góp phần.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỪNG GẶP LẠI NHAU

*Ta gặp mừng nhau buổi cuối đời,
Phước còn thêm nữa cứ vui chơi.
Chờ ngày lệnh gọi lên xe táng,
Thanh thản chia tay, tạ đất trời.*

*Tám mươi lần lượt sắp đi đong,
Sứ giả Diêm Vương đã sẵn còng.
Tài trí khôn ngoan nào dễ thoát,
Muôn điều ham hố chớ hoài mong.*

*Trải qua hai cuộc chiến dài lâu,
Để lại quê hương vạn thảm sầu.
May vượt trùng dương, sang ở Mỹ
Nương nhờ phước lộc kể dày sâu.*

*Xót thương trang lứa chốn quê nhà,
Chiến tật cụt mù đói xót xa.
Lưu ý giúp nhau chia sẻ chút,
Nhân tình, nghĩa trọng phải bao la.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỪNG GIÁNG SINH

*Muôn nơi mừng Chúa Giáng Sinh,
Cứu đời rao giảng tình thương khắp trời.
Mến yêu, Đạo Chúa khuyên đời,
Sáng soi thế giới thành nơi an bình.
Vui chơi một kiếp nhân sinh,
Đói no chia sẻ nghĩa tình giúp nhau.
Thấp, cao, đần, trí, nghèo, giàu,
Rộng lòng cứu trợ khổ sầu lầm than.
Hãy thôi vị kỷ biển gian,
Tham quyền cướp lợi, ác tàn, háo danh.
Theo Chúa rao giảng điều lành,
Mến yêu đồng loại như yêu chính mình.
Giúp đời, đem ánh văn minh,
Địa đàng hạ giới, hiển vinh con người.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỪNG ÔNG THỦ TƯỚNG

*Việt Nam chờ đợi đấng Minh Quân,
Tiền định trùng tên, gọi hợp quần.
Thông cáo mời quan ra nhậm chức,
Chẳng cần mộ lính đánh quân gian.
Trên rừng trông vẻ đầy sinh động,
Dưới súng như dường cũng dở dang.
Mong ước toàn dân đều giúp sức,
Phép bùa phù thủy, quỷ tiêu tan.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỪNG NHAU

*Mừng nhau phúc lộc an khang,
Giúp Thương Binh Phế lăm than khổn cùng.
Quốc gia là bốn phận chung,
Chớ nên vô cảm, lạnh lùng bất nhân.
Thế gian tiền của phù vân,
Thế thân lành khỏe: vạn lần giàu vui.
Thương nhau chia chút ngọt bùi,
Tấm lòng rộng mở giúp nguôi tật nguyên.
Tự mình thương giúp, tự quyền,
Thẳng ra dịch vụ gửi tiền ủi an.
Hơn nhau một tấm lòng vàng,
Bần keo vị kỷ vênh vang nổi gò.
Khoe danh, khoe của làm chi,
Vô nhân bất nghĩa chúng khi đáng buồn.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỪNG QUA BẢY MƯƠI

*Mừng nhau đạt mức cổ lai hy,
Ngẫm lại còn đây phước khó bì.
Nghèo bệnh bao phen, mà vẫn khỏe,
Đạn bom mấy thuở, chẳng can chi.
Xiềng gông đói lạnh, đều qua khỏi,
Trời biển, phong ba cũng nể vì.
Nhớ kẻ phế thương nhiều khổn khó,
Nghĩa tình chiến tuyến ráng từ bi.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỪNG NIÊN TRƯỞNG LPS

*Mừng ông tám một cái xuân xanh,
Chúc thọ trăm dư, lộc phước lành.
Lời lẽ hội trường nhiều đạo nghĩa,
Tính toan thiện chí đáng vinh danh.
Bạn bè khắp nước tình thân thiết,
Con cháu gần xa sự nghiệp thành.
Xưa đã công khanh, nhiều kẻ mến,
Chiều đời còn sáng tựa thiên thanh.*

Nhật Quang Phi Hồ

GREETING SENIOR LPS

*Greeting your eighty first birthday anniversary,
I wish you get more than hundred ones with happiness.
With good will, your speaking remains sharply religious,
Your intentions, your works are well honorable.
You have friends everywhere with intimacy
and successful offspring all over far and near
You did reach high national positions with high esteems.
Later in life, you are still bright as the blue sky.*

Translation by the author

MỪNG SINH NHẬT 90 CỤ LLT

*Mừng ông chín chục cái xuân xanh,
Chúc thọ trăm dư, lộc phước lành.
Ngôn ngữ diễn đàn còn sáng suốt,
Văn phong trước tác vẫn tài danh.
Bạn bè bốn biển đều thân thiết,
Con cháu năm châu sự nghiệp thành.
Luật pháp công danh, lòng một thuở.
Chiều đời trí lực vẫn tinh anh.*

Nhật Quang Phi Hồ

GREETING YOUR NINETIETH BIRTHDAY

*Greeting your ninetieth birthday anniversary,
I wish you get more than hundred ones with happiness.
At conferences, your speaking remains sharp,
Your style, your publications are still well-known.
You have friends everywhere with all intimacy
and successful offspring all over the world.
As fames and at laws you reached top position at a time,
And later in life, your mind is still bright as sky light.*

Translation by the author

MỪNG SINH NHẬT 90 (2015)

*Mừng anh chín chục tiệc ngày sanh,
Cầu chúc hơn trăm, vạn sự lành.
Con cháu thăng quan, nhiều phước lộc,
Cửa nhà thoáng rộng, lấm tờ xanh.
Vững lòng mến Chúa, vui hăng sống,
Cảm độ thương người khổ chiến tranh.
Đất khách an khang hoài cố quốc,
Vãng thời chiến hữu vọng chờ anh.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỪNG TA

*Mừng ta chân bước vẫn còn nhanh,
Đất rộng trời cao được phước lành.
Thoát kiếp lầm than nơi khổ hạnh,
Sống đời sung túc chốn tài danh.
Hài lòng con cháu vui chuyên nghiệp,
Yên chốn cửa nhà khỏi dọn quanh.
Mỗi tháng khiêm hưu, xài kiệm ước,
Quê hương ngoảnh lại khổ không đành.
Ít nhiều dành dụm đem chia sẻ,
Chiến phế cụt mùa đói bệnh sanh.
Nhân ái giúp nhau cùng chiến tuyến,
Thân thương tình nghĩa một tâm thành.*

Nhật Quang Phi Hồ

MỪNG TA

*Mừng ta đến được xứ cờ Hoa,
Chính sự văn minh sống thái hòa.
Ăn ở, giao thông ngăn nắp cả,
Chính quyền tam lập chọn tài ba.*

*Tư do dân chủ, người năng lực,
Thủ tục không bày rắc rối ra.
Láo bịp ác gian, hình phạm tội.
Luật chưa hoàn hảo, vẫn cao xa.*

*Hài hòa sinh thái muôn loài sống,
Luật pháp đồng đều, chẳng biệt ra.
Phát biểu tự do, quyền pháp định,
Bất công, chèn ép được kêu ca.*

*Cầm quyền cố sức lo dân nước,
Hào hiệp, thương người cứu nạn xa,
Trụ cột vững bền ngăn lũ cướp,
Dắt đưa nhân loại sống yên hòa.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHÚC XUÂN ĐÌNH DẬU

*Thân sớm tàn qua, Dậu sắp sang,
Đôi lời thông gửi khắp nhân gian.
Chúc nhau mạnh khỏe vui thân ái,
Mong được bình an đẹp địa đàng.
Hiếu biết bao dung đời khổ hạnh,
Chớ quên cứu giúp cảnh lầm than.
Mến yêu sinh loại lòng thanh thảo,
Lập đức, muôn người cảm vẻ vang.*

Nhật Quang Phi Hồ

MƯU CHỦ

*Mưu chủ trong quân nổi tiếng rằng,
Mới nghe giặc đến, chạy ngay phăng.
Bỏ quan, bỏ lính không nhìn lại,
Dân chết, binh tàn giỏi nói hăng.
Diệu kế bôn đào, tài xuất chúng,
Trí năng thi thố, nghệ lảng xằng.
Làng quê chúng sắp nhiều mâm chiếu,
Đại tiểu công khanh khó sánh bằng.*

Nhật Quang Phi Hồ

MƯU SÁCH

*Tàu man mưu sách nghĩ mà kinh,
Cướp nước dễ dàng khỏi dụng binh.
Hối lộ Cộng quyền mua rẻ nước,
Bịp tràn độc chất diệt dân sinh.
Đặt cài nội gián vào quan chức,
Chuyên dụng du côn tạo khổ hình.
Mất nghiệp cố cùng dân khốn mạt,
Đau nhìn Hồng Lạc bước điêu linh.*

Nhật Quang Phi Hồ

MƯU SĨ ÁO VÀNG*

*Mưu sĩ Nam quân, đoạt áo vàng,
Giải đua chạy giặc, mặc làm sang.
Tìm nơi đông đảo, khoe tài trí,
Nghe phế binh xin, vội ẩn tàng.
Theo sớm phản chiều, tuồng tảo pháo,
Háo danh hư vị, tích huyền hoang,
Lão lai tự tỉnh, nên ngừng lại,
Diễn lảm hơi xông tợ cống tràn.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Thời trước trao áo vàng cho vô địch cuộc đua.

MƯU TÀU

*Giặc Tàu lắm kế cao mưu,
Việt Cộng như thế bầy trù bản lòng.
Đều thâm Tàu bể, Hán bồng,
Để rồi da lột, thịt hồng Chệt xơi.*

*Tàu lòng thế giới khắp nơi,
Mưu ma, kế quỷ, chẳng trời biết đâu.
Phát minh, kỹ thuật trộm thâu,
Lừa dân thiên hạ làm trâu ngựa Tàu.*

*Tổ tiên Hồng Lạc từng đau,
Đào rừng, lặn biển, nộp Tàu tham quan.
Nay bày mười sáu chữ vàng,
Bịp phường tham dốt vênh vang nô tài.*

*Việt Cộng nhắm mắt, bịt tai,
Cổ kim thế giới không ai ngu bằng.
Giết dân, phá nước chúng hăng,
Lạy quân giặc Bắc, chúng hèn đáng khinh.*

*Oán than chia rẽ dân tình,
Mở đường Tàu đến, nước mình tiêu tan.
Dù cho lũ Cộng quỳ hàng,
Tàu xem khi dễ, điệp gian khó dùng.*

*Trốn đâu trời đất chẳng dung,
Lủ chui như thế bồ hung dưới sinh.
Bấy giờ dân Việt điêu linh,
Lưu ly mất nước, khổ hình lệ nô.*

Nhật Quang Phi Hồ

NAI VÀ SÓI

*Nai kia bỏ chạy thoát sài lang,
Đến chỗ đồng xanh, suối mát tràn.
Bỗng chán trời cao cùng gió thoảng,
Quay về thảo dã với rừng hoang.
Sói beo mừng đón giăng hồng bầy,
Nuôi mập chờ ngày mở tiệc sang.
Nai khó mạnh qua nanh vuốt sói,
Cuối thành mối lớn bị nhai tan.*

Nhật Quang Phi Hồ

NĂM MỘNG

*Đêm qua nằm mộng thấy nàng Ô,
Bước giữa hoang tàn cựu thủ đô.
Quá bốn mươi năm, tình gặp lại,
Tuổi già tưởng nhớ, mắt mòn khô.
Duyên tình vương vấn đều tan hết,
Cùng bước ung dung hướng Ngũ Hồ.
Kết cục lành vui theo tích cổ,
Tây Thi, Phạm Lãi viếng Cô Tô*.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Phạm Lãi, Tây Thi thời Xuân Thu viếng thị trấn Cô Tô sau khi Việt Câu Tiễn đánh bại Ngô Phù Sai.

NĂM NGÀN

*Năm ngàn Cuội như, xúi làm ngang,
Tụ họp hăng say chúng luận bàn.
Đấu tố hung hăng, theo lối Cộng,
Bày mưu xảo trá, thói quân gian.
Miệng mồm vô sỉ, khoe tài nói,
Lòng dạ ti bần, thuở hỗn mang.
Thân hữu biến sang thành dã thú,
Cạn tình ráo nghĩa Bến Trà Giang.*

Nhật Quang Phi Hồ

NÃO NỀ

*Chớm lạnh, mùa thu lại trở về,
Mây mù, sương phủ phố cùng quê.
Tuổi đời chồng chất, năm gần mãn,
Lực kiệt trí tàn, cảm tái tê.
Nhớ lại thu xưa thời Cộng nổi (1945),
Xóm làng tang tóc, đói lê thê.
Từng cơn ác mộng còn quay lại,
Quê cũ lăm than, cảm não nề.*

Nhật Quang Phi Hồ

NÊN CHI

*Danh lợi quyền uy đã vãng thì,
Nước nhà đã mất, giỏi hay chi.
Đại phu thất quốc không ngôn trí,
Võ nghiệp tan binh nói dững gì.
Già hãy nêu gương nhân đức đẹp,
Trẻ theo nổi chí nghĩa lương tri.
Giữa thời đại họa tàn quê cũ,
Tử tế nên người, chúng khỏi khi.*

Nhật Quang Phi Hồ

NGÀY CHA

*Cha già yên nghỉ cạnh non xanh,
Xứ sở chờ trông mãi chẳng lành.
Giặc cướp quê hương còn tác quái,
Cháu con viễn xứ đã công thành.
Ra đi một thuở, cha thương nhớ,
Bỏ lại ngàn năm, tổ phải đành.
Ngày nhớ về cha bao kỷ niệm,
Bóng chiều đất khách lệ long lanh.*

Nhật Quang Phi Hồ

NÉT BUỒN

*Ta nhìn cô, nét buồn như muôn thuở,
Mang từ đâu cô mãi dáng u sầu.
Lây nỗi buồn, ta lạnh suốt canh thâu,
Ngày dậy ngắm trời thu hoa cúc nở.*

*Thấy chúng ta cùng thời bao tan vỡ,
Khi non sông đổi chủ với kinh hoàng.
Dân tộc mình trên nhiều bước gian nan,
Quân cướp đến, quê tàn hoang đói khổ.*

*Cả Miền Nam như đàn chim vỡ tổ,
Cổ vùng bay, chết sống thoát “thiên đường”.
Nơi lũ người không chút nghĩa, tình thương,
Chỉ dối trá, ác tham, cùng vị kỷ.*

*Cô sống sót thuyền trôi, may đến Mỹ,
Khi chồng cô, quỷ dữ bắt tù đày.
Bao tháng ngày, cô mòn mỏi chân tay,
Ráng kiệt sức gởi tiền về cấp dưỡng.*

*Mười năm sau chàng thoát được quê hương,
Cảnh tái ngộ vui buồn chưa được mấy.
Vì tù ngục, rừng thiêng thân bệnh bấy,
Chàng vĩnh du, cô thương mãi u sầu.*

*Bước chiều già, tâm sự gởi về đâu?
Đời bể khổ, cổ kim là nghiệp dĩ.
Hãy lãng quên, cho cuộc sống qua đi,
Thôi giữ mãi sầu bi tràn khổ lụy.*

Nhật Quang Phi Hồ

(Vì thường thấy một bà có nét mặt quá buồn nên viết bài này)

NGÀY ĐOAN NGỌ

*Đoan ngo đầu hè, phượng đỏ sân,
Xóm làng quê cũ, rộn ve ngân.
Ngày này dâng quả, thờ tiên tổ,
Góp lá phơi khô, nấu uống dần.
Bánh trái tan trường, chung đãi bạn,
Cảm tình lưu bút, luyện tình thân.
Biệt ly muôn ngã, xa ngàn dặm,
Ai có còn thương đến nước dân?*

Nhật Quang Phi Hồ

NHÂN SĨ LÀNG QUÊ

*Nhân sĩ làng quê thật đáng buồn,
Nửa lời ích chúng, chẳng hề buồn.
Chuyên tài xúi dục gây chia rẽ,
Giỏi nghệ ganh tương soạn bản tuồng.
Nhắm chút lợi riêng, quên phải trái,
Thấy điều nhân nghĩa, lảng lờ sông.
Nghĩ mình thầy cả trong thôn xóm,
Khoe giỏi bày khôn lối mánh cuồng.*

Nhật Quang Phi Hồ

NGẮM NẮNG MAI

*Sáng dậy ngồi hiên ngắm nắng mai,
Cảm mình như thể ngự trên ngai.
Hai tên huyền cầu châu nghe lệnh,
Trước mặt triều cây quy bóng dài.
Hoa cúc, quả hồng, thần đất tiến,
Mây bay gió nhẹ, nhạc êm tai.
Rời quê thuở ấy, giờ sang thật,
Ân điển trời ban vượt dặm dài.*

*Buổi sáng ngồi hiên ngắm nắng mai,
Vườn cây xanh mát bóng nghiêng dài.
Cảm mình yên khỏe, may vui hưởng,
Xót cảnh nhân loài lắm họa tai.
Cướp cạn, quê nhà toàn bạo ngược,
Đạo cuồng, thế giới tạo chông gai.
Đông người ngu ác hơn hiền đức,
Giải pháp hòa minh khó chế tài.*

Nhật Quang Phi Hồ

NGÀY THU PHÂN

*Nay bắt đầu thu lá chớm vàng,
Ngày dần ngấn lại rước đông sang.
Chiều buồn gió lạnh cây run rẩy,
Sáng sớm sương mù nắng chậm tan.
Mỗi cánh chim di rời tiết lạnh,
Mòn chân lữ thứ nhớ hương quan.
Hai trời một kiếp đành dang dở,
Hiu quạnh hoàng hôn giữa địa đàng.*

Nhật Quang Phi Hồ

NGÀY THU

*Ngày ngấn dần thêm cảnh cuối thu,
Trời xanh lúc đẹp, lúc mây mù.
Lá vàng tàn rụng bay theo gió,
Bao bạn thân tình bước vĩnh du.
Xứ Mỹ hòa bình, tài phát triển,
Quê nhà đội đập, trí mờ lu.
Cảm thu tâm sự buồn man mác,
Xót nỗi dân ta trước giặc thù.*

Nhật Quang Phi Hồ

NGÀY VỀ

*Thăm lại người xưa, viếng mộ thôi,
Rêu phong nhà cũ, mục tường vôi.
Chị em cách biệt xa muôn dặm,
Trang lứa tình quê cũng khuất đời.
Đám trẻ ngõ ngang trông khách lão,
Trời buồn lơ lững nhẹ mây trôi.
Tha phương, Từ Thức buồn quay gót,
Nhân thế tàn qua, bốn hệ rồi.*

Nhật Quang Phi Hồ

NGHE KINH

*Mỗi ngày lạy Phật lần nghe kinh,
Miệng lưỡi to vang, tạo khổ hình.
Hỷ xả, vãng thời thù mãi hận,
Từ bi, thâm tiếng độc tai rinh.
Chưa nghe ắt giáp, đà gân cỡi,
Thiếu nghĩ lời hăng, chẳng nể tình.
Nông nổi nói càn, nghe nhức óc,
Phận mình đất sét, Phật làm thình.*

Nhật Quang Phi Hồ

NGHĨ KHÔNG RA

Sắp tám mươi rồi tuổi đã tra,
Toàn điều trông thấy, nghĩ không ra:
Loạn Hồi, sao Mỹ ôm đầu máu,
Ác Chệt, mong chi cúi nhượng hòa.

Vô sản giàu to, buồn chữ nghĩa,
Mỹ nuôi Tàu mạnh khó tai qua.
Danh xưng ái hữu mà ganh ghét.
Công bộc cướp thành đại phú gia.

Vơ vét lắm chi xài chẳng hết,
Cướp nhiều, con phá cũng tiêu ma.
Bịp cuồng ma thuyết đầu tằm tối,
Khổ nhục dân tình, chẳng xót xa.

Hãnh diện khoe mưu tài tướng tá,
Tan hàng Thất lộ chặt thầy ma.
Hư danh bát nháo, nghèo tư cách,
Nát việc khoe chi chức đến già.

Được đặt bù nhìn để dễ sai,
Tưởng mình danh giá cũng quan giai.
Học hành chưa quá dăm ba lớp,
Cóc nhái trong ao tưởng trí tài.

Bịp lũ ngu nhân, ngon cỗ bát,
Thêm chi áo mão, lọng xa hoa.
Rõ phường vô hạnh bày tu đạo,
Thế giới mong sao hưởng thái hòa.

Nhật Quang Phi Hồ

NGHĨ LẠI

*Suốt đời ích kỷ, lợi riêng ta,
Chẳng lẽ bần keo mãi đến già.
Nghĩa trả, ơn đền, thay đổi dạ,
Giúp tàn tật bệnh chốn quê cha.*

*Ta nguyên thân thể xem giàu lớn,
Họ mất cơ phần khổ tối đa.
Số phận ta may nên nghĩ lại,
Tổ điều công nghĩa hướng vì tha.*

*Quang Liên mồ mắt tan mù tối,
Xuân Bảo bền công giúp hủi nhà.
Ta hãy chung tay vui phổ độ,
Cho tình nhân ái nở thêm hoa.*

Nhật Quang Phi Hồ

NGOẢNH LẠI

*Cộng Hòa chiến sĩ lắm hy sinh,
Thân xác cụt, đui, mảnh dính mình.
Góp sức ngăn thù gìn giữ nước,
Giúp đời yên chốn sống an ninh.
Ta may lành lặn no sung sướng,
Họ rủi lắm than đói khổ hình.
Ngoảnh lại rủi may chia sẻ chút,
Cho tình nồng ấm cõi nhân sinh.*

Nhật Quang Phi Hồ

NGỘM BOLSA

*Miệng môi hùng dũng gió Bolsa,
Hám chức, khoe mình nổ hết gas.
Thực việc vô tài, mang ảo vị.
Nói điều bất khả, chuyện cây ma.
Hội hè chỉ chọt, vai thầy cả,
Tài tướng tiện bần, thấy rõ ra.
Người ngợm bôn chôn là thế đấy,
Đó đây nhường lối đại ca ca.*

Nhật Quang Phi Hồ

NGŨ TỘC

*Nếu Tàu đại loạn, rất mừng thay,
Tan rã tập quyền thật quá hay.
Tây Tạng, Tân Cương vui độc lập,
Mãn Châu, Mông Nội thoát nô đày.
Vân Nam, Đại Lý hoàn dân Bạch,
Miên Miến Việt Lào thoát Hán tay.
Chia nhỏ tự do, mừng thế giới,
Màu cờ ngũ tộc thả tung bay.*

Nhật Quang Phi Hồ

NGU

*Ngàn năm văn hiến mãi còn ngu,
Cộng bịp hung tàn, chúng vẫn bu.
Hứa cuội thiên đường ăn bánh vẽ,
Vĩnh hằng hạnh phúc khỏe như ru.
Mua đường hối lộ lên thiên giới,
Lập chốn dâm thầy dối đạo tu.
Bán thánh buôn mồm, tiền sẵn góp,
Đạo đời dối giả lắm phương thu.*

Nhật Quang Phi Hồ

NGƯỜI ĐẸP BOLSA (DMA)

*Sáu chục xuân xanh, vẫn mẫn mà,
Miệng cười rạng rỡ tựa hồng hoa.
Ngoại hình Đức Mẹ bằng con trẻ,
Tâm tuệ Quan Âm tánh Phật bà.
Lợi tức phóng hào, chia kẻ khó,
Phần mình cần kiệm, nhịn tiêu pha.
Nghĩa nhân từ ái nêu gương sáng,
Binh phệ quê xa được hưởng quà.*

Nhật Quang Phi Hồ

NGƯỜI ĐI

*Ra đi mù mịt biển Đông,
Con thuyền biệt xứ bênh bằng ngày đêm.
Sóng xô lúc mạnh, khi êm,
Vượt ngàn hải lý, xương mềm biển khơi.
Bốn phương mây nước xanh trời,
Ngoảnh về cố quốc, một đời luyến thương.
Lê dân tang tóc đoạn trường,
Liều thân từ bỏ thiên đường Mác Lê.*

Nhật Quang Phi Hồ

NGƯỜI LÍNH CHỢ BÌNH SƠN*

Mười tám tuổi, mẹ nghèo, cha biệt tích,
Lệnh động viên, tuân thủ nhập quân trường.
Qua mấy tháng, ra chiến trường ngăn giặc.
Khi hành quân, khi gác đồn trấn thủ,
Lắm nhọc nhằn khi bãi thăm rừng sâu,
Thân chỉ mảnh, mìn pháo nổ bao quanh,
Vẫn hiên ngang vui bước với quân hành.
Quyết đuổi giặc ra xa ngoài địa giới.
Trưa gian lao, nóng gió Lào thổi tới,
Chiều mưa dầm, mù mịt phủ non xanh,
Uống nước đồng, cơm túi ướt lạnh tanh,
Lắm gian khổ trong bao ngày ngăn giặc.
Rồi một sớm mở đường xe chuyển bánh,
Vướng bẫy mìn quân giặc ác gài trên,
Anh gục ngã, được khiêng về hậu tuyến.
Lúc tỉnh lại, cặp đùi đã mất biến.
Mẹ đón về, chưa hẳn lành khi xuất viện,
Trong lều tranh, mẹ xoay sở đỡ thương.
Ngày cháo rau, buồn đêm nghe pháo dội.
Rồi một sớm, giặc tràn như bão nổi,
Non sông ôi, đồng đội cũng tan hàng.
Giặc về làng, gây đói khổ mênh mang,
Mẹ già nuôi, ngày tháng chục đông sang.
Qua tám mươi, mẹ thiên thu quá vãng,
Anh bơ vơ lều nát, lết thân tàn,
Chịu đói lạnh nơi đầu đường góc chợ,
Xóm làng nghèo, đói rách lấy chi cho.
Lệnh giặc cấm những ăn mày vất vưởng,
Xin nhủi chui, người lính trẻ quê hương.
Mông sát đất, đi bằng đôi tay chống,
Nhìn quê hương, đau buốt mãi chiều đông.

*Đồng đội còn đâu? đồng tuyến về đâu?
Lạnh đơn một kiếp, ngày đêm thăm sầu.
Ai thương tình, ai nợ người chiến sĩ ?
Ai nghĩa nhân đau xót cảnh binh tàn ?*

Nhật Quang Phi Hồ

* Từ cuối năm 2006, tác giả có nhận được hằng mấy trăm phong thư của TPB VNCH, kèm đầy đủ hình ảnh và giấy tờ chứng minh gửi đến, trong đó có thư của một anh TPB trẻ ở Quận Bình Sơn, Quảng Ngãi. Trong thư anh kể hoàn cảnh bị cụt cả 2 đùi, lê lết ăn xin ở chợ, nên tác giả thuật lại bằng văn vần cho dễ đọc. Đây là một trong rất nhiều trường hợp và còn bị thương hơn nữa như mù cả 2 mắt, cụt cả 2 tay, tê liệt, đói lạnh tối tăm, chết còn hơn sống.

NHAM NHỎ

*Đại nghĩa hợp bàn chưa đến mô,
Mà trò nham nhở vội bày phô.
Công khai giữa phố chi sàm sỡ,
Lộ liễu trong tờ thật lộ thô.
Quan chức vãng thời sao dị rứa,
Đại phu tư cách giống “Tam Vô”.
Đời ươi hư việc, buồn nhân sự,
Chưa hợp mà tan, chán thấy mờ.*

Nhật Quang Phi Hồ

NHÂN TAI

*Bốn chục năm rồi hết chiến tranh,
Họa luôn trút xuống đám dân lành.
Đuổi nhà cướp đất, vô phương sống,
Tra tấn nhục hình, lăm chết nhanh.
Văn hóa suy đồi tràn khắp chốn,
Tuyên truyền láo bịp thối non xanh.
Giám đày bao kẻ lời ngay phải,
Đất nước tang thương cướp lộng hành.*

Nhật Quang Phi Hồ

NHÂN TÌNH

*Triệu Trưng ngàn thuở đã hy sinh,
Thất thế liễu mình đáng trọng vinh.
Tiệc lễ, phô trương không kể tốn,
Tiền nong chi góp khá linh đình.
Cộng Hòa chiến sĩ cũng hy sinh,
Thương tạt cút mù lại lảng khinh.
Vô cảm, làm ngơ không ngoảnh tới,
Buôn danh nào kẻ sống nhân tình.*

Nhật Quang Phi Hồ

NHẤT CỖ

*Quan lính nuôi năm, dụng một giờ,
Học nhiều binh pháp, giỏi quân cơ.
Ba mươi sáu chước tài thao lược,
Bỏ tướng quên quân chạy thẳng cờ.
Đến chốn yên bình khoe trí dũng,
Sớm đầu tối huệ chuyện cù bơ.
Tìm nơi đông đảo, phô quan chức,
Lừng lẫy năm xưa, chúng hững hờ.*

Nhật Quang Phi Hồ

NHẢY NHÓT

*Nhảy nhót chỉ là chuyện thể thao.
Trẻ già không biết, dễ dư pound.
Chưa từng trải nghiệm, chê sai lạc,
Tiếp cận thêm qua, biết thế nào.
Thân lực dẻo dai, hình thể gọn,
Trí tâm bén nhạy, giảm mòn hao.
Quen nhiều bè bạn nam cùng nữ,
Đời mãi tươi vui bước kếp đào.*

Nhật Quang Phi Hồ

NHÌN CẢNH BIỂU TÌNH

*Hùng khí non sông hiện sắt son,
Đứng lên tất cả, thể đời non.
Đập tan Nô Cộng hèn gian ác,
Đuổi sạch Tàu Ô bẩn cướp mòn.
Biển đảo Chết tranh quyền bá chủ,
Đất rừng Tàu chiếm thế ăn ngon.
Thanh niên anh dũng hăng vùng dậy.
Cộng rồi, may ra nước Việt còn.*

Nhật Quang Phi Hồ

NHỚ MIỀN NAM

*Ai có còn thương thuở Cộng Hòa?
Sum vầy hạnh phúc đẹp quê ta.
Mở mang văn hóa nâng đời sống,
Phát triển công thương ấm mọi nhà.
Chống chỏi gian lao hai thập kỷ,
Chiến thương tàn phế mãi thân già.
Cùng nhau nghĩ đến tình quê cũ,
Cứu giúp ít nhiều sáng nghĩa ra.*

Nhật Quang Phi Hồ

NHỤC NHÃ

*Nhục nhĩ dân Nam trước giặc Tàu,
Cộng đày dân tộc quá thương đau.
Giết nhau bao triệu, làm nô chúng,
Nhuộm cả quê hương đỏ thối màu.
Dân dã gái trai bồi điểm khắp,
Đất rừng trọng điểm giặc mưu sau.
Phá tan văn hóa ngàn năm cũ,
Nước Việt tan tành hủy diệt mau.*

Nhật Quang Phi Hồ

NHỤC NHÃ

*Lấy gì hãnh diện để khoe khoang,
Sỉ nhục, buồn thay, phải ứa gan.
Thân gái Việt Nam phơi bán rẻ,
Dặm ngàn nô kiếp lụy Tàu man.
Bần cùng, ngây dại cam đành thế.
Ai đã gây nên cảnh tệt tàn?
Hổ thẹn chung người dân gốc Việt,
Ngàn năm quốc nhục sử đen trang.*

Nhật Quang Phi Hồ

NHỤC VINH

*Sống kiếp con người có nhục vinh,
Thế sao là nhục, biết sao vinh?
Lớn quyền hại nước là vinh nhục,
Khổ nhục vì đời đầy nhục vinh.
Xứng đáng tôn vinh công khổ nhục,
Giúp đời hạnh phúc đáng nên vinh.
Khoe khoang ích kỷ là khoe nhục,
Nhân nghĩa chân tình ấy mới vinh.*

Nhật Quang Phi Hồ

NÔ VIỆT

*Tàu đông mưu hiểm, bạo tham tàn,
Thế mạnh lên rồi quá ngược ngang.
Xâm lấn biển rừng luôn mở cõi,
Di dân cướp nước diệt lân bang.
Ngàn năm Nô Việt nhiều đau khổ,
Nay lại Cộng đồ rước Chệt sang.
Thương nỗi dân tình cam khổ nhục,
Bán thân, thí mạng, mãi lầm than.*

Nhật Quang Phi Hồ

NỢ NON SÔNG

*Ngàn xa chưa thoát nợ non sông,
Thương phế thư xin gửi chất chồng:
Binh liệt cơ hàn nơi chốn nát,
Quan mù sờ soạn giữa lều không.
Đứt gân xiêu vẹo, thù khinh ghét,
Cụt gối bò lê, bạn chẳng trông.
Tủ nhục buồn đau, thân khốn khổ,
Từng chung chiến tuyến có tâm đồng?*

*Người ngay nào quit nợ non sông,
Phúc đức mừng ta hưởng chất chồng:
Chinh chiến vạn ngày bom đạn tránh,
Viễn trình muôn dặm biển trời thông.
Một trăm đô nhịn chưa nghèo bớt,
Vài triệu đồng vô tàm nổi nông.
Binh phế khổ đau, luôn nhớ giúp,
Bạn cùng chiến tuyến mãi chờ trông.*

*Ra đi còn thiếu nợ non sông?
Đừng tưởng qua truông, vội bốc đồng.
Chiến hữu tật nguyên trong đói lạnh,
Cố tình ngoảnh mặt, thẹn buồn không?
Đại nghĩa quê hương cùng sống chết,
Người đi may mắn, kẻ quê trông.
Thế gian một thoáng cùng tan biến,
Thương xót chia nhau chút mặn nồng.*

*Xứ người nghèo bệnh khỏi lo chi,
Vị kỷ, bần keo chẳng phải gì.
Chắt bóp, dành riêng, rồi cũng bỏ,
Phế thương, tự nhớ giúp thường đi.
Khéo mồm, quít nợ đáng khinh khi,
Nợ nghĩa non sông, chẳng thể lỳ.
Sòng phẳng phân minh, đời phước hạnh.
Mai ngày thanh thản bước tiên quy.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Vạn ngày = khoảng 30 năm

NỔ

*Xóm nhỏ mà sao chứa lắm bom.
Nặng cân nhiều tấn nổ hôi ồm.
Khoe mình đứng bến ngày xưa cũ,
Nào cố, nào ông, trưởng xóm thôn.
Sớm đánh tối đầu, phường bát nháo,
Quê người vẫn giữ thói quang côn.
Mơ xây đại học dưng thờ Đảng,
Mã tấu hăng rô cổ nắm hồn.*

Nhật Quang Phi Hồ

NÓI CHO KHÓ

*Nếu ai còn tưởng thuở Cộng Hòa,
Thương phế binh tàn, cảnh xót xa.
Mỗi tháng mười đô dành trực giúp,
Không làm, bày chuyện khó người ta.*

*Bà khuyên mở tiệc ca gây quỹ,
Ông lại bày về phát gạo ra.
Kẻ bảo thư qua, ai kiểm chứng,
Giấy tờ thương phế dễ khai ma:*

*Nói mười hết bốn nghi không thật,
Vây chắc sáu phần, cũng lảng qua.
Dạy giúp cần câu không giúp cá,
Một đồng chẳng thí nói chi xa.*

*Thôi đừng bày đặt, ai làm được?
Mỗi tháng mười đồng dễ quá đa.
Lắm đứa Dương Chu nào nghĩa tìn*,
Đểu mồm, chúng lại tụng “Bà Ha”**.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Dương Chu: Triết Gia Tào thời Xuân Thu thế kỷ thứ 5 trước Tây Lịch chủ trương thuyết vị kỷ, chỉ biết có mình (Trái với Mặc Địch cùng thời chủ trương thuyết Vị Tha Kiêm Ái).

** Bà Ha: Tiếng tụng trong kinh Phật.

NỔ NÔNG *

*Hay dở chưa thông rõ chuyện gì,
Chúng đông lời kéo vội hùa chi.
Hoan hô chẳng rõ điều chưa phải,
Đả đảo nào hay chuyện đáng vì.
Tuổi trẻ nổ nông, không thể trách,
Già đầu mông mị, đáng sầu bi,
Lời ngay bạn tốt nên trân quý,
Ghi nhớ trong lòng để nghĩ suy.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Nhiều người không có chủ kiến, thiếu thông tin, thường bị kẻ khác lợi dụng lời kéo vào việc tán dương hoặc đả đảo vô nghĩa.

NÔNG NỔ

*Điếu Cày tù Cộng, Mỹ đem qua,
Khiến cả cộng đồng chộn rộn ra.
Đám đón dâng hoa cờ bång rước,
Kẻ chê trên mạng vạch bôi xa.
Lắm lời bình, chống, đều nông nổ,
Hiếu sự dìm, tôn thả quá đà.
Xin hãy thông dong xem sẽ biết,
Chưa chi rơm nhiệt vội bùng ra.*

Nhật Quang Phi Hồ

NỬA NĂM

*Năm mới vừa sang, mất nửa rồi,
Nửa còn lại đó cũng bay thôi.
Tuổi già gia tốc càng thêm chóng,
Trang lứa bao tên đã khuất đời.*

*Thoát hiểm mưu sinh hết nghĩ rồi,
Còn gì xài nấy, vậy mà thôi.
Công trình toan tính bao nhiêu đó,
Quanh quẩn riêng buồn ta với tôi.*

*Ngày đêm nối tiếp, tháng rồi năm,
Mới trẻ vui trên bãi cát rằm,
Thoáng chốc tan mơ đời đã lão,
Mừng ta vững bước bảy mươi lăm.*

Nhật Quang Phi Hồ

RỘN LÀNG

*Một đám lô nhô khuấy rộn làng,
Cộng tù, Mỹ cứu mới đem sang.
Rền rang long trọng cờ hoa đón,
Rời ngục từ quê, khách ngõ ngang,
Láo nháo hăng say cờ xí tặng,
Thi nhau hạch hỏi, luận nông càn.
Chống, bênh rôm rả đầy gay gắt,
Rơm lửa hoài công sớm rụi tàn.*

Nhật Quang Phi Hồ

NÚI LỬA

Hùng vĩ Hélène chỉ nguội tàn,
Đã ngừng bốc khói, cạn dung nham**.
Băng tan sét đánh, non vùng dậy,
Phún xuất*** tung tràn nhọc chú Sam.
Núi đứng cô đơn buồn gió lạnh,
Mây dừng lơ lững luyến chiều lam,
Bao lần núi động nham lai láng,
Đốt cháy môi trường đất phải cam.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Volcano St. Helene ở Washington State, USA.

** Lava: chất lỏng với nhiệt độ cao chảy ra từ miệng núi lửa.

*** Tro bụi từ núi lửa (volcano gas & dust). Nhiều bà được so sánh với núi lửa.

NƯỚC MỸ

*Nước Mỹ người ta quá giỏi giang,
Tài cao kỹ thuật tạo muôn hàng.
Dây chuyền sản xuất nhiều vô kể,
Kho chứa dự phòng giúp thế gian.
Ngàn thức thụ tiêu tinh chế sẵn,
Xe tàu xưởng máy thấy khang trang.
Nghèo giàu thoải mái cùng vui sống,
Để nói nơi đây chốn địa đàng.*

Nhật Quang Phi Hồ

NƯỚC MỸ

*Thiên đường hạ giới phải rằng đây,
Thông thoáng văn minh xứ sở này.
Khắp chúng xe hơi, nhà phố rộng.
Trần trề hàng hóa, tiệm đầy vầy.
Thông tin khắp nước nhanh như chớp,
Hằng xưởng muôn nghề kỹ thuật hay.
Thế giới dẫn đầu, nhiều phát kiến,
Tự do ngôn luận, trọng lời ngay.*

Nhật Quang Phi Hồ

NƯỚC VIỆT

*Nước Việt tiêu vong quá rõ thôi,
Thờ Tàu giữ đảng, chúng làm tôi.
Non sông tiên tổ, Tàu chia chiếm,
Vườn ruộng con dân, cướp bán rồi.
Bám víu giặc Tàu, mong giữ đảng,
Bịp hành dân Việt, ngự cao ngôi.
Gái trai cùng khổ, thân nô mọi,
Bóc sạch tài nguyên chúng cố ngời.*

Nhật Quang Phi Hồ

PHẢI SÁNG SUỐT

*Việc đời chân giả khó phân ly,
Nông nổi nghe theo chẳng ích gì.
Đạo giáo mười ông, tu chỉ một,
Chín toan ngồi mát, dục tham si.
Điều hay, của quý bao người giả,
Lẽ bịp, đầu ngu lắm chúng đời.
Bao kẻ hy sinh cho chúng hưởng,
Lừa đời dối Phật, miệng “A di”.*

Nhật Quang Phi Hồ

PHẢN BIỆN*

*Tự do phát biểu chốn trời Tây,
Vì thế văn minh tốt cỡ này.
Phản biện thiết cần điều phải có,
Thuận từ nịnh láo mãi sao đây.
Cộng Hòa to tiếng khoe thành tích,
Dân Chủ lời ra vạch khuyết đầy.
Nhờ đủ bàn ngang cùng tán ngược,
Lộ trình điều chỉnh tiến phây phây.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Nhiều kẻ thấy ai không nói theo ý mình thì tức giận, nên nhớ lại lời triết gia Voltaire Pháp đại khái là: “Điều anh nói có thể tôi không đồng ý, nhưng tôi sẽ tranh đấu đến chết để bảo vệ cho quyền anh được nói điều đó”.

PHẢN QUỐC

*Tên nọ quyền hành sánh đế vương,
Nước nhà dân tộc chẳng hề thương.
Lại mong bán nước giàu thêm nữa,
Đưa đẩy non sông cảnh đoạn trường.*

*Mong sao số mệnh tiêu trừ hẳn,
Diệt được phản đồ chó Bắc phương.
May mắn trời cho dân với nước,
Tương lai còn có một con đường.*

*Ngàn năm nô lệ giặc Tàu man,
Chúng quá tham ô, quá bạo tàn,
Dân phải lên rừng đào mỏ quý,
Lặn mò đáy biển, ngọc trai sang.*

*Sưu cao thuế nặng dân mòn mỏi,
Nô lệ ngựa trâu kiếp phải đành.
Gái phải bán thân, trai khổ dịch,
Phận người cỏ rác, chúng hung hành.*

*Giờ đây Cộng sói toan dăng nước
Cho lũ Tàu man hại giống nòi.
Tất cả vùng lên gìn giữ nước,
Muôn đời con cháu mãi gương noi.*

Nhật Quang Phi Hồ

PHÁO NỔ

*Lăng xăng môi miếu, nổi danh ông,
Thương phế nghèo xin, có giúp không?
Tài trí, danh quyền, tiền chắc khá,
Khoe giàu keo bần, phần trôi sông.
Sống đời vị kỷ, chân bần tiện,
Cơ khổ tật nguyên, chẳng đoái trông.
Phúc lộc trời cho san sẻ chút,
Thiếu lòng nhân nghĩa nói chi nông.*

Nhật Quang Phi Hồ

PHÔI PHA

*Tình nào kết cục cũng chia tan,
Muôn cánh hoa tươi phải héo tàn.
Mạnh đở ngàn cân rồi cũng quy,
Thái thông vạn sự cuối ngơ ngàn.
Sinh linh cao thấp đều tiêu tán,
Sỏi đá trơ mình vẫn nát tan.
Cuộc thế phôi pha không mãi đẹp,
Người đời như gió thổi mây ngang.*

Nhật Quang Phi Hồ

PHONG BÌ

*Bom to vạn tấn chẳng hơn chi,
Cướp Chệt tung ra những chiếc bì:
Lũ Cộng đưa nhau dâng đất nước.
Giống nòi thành mọi đám man di.
Chuẩn xây căn cứ Tàu sang chốt,
Đồng hóa dân ta chẳng mấy thì,
Gây bệnh, đói nghèo dần tự diệt.
Nhân tài nguyên khí lụi tàn đi.
Phong bì sức mạnh hơn nguyên tử,
Mở cửa cướp vào, nước phải nguy.
Biết vậy nhưng mà ngăn chẳng thể,
Bạo quyền tham ác mãi trì duy.
Chức quan chẳng nghĩ lo dân nước,
Cốt nhắm tiền riêng, gái với uy.
Tội nghiệp bần dân ngu chẳng biết,
Sáng chiều tứ đổ* cóc lo chi.*

Nhật Quang Phi Hồ

* 4 tệ nạn xã hội: Cờ bạc, rượu chè, ma túy, đĩ điếm.

PHONG THỰC CỘNG

*Phong kiến, thực dân tội ác nhiều,
Đem so Cộng Sản chẳng bao nhiêu.
Vũ trang chống lại, Tây vây dẹp,
Lộ vẻ lưng chừng, Cộng diệt tiêu.
Tập quán nước nhà Tây vẫn giữ,
Văn phong tổ phụ Cộng cường điều.
Thực dân còn để nhiều ăn nói,
Cộng khóa mồm dân, bịp lắm điều.*

Nhật Quang Phi Hồ

PHƯỚC HỌA

*Tàn cuộc binh đao, phước tầu đào,
Họa đành chịu khổn cảnh tù lao.
Người đi vui hưởng chân trời mới,
Thương phế chìm sâu tận đáy hào.
Địa ngục trần gian, người tật chịu,
Thiên đường hạ giới, kẻ bay cao.
Huyền vi phước họa ai lường trước,
Bất nghĩa quên nhau, chẳng nở nào?*

Nhật Quang Phi Hồ

PROBLEM AND SOLUTION

*Problems arise anytime anywhere
to make people suffered miserably.
Problems need good solutions to neutralize.
We have problem more than enough.
Let be the solution, don't create more problems.
Don't be a problem for your relatives, and friends,
Not a burden for friends, and for the environment.
Be not a nuisance, a problem wherever you go,
Bring a solution possible to all problems those arise.
Be a smart solution to all problems, and be not a problem.
If you want to be loved and respected, be not a problem,
If you want to be appreciated, always bring a good solution.
How beautiful is the word solution.
And how ugly is the word problem.
What kind of people you want to be, solution or problem?*

Nhat Quang Phi Ho

QUÀ ĐẾN MUỘN*

*Thư anh gửi đã lưu niên,
Xin nhờ cứu giúp, chút tiền chờ trông.
Phế thương thư gửi chất chồng,
Nghĩa nhân đáp ứng, tình nồng ít ai.
Chờ mong bao tháng năm dài,
Nay quà muộn đến, tuyền đài anh đi.
Hay tin, ngấn lệ sầu bi,
Thương anh tàn phế, khổ vì nước non.
Trải bao chinh chiến mỗi mòn,
Giết nhau thay chủ, nô còn khổ thêm.
Du côn cướp cạn búa liềm,
Quê nhà biển khổ, nỗi niềm buồn vương.
Mừng ta an chốn tha phương,
Ngoảnh về đất tổ, xót thương khôn cùng.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Hàng mấy trăm TPB gửi thư sang nhờ cứu trợ. Người nhân ái có lòng giúp chỉ đếm trên đầu ngón tay. Chờ lâu đến phiên được giúp thì người TPB đã qua đời.

QUA LĂNG CÔ

*Đoàn tàu dừng chậm trạm Lăng Cô,
Chạy bám bên toa, rộn mấy cô.
Trước ngực hỏa lò, than lửa đỏ,
Bờ vai khô mực, nướng vừa hô.
Trời trưa nắng gắt, đời cay khổ,
Chân đất xông pha nóng thấy mồ.
Đặc sản thế gian duy nước Việt,
Buồn thương xứ sở nạn “Tam Vô”.*

Nhật Quang Phi Hồ

QUÁ TỆ

*Gặp thời ly loạn, phải đành thôi,
Cướp bịp hoành tung quá lắm rồi.
Tỷ muội lừa nhau, toan vét trọn,
Chết mưu trộm cố, nở gian tồi.
Vườn nhà tiên tổ tranh chia bán,
Bất nghĩa ông bà, hỗn miệng môi.
Trách nhiệm lờ xa, hương hỏa lạnh,
Thiên lương mất cả, vận suy đời.*

Nhật Quang Phi Hồ

QUÁ THỜI

*Gái lành sáu mấy vẫn nguyên sinh,
Sống thuở đao binh lỡ cuộc tình.
Gần mãi cuộc đời chưa gặp bạn,
Chưa từng trải nghiệm cảnh sinh linh.
Phôi pha trời đất quay cuồng lệ,
Muộn bén hương đời biết dỡ hay.
Mơ ước tương phùng người hợp ý,
Nhẹ nhàng sánh bước dưới trăng say.*

Nhật Quang Phi Hồ

QUAN CHẾT

*Đám thú mặt heo đáng chết thôi,
Sống chi bản đất thứ tanh hôi.
Tư thông rước giặc, mưu dâm nước,
Đưa đẩy non sông xuống ngục tời.
Tài sản cướp thâu giàu nứt đổ,
Buông tay bỏ lại thoáng mây trôi.
Côn đồ ngu hại là quân ấy,
Sớm chết, may ra nước phục hồi.*

Nhật Quang Phi Hồ

QUÀ THƯỢNG THỌ 80

*Nghĩ tặng Hiền huynh một món quà,
Suy nhiều, nhớ lại chuyện xưa xa.
Phùng Hoan mãi đức cho Thường Mạnh,
Việc nghĩa nhân mua biếu giúp nhà:
Tiền tặng phế tàn thương chiến hữu,
Vui mừng thượng thọ, tiệc quan gia.
Ơn đền, nợ trả, lòng thanh thản,
Phước lộc trời cho hưởng mãi già.*

Nhật Quang Phi Hồ

GIFT FOR 80 YEAR LONG SURVIVAL

*How is about a best gift to be given to Brother H.?
Deeply pondering, I've remembered a very old story:
Phung Hoan bought a good virtue for Mạnh Thường.
It is to show the humanity and fairness for his family,
by financial donations to his disable RVN comrades-in-arms
in his celebration of 80-year survival with an elegant party.
Showing gratitude, repaying debts make him a good feeling.
Let enjoy the happiness given by God for long time in life.*

Nhật Quang Phi Hồ

Nhân lễ Thượng thọ anh H.L., tôi nghĩ mừng anh một món quà. Xét ra hiện thời anh chẳng thiếu hay cần thứ gì, nên phải học lại chuyện người xưa Là Phùng Hoan mua “nhân đức” cho Mạnh Thường Quân, và tôi đã mua cho anh một món quà “tình nghĩa”, bằng cách vinh danh anh tặng cho một TPB mù 2 mắt, và một TPB cụt 2 chân, một số tiền. Trước để tỏ lòng nhân của anh, hai là tượng trưng giúp anh trả nghĩa đền ơn những chiến hữu tàn phế đã cùng anh vinh nhục sống chết. Biết đâu việc này sẽ mang đến cho anh nguồn cảm hứng mới để tự cùng nhau tiếp tục cứu trợ tha nhân chiến hữu khốn khổ.

QUAN HẾT THỜI

*Quan cũ hết thời chẳng giống ai,
Đắng cay, chua xót, lắm bi hài.
Phạm trù cai quản còn trăm thước,
Dân số thuộc quyền chẳng đến hai.
Trở chứng dân thường hay lớn tiếng,
Mỏng mềm quan phải đổ xuôi tai.
Đổi đời, quan hách im thành bụi,
Chính pháp yên dân: phát củ mài.*

Nhật Quang Phi Hồ

QUÁN NHẬU

*Bước vào quán nhậu cạnh Sài Đô,
Đông khách ồn ào, rộn tiếng “dô”,
Từng cốc đầy bia, nguyên cả xị,
Một hơi nốc cạn, trợn tuông vô.
Gái tơ tiếp thị khai liên tiếp,
Đống caisse* chất chồng vỏ cạn khô.
Say khước ngã nghiêng, mồm lảm nhảm,
Lên xe trầy trật thấy đường mô.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Caisse là cái thùng gỗ đựng những chai bia.

QUAN TƯỚNG

*Nước mất từ lâu, chức vị còn,
Binh tan, văn võ tự mình ngon?
Bất tri vong quốc, buồn thương nữ,
Cay đắng tàn quân, tủi nước non.
Thất quốc vui chi mà pháo nổ,
Lưu vong khổ nhục thẹn lòng son.
Càng cao trọng trách, càng thêm hổ,
Xót cảnh quê nhà, dạ héo hon.*

Nhật Quang Phi Hồ

QUAN TƯỚNG

*Xứ người ấm cật chúng xưng quan,
Quan Tế, quan Ôn, rộn nước làng,
Chức chưởng tự phong ai cấm cản,
Thiên binh vạn tướng nổi tràn lan.
Dân không, lính chẳng, toàn ma chướng,
Âm phủ dollars khát nhử càn.
Đám ngổ ham danh mừng tướng bỏ,
Thỏa lòng mơ ước chức quyền sang.*

Nhật Quang Phi Hồ

QUAN

*Cái xứ tên nào cũng muốn quan,
Học hành nhiều ít, vọng cao sang.
Khoe khoang xa ốc hù muôn kẻ,
Hùng hổ ganh đua nước đến làng,
Bằng chức xưng bày hư lẫn thật.
Quyền hành thi triển rõ hung tàn.
Tài năng chẳng dụng vì dân nước.
Chỉ nghĩ tiền riêng túi ngập tràn.*

Nhật Quang Phi Hồ

QUA BẢY MƯƠI

*Bảy mươi quá tuổi, hết bôn ba,
Mừng lão xuân nay ngộ cảnh già.
Chuyện cũ thị phi thôi nhắc nữa,
Chốn hèn bát nháo phải lìa xa.
Vui đời, viếng bạn qua màn ảo,
Nhớ nước, thăm quê ngại hải hà.
Thời khắc nhanh bay, đời chóng hết.
Xứ người an cảnh với riêng ta.*

Nhật Quang Phi Hồ

QUÊ HƯƠNG NGÀY NAY

*Gái Việt quê xưa giá trị cao,
Huyền Trân Công Chúa đổi hai Châu.
Công Nương Ngọc Vạn, Miền Nam bộ,
Đông Á, Đại Nam nước ngẩng đầu.*

*Gái Việt quê nay rẻ quá bèo,
Mấy trăm đô bán, gọi tiền cheo.
Sang Tàu xa lạnh làm nô dục,
Lìa bỏ quê cha bởi phận nghèo.*

*Ngôn ngữ xi xô chẳng hiểu gì,
Xứ Tàu, nào có dễ dàng chi.
Dân đông vất vả, chen nhau khổ,
Nô lệ dục tình, chúng đọa khi.*

*Kiều xưa, lâm cảnh họa oan gia,
Gặp Mã Giám Sinh lẫn Tú Bà.
Làm thứ đồ chơi cho vạn khách,
Tiền Đường tự vẫn, mới may qua.*

*Trăm ngàn thiếu nữ nước Nam ta,
Thỏa dục vừa nô, đám Chệt Hoa.
Buồn khổ mãi đời nơi cảnh lạ,
Do tài “Đỉnh Tuệ”, đói nên ra.*

*Nước Việt tài nguyên, dễ thành thơ,
Tiền rừng, bạc biển, quặng nhiều nơi.
Ruộng đồng màu mỡ, thiên nhiên đẹp,
Ngược lại dân tình khổ huyệt hơi.*

*Chúng bày học thói kẻ lưu manh,
Gian ác dâm ô, giả thánh thần.
Mưu trá hại dân, làm quốc sách,
Dạy người vô cảm, cạn lòng nhân.*

*Nước chẳng giống ai, ngày tối nhậu,
Rượu chè túy điểm, mẫn canh trâu.
Cha say, mẹ cũng mê cờ bạc,
Con cái dốt nghèo biết sống đâu.*

*Mong được ra đi, rời khỏi xứ,
Tránh bùn, lại đạp phải phân trâu.
Tiền đồ non nước, ai người khóc?
Buồn cảnh quê hương, thức bạc đầu.*

Nhật Quang Phi Hồ

GIẤY CHẾT*

*Tư bản hùng cường giấy chết đâu,
Văn minh thêm mãi khỏe giàu lâu.
Giao thông nhanh tiện trên trời đất,
Khai thác tài tình tận biển sâu.
Muôn thứ tinh vi phù thế giới,
Nhiều tay tử phú giúp năm châu.
Dân nghèo no ấm mười lương Cộng*,
Liềm búa cờ treo, ngốc cái đầu.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Thuyết Marx trăm năm cũ đã giảng rằng tư bản đang dãy chết.

* Lương công nhân ở khu kinh tế Bắc Hàn chỉ 75 dollars/tháng. Một người già nghèo nhất ở Tư bản Mỹ được trợ cấp 850 dollars/tháng + y tế chính phủ giúp.

RĂNG ĐEN MÃ TẤU

*Răng đen mã tấu đám hung hăng,
Mưu rồi nhân gian, tạo bất bằng.
Vu xấu, hại người, theo thói Cộng,
Bịp đời, dối Phật, lối gian tăng.
Vàng, râu, lé, phê, trông dường khỉ.
Đen, sún, hô, chì, tợ gấu đen.
Mặt thỏ, mỏ giời, beo cáo dạ,
Búa trời đánh trật, mãi còn hăng.*

*Răng hô mã tấu thấy mà ghê,
Một đám đười ươi dáng vụng về.
Trí óc đàn khoe, chuyên giỏi bịp,
Tâm thân hung bạo, phá tình quê.
Tranh giành hư vị, trông mà ngán,
Dối trá vô tình, thật đáng chê.
Hèn hạ diễn trò bao quỷ quyết.
Thế gian khó nổi sống yên bề.*

Nhật Quang Phi Hồ

RỜI QUÊ

*Rời quê trong một đêm trăng,
Gió lên sóng mạnh cản ngăn mạn thuyền.
Bao năm làm lụng cần chuyên,
Thoát nghèo tạm sống ấm yên Saigon.
Giặc vào đại họa nước non,
Cả giòng giống Việt hết còn tương lai.
Quyết tâm liều chết chạy dài,
Vượt ngàn hải lý tính bài tái sinh.
Vợ con đầy đủ gia đình,
Một con thuyền nhỏ quyết tình ra đi.
Xa rời lũ Cộng man di,
Thoát đời tăm tối, ngu si khổ hình.
Một may, chín rủi bỏ mình,
Toàn gia một chuyến đặng trình biển xa.
Phúc nhà tai nạn đều qua,
Thuyền êm ghé bến Tân Ba tạm mừng.
Là nơi, chúng đuổi không ngừng,
Vượt qua xích đạo cõi từng sóng cao.
Phước trời may mắn làm sao,
Thoát vùng bão tố thuyền vào biển xa.
Tấp vào bến cảng Sunda,
Bên bờ đảo chính Java hữu tình.
Nửa đời lại thấy bình minh.
Hàng không Mỹ đón gia đình định cư
Sang qua cường quốc vui tươi,
Tiếp đãi, ăn học, thoát đời khó khăn.
Trẻ con chăm chỉ siêng năng,
Trở thành sư sĩ đua chen dưới trời.*

*Nay già ta được thanh thoi,
Nơi ăn chốn ở nghỉ ngơi an bình.
Ơn nhờ nước Mỹ phần vinh,
Thật lòng nhân đạo, nghĩa tình bao dung.*

Nhật Quang Phi Hồ

RƯỢU SAY

*Ham uống nhiều say đã hóa ghiền,
Tiên ông, tiên nữ óc đừ điên.
Không còn minh mẫn cần suy xét,
Nói bậy, hung hăng tạo lảm phiền.
Chân bước ngã nghiêng, xe chạy ẩu,
Giết người, mất mạng, hại vô biên.
Chai gan, suy thận, đầu ngu tối,
Bỏ rượu đi thôi, hướng trí hiền.*

Nhật Quang Phi Hồ

SẮC KHÔNG

*Sắc thấy rồi không chóng một thì,
Sinh loài tan mất chẳng còn chi.
Bao người quanh sống, nay đâu cả,
Lắm vật từ không, lại hiện vì.
Hoa thắm khoe màu, nhanh biến nát.
Tài danh lừng lẫy thoáng tiêu đi.
Hư vô bỗng nổi bao tài sắc.
Nhân thế hơn thua nghĩ đáng gì.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Sắc là vật thể hữu hình. Không là hư vô.

SÂN SI

*Mỗi ngày lạy Phật, tối nghe kinh.
Đóp chát sân si nộ tận tình.
Thù hận tưng giai bao thập kỷ,
Ngữ ngôn nông nổi lắm linh tinh.
Cửa nhà, trang trí, không cần thiết.
Đồ đạc thừa mua, nợ bực mình.
Đa sự chi li, luôn kiểm chuyện,
Khó lòng vui hưởng cuộc an sinh.*

Nhật Quang Phi Hồ

SANG HÀN

*Gái tự Miền Nam đến xứ Hàn,
Dạ buồn hồi hộp bước sang ngang.
Xứ người băng giá ba mùa lạnh,
Ngôn ngữ bất đồng khó thở than.
Cam phận tôi đòi, thân xác bán,
Dục tình nô lệ, nhục buồn mang.
Trăm năm một kiếp duyên tình lỡ,
Đêm nhớ sông quê, lụy ứa tràn.*

Nhật Quang Phi Hồ

SĨ KHÍ

*Có gì chuyện lớn các ngài ơi,
Trao đổi thông tin giúp đọc chơi,
Sợ Cộng, bấm vào liền xóa sạch,
E-mail biến mất, biệt tăm hơi.*

*Mỗi ngày hằng tỷ bản e-mails,
Quan trọng cóc gì mà rộn lên.
Rét thế thôi thì không chuyển nữa.
Kiêu hèn sĩ khí thật buồn tênh.*

Nhật Quang Phi Hồ

SẮP TIÊU VONG

Nếu không đại chiến xảy ra,
Tàu không bại trận, Việt ta tiêu tòng.
Tàu man cực ác cùng hung,
Trăm mưu ngàn kế, tận dùng Cộng gian.
Đọa dày dân Việt làm than,
Làm thân trâu mọi, cơ hàn diệt tiêu.
Âm mưu Sinh, Hóa đủ điều,
Ung thư, mầm bệnh sớm chiều tràn lan.
Chúng dùng du đảng công an,
Hại người chống đối, sát tàn lương dân.
Dùng tiền mua lũ gian nhân,
Phong bì, quyền chức, nước dần diệt vong.
Tài nguyên rừng bãi chúng mong,
Biển xanh chúng cướp, đói lòng ngư dân.
Dã man, vô nghĩa, bất nhân,
Chúng hách mọi rợ, chẳng cần nề nang.
Xa nhìn uất hận ứa gan,
Mãi còn thương xót nước làng điêu linh.
Dân quê bao nỗi oan tình,
Tan nhà, mất nghiệp, nhục hình khổ đau.
Cộng dăng trợn nước cho Tàu,
Mong làm Thái Thú, sang giàu tử tôn.
Ngàn trang hùng sử vùi chôn,
Sẽ đưa lính Việt trấn đồn Tạng, Cương.
Đày dân nước Việt biên phương,
Ra nơi băng mạc, Quê hương chúng giành.
Giống giòng Hồng lạc tan nhanh,
Muôn năm đất nước trở thành Tàu bang.

*Cơ đồ Việt tổ tiêu tan,
Hết đường tái hợp, khó toan phục hồi.
Toàn dân tỉnh lại mau thôi,
Ngừng say túy tửu, suy đồi trước sau.
Thất phu, trí thức tỉnh mau,
Cứu nguy họa nước, chung nhau kết đoàn.
Quyết lòng bảo vệ giang san,
Xua tan giặc nước, giữ an giống nòi.*

Nhật Quang Phi Hồ

SÔNG TRÀ

Ba giải sông Trà, một tỉnh quê,
Người đi muôn dặm vẫn thương về.
Ấn cao lộng gió, hồi chuông tỉnh**,
Bút thắm tung mây, nổi cảm đề**.
Đất khổ tương tàn, lưu huyết lệ***,
Trời hành bão lụt, mẫn tâm thê***.
Thế gian đây cõi nguồn hung hiểm,
Cát bụi tung tràn ngập bến mê.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Tỉnh có 3 Sông: Trà Bồng, Trà Khúc & Trà Câu (còn Sông Vệ coi như là phụ lưu của Trà Khúc)

** Ấn , Bút: tên 2 ngọn núi ở hai bên sông Trà Khúc.

*** Xứ nhiều thiên tai, nắng hạn, bão lụt, giết nhau nhiều vì quyền lợi và chính trị. Đời sống khó khăn và nguy hiểm.

TẠ ƠN

*Ta viết đôi lời để cảm ơn,
Với lòng trân trọng biết sao hơn.
Ơn trời, lộc nước ta sinh sống,
Ơn của muôn người chẳng giản đơn.*

*Ơn tổ tiên xưa với mẹ cha,
Nấng nuôi khôn lớn thuở quê nhà.
Ra đi tránh giặc, ơn nhiều nước,
Nhờ vậy ta vui sống đến già.*

*Ơn bạn, ơn thầy dạy trí khôn,
Lễ, nhân, tín, nghĩa, tạo tâm hồn.
Ơn người, ơn vật ta chung sống,
Ơn khắp quê nhà cũ xóm thôn.*

*Nhờ gặp ân nhân giúp đỡ nhiều,
Ta may thoát cảnh khổ bần điều.
Đủ đầy phương tiện đi, ăn, ở,
Vượt hiểm qua nguy, sống sáng chiều.*

*Ơn vợ chồng con đã giúp nhau,
Vượt bao cơ khổ, thoát thương đau.
Hiểm nguy chia sẻ không ngần ngại.
Đời mãi còn vui vạn sắc màu.*

*Ơn bạn già vui gặp một hai,
Đổi trao tâm sự buổi tàn phai.
Quá vòng danh lợi, nhàn an hưởng,
Chỉ vẽ cho nhau chuyện vắn dài.*

Nhật Quang Phi Hồ

TAI HỌA

*Hoa Lục mưu thâm, quá đại tài,
Giỏi nghề cóp giả nhất trần ai.
Đám buôn mưu lợi đem sang bán.
Đồ giả tiêu dùng bệnh chẳng sai.
Mua giúp chúng giàu, đe thế giới,
Để nghèo mình xuống hết tương lai.
Moi người cân nhắc khi mua sắm,
Dùng lắm hàng Tàu, rước họa tai.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÁI NÔ

*Một giải non sông đẹp phú trù,
Hầu như dân trí mãi âm u.
Quá ham danh lợi, mê quyền lực.
Ác bịp phô trương, hóa bú dù,
Dựa thế Tàu Mao, đưa cướp giết.
Bá vợ Lê Marx, khiến nghèo ngu.
Tiền đồ vong quốc, tiêu Hồng Lạc,
Đau xót muôn vàn dạ sĩ phu.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÁI TÊ

*Độc chuyện quê nhà thấy tái tê,
Bất nhân hành hạ khổ ê chề.
Cùm gông hiểm độc, tù đau đớn,
Đói lạnh đông dài, quỷ phải ghê.
Phục trẻ can cường, nêu bất khuất,
Giận phường gian ác mãi cuồng mê.
Non sông dân trí nhiều tham dại,
Giúp bọn ngu hòa giặc cướp quê.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÂM SỰ CUỐI NĂM

*Năm mới vừa sang đã mẫn rồi,
Viễn trình đất nước mãi đen thoi.
Tàu di dân chiếm xây làng phố,
Cộng mãi tham gian hại giống nòi.
Thất vọng buồn say, dân khốn chịu,
Quyền gian, ác trị, nước suy đồi.
Bốn ngàn năm sử, nay tàn diệt,
Dân Việt nô vong, khó phục hồi.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÀI XẾ HY SINH

*Anh hùng tài xế Việt Nam,
Bị Tàu nhục nước, chẳng cam sống hèn.
Giận thù hồng hách, hóa hăng,
Cập xe, bít cửa cho xăng lửa bùng.
Ba mươi tên Chệt cháy chung,
Hy sinh đổi mạng, máu hùng dân ta.
Tin vang đây đó gần xa,
Chết hơn sống nhục buồn qua tháng ngày.
Ngang danh dũng sĩ xưa nay.
Thí thân quyết chí tỏ bày lòng son.
Linh thiêng quốc tổ mãi còn,
Thức lòng dân tộc, tỉnh hồn non sông.
Thương nhau một dạ cộng đồng,
Lợi dân ích nước, giặc Hồng đổi thay.
Nước nhà còn có duyên may,
Muôn năm tồn tại, đẹp bày vinh quang.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÁM MƯỜI

*Tám mươi tuổi đến tự mừng ta,
Vạn hiểm nguy qua, sống trót già.
Sung sướng đời ta xa bóng tối,
An bần lạc đạo mãi bên ba.
Thương về đất tổ người cơ cực,
Xót nỗi quê cha ách tặc tà.
Nội ngoại ma trời nhiều ác bịp,
Nỗi buồn mất nước, tháng năm qua.*

*Tám mươi tuổi hạc cõi người ta,
Chân mỗi, tay run cảm cảnh già.
Cũng phải gồng lên vui cố sống,
Bước vào vàng thử, tạm thi ca.
Lợi danh sự nghiệp đều mây khói,
Đồng cảnh tương thân buổi xế tà.
Lữ thứ băng khuâng buồn cố quốc,
Nỗi lòng thương nhớ gởi gần xa.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÂM THẦN

*Tâm thần một đám nháo lung tung,
Phét lát vô căn chẳng thẹn thùng.
Xưng tướng, bày quan vang đất khách,
Mở mồm mong quả rụng vườn sung.
Tranh nhau danh ảo ra thông cáo,
Cách chức quyền hư rõ lũ khùng,
Dân Việt chìm sâu do lắm bịp,
Khó bề hiền sĩ hiệp tâm chung.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÂM TƯ

*Ta viết dăm câu tỏ nỗi lòng,
Của người bỏ nước sống lưu vong.
Tránh nơi khổ nhục vì quân cướp,
Xa đảng tàn hung hại giống giòng.
Diệt chủng non sông, Tàu hiểm hại,
Tiêu mòn dân tộc, Việt long đong.
Thương về tổ quốc, đêm thao thức,
Kim cổ hưng vong khó thoát vòng.*

Nhật Quang Phi Hồ

TAN BIẾN

*Muôn ngàn vật thể đã tan đi,
Kiếp sống sinh linh thoáng một thì.
Thân xác tiêu tùng trong tĩnh lặng,
Linh hồn huyền ảo giữa vô tri.
Cơ ngơi hưng phế, không còn nữa,
Quyền chức phôi pha, lại mất đi.
Già bệnh, tử vong, nhiều nỗi khổ.
Chúng sinh muôn loại khác nhau gì.*

Nhật Quang Phi Hồ

TẶNG BẠN GIÀ

*Tám mươi vào buổi rỗi già nua.
Việc nhẹ đơn sơ khó thể đùa:
Quét chút sân sau gần dứt thở,
Cúi mình nhặt rác mệt đành thua.
Bạn bè lắm lúc tên quên mất,
Chữ nghĩa Tây Tàu biết hết sure.
Từ điển, bản đồ không dễ đọc.
Tài nghề vốn có chẳng ai mua.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÂN CỔ HỌC TINH HOA

*Vững cịn cá năm sắp chết khan,
Xin gàu nước ngập, vọng mưa sang.
Không cho, lại hứa đào sông cả,
Thông nối Trường Giang lội thả giàn.*

*Thiện hữu góp tiền giúp khổ đau,
Chẳng đem cứu trợ phát liền mau.
Toan thuê/mua đất trồng thêm mía,
Đợi phước sang giàu giúp lớn sau.*

*Hội đoàn sư sĩ gom niên liễm,
Chẳng phải tiêu gì cứ gửi bank.
Cùi hủi, cụt đui, xin chẳng giúp,
Lâu ngày hội rã, lối nào phân.*

*Tiền bạc gom chung chống kẻ cuồng,
Gặp tham mưu nợ bợ tròn luôn.
Đứng tên mua phố chờ năm tháng,
Bá tánh ngày quên, chuyện sẻ suôn.*

Nhật Quang Phi Hồ

TẶNG BDN

*Tám mươi mấy tuổi vẫn còn hăng,
Công nghiệp bao lần vạn khó khăn.
Tay trắng hoành tung toan tế thể,
Lòng son mưu lược giỏi kinh bang.
Luận đề Tiến Sĩ không cần giấy,
Thành quả cao sư đáng chục bằng.
Tiếc kẻ hiền tài không chính dụng.
Non sông chìm đắm cảnh ngu hèn.*

Nhật Quang Phi Hồ

TẠO HÓA ĐỐ TOÀN

*Tài sắc thông minh kể tuyệt vời,
Mà sao dang dở, thấy buồn ơi.
Tóc huyền óng ả, dòng xuân thác,
Da trắng hồng trơn, mặt sáng ngời.
Mỗi bước chân đi nâng dáng đẹp,
Đôi câu miệng nói dịu làn hơi.
Trớ trêu tạo hóa không chu tất.
Để phải giai nhân hận nỗi đời.*

Nhật Quang Phi Hồ

TẶNG LỜ

*Quan nhỏ quan to bổng lộc nhiều,
Lực quyền, danh lợi, đạo quan liêu.
Quên binh bỏ nước đua nhau chạy,
No ấm Người cho đủ mọi điều.*

*Lính tráng hy sinh nơi chiến trận,
Thương vong tàn phế khổ trần thân.
Cô đơn giữa cảnh thù man rợ,
Gởi cánh thư xin khẩn thiết cần.*

*Vô cảm, tặng lời, vinh cực chức,
Khoe khoang, duy ngã nhất muôn dân.
Không hề thương xót binh cầu cứu,
Trời đất nào dung, chúng biển bần.*

*Chỉ nhắm gái tiền, tan nát nước,
Sống đời vị kỷ chẳng thương ai.
May sao thoát cảnh đau tù ngục,
Bất nghĩa, vô nhân, uống giáo bài.*

*Hối lộ Phật, Trời, cầu phước lộc,
Huyền vi nhân quả khó nào thay,
Lâm râm xin xỏ tham thêm nữa.
Phúc đức nào đâu đến đám này.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÀO LAO

*Già đầu khoác lác, mãi tào lao,
Mổ thịt trăm voi chẳng bát xào:
“Thần toán bạc bài ngày thắng vạn.
Kỹ sư hưu Pháp, tháng lương cao”.
Cửa nhà chẳng có, thuê phòng ở,
Xe cộ không dùng, bước thể thao.
Khoe giúp thiện từ lần mấy vạn.
Toàn điều không thực, bịp rêu rao.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÀU RAO BÁN GÁI VIỆT*

*Than ôi nước Việt quá lắm than,
Trinh nữ, rao đô bán sáu ngàn.
Tiền cán, tiền cò chia quá nửa,
Sang Tàu, nô dục kiếp gian nan.
Cướp ngày vô cảm không hề nhục,
Trấn lột dân cùng lắm khổ oan.
Đại chiến sao không bùng nổ lớn,
Sang bằng bể khổ, xóa trần gian.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Đọc bản tin và hình ảnh quảng cáo của Tàu rao bán gái trinh VN 6000 dollars có bảo đảm, nên viết bài này.

TẾT LẠI QUA

*Tết đến, mừng xuân, tết lại qua,
Tàn phai rơi rụng khắp muôn hoa.
Ấu thơ nay lãnh vai trò chính,
Niên trưởng giờ tan biến khỏi nhà.
Cảnh trí thiên nhiên còn mãi đấy,
Diện hình nhân thế đã phôi pha.
Sinh linh thoáng chớp đã tiêu mất,
Lối cũ đâu còn thấy bạn ta.*

Nhật Quang Phi Hồ

TẾT Ở MỸ

*Nước Mỹ ba trăm sáu mấy ngày,
Đều như ngày tết nghĩ mừng thay.
Áo quần thơm tất, xe chưng hội.
Bánh trái lành ngon, tiệm thặng bày.
Ra chốn đông vui, người lịch sự,
Về nhà yên ấm, mục quyền oai.
Giàu nghèo già trẻ đều sang cả,
Thương cảnh quê cha cướp đọa đày.*

Nhật Quang Phi Hồ

THA PHƯƠNG CẦU THỰC

*Liên trường tình nọ cãi nhau vui,
Chuyện cũ tiền dư, ngõ ngọt bụi.
Diễn giả, “tha phương cầu thực” nhắc,
Kẻ bệnh người chống, nghĩa đều xuôi.*

*Ra đi tỵ nạn, không hàng Cộng,
Đâu phải tìm ăn chịu chết chui.
Hết đạn, cạn xăng đành mất nước,
Bỏ phiếu bằng chân, chạy sút cùi.*

*Long Tường thuở trước sang Hàn Quốc,
Tránh khỏi đường gươm bởi Độ Trần.
Tương cảnh rời quê mong thoát Cộng.
Tìm đường trăm vạn, biển liều thân.*

*Cũng lắm di dân mong ấm bụng,
Bất phân Quốc, Cộng, kiếm ăn vùi.
Sớm đầu tối đánh, say tiền bạc,
Thấy vậy người ngay phải ngậm ngùi.*

*Sinh linh muốn sống phải cần ăn,
Cầu thực tha phương cũng lẽ hăng.
Nhưng khiến cộng đồng ta mất mặt,
Năm qua mới trách, muộn hay chẳng.*

*Nói thế người nghe, nhục đám đông,
Mỹ Tây hiểu được tất khinh đồng.
Nhưng may Tây Mỹ không rành tiếng,
Dẫu có nói gì, chúng cũng “bông”*.*

Nhật Quang Phi Hồ

* bông: tốt.

THẠC SĨ

*Giáo Sư Triết Học, Pháp tôn ông,
Marxism nghĩ mình thậm quán thông,
Hoang tưởng cố mang tài giúp Cộng,
Đang chờ trâu-ngựa-hóa non sông.
Man rừng cộp rần, sao chen được,
Chúng sợ điệp cài, ngại lẫn công.
Ngược lối Tây an về Việt loạn,
Chẳng xài giam lỏng, khổ đời ông.*

Nhật Quang Phi Hồ

SƯ DIỄN XUẤT

*Nghi lễ, cà sa của các thầy,
Cực kỳ diêm dúa rực trời Tây.
Mặt mày sung mãn nhìn duy vật,
Thân thể no tràn bụng cả nây.
Y phục nhiều màu, thêu phức tạp,
Mão vàng lấm kiếu, thuở nào đây.
Tu hành bày vẽ theo tuồng hát.
Cầu Phật ham vui chịu đám này.*

Nhật Quang Phi Hồ

THĂM BẠN

*Bật đi tìm tích mấy năm qua,
Nay bỗng phone reo gọi đến nhà.
Cho biết bạn xưa giờ bất tỉnh,
Còn đang thoi thóp sắp lìa xa.*

*Bản đồ xem rõ, chạy thăm ngay,
Kẻ trước người sau, thấy đến ngày.
Vật chất trần gian đều bỏ cả,
Trở về cát bụi trắng hai tay.*

*Chỉ mới năm năm, chẳng gặp nhau,
Vừa thêm dăm tuổi, mặt nhăn nhàu.
Càng cao tuổi tác càng nhanh yếu,
Mới thoảng nào đây vẫn kếp đầu.*

*Mỗi kiếp nhân sinh chẳng chắc gì,
Người đời mưu mánh, lắm tham si.
Vô tình, vô cảm, vô nhân nghĩa,
Chết góp cho nhiều cũng chẳng chi.*

*Sinh linh cát bụi thật mong manh,
Khôn khéo, bần keo, cố giết giành,
Như thế ngàn năm vui hưởng mãi,
Đâu ngờ một sớm vội đi nhanh.*

*Cuộc đời hư ảo tựa xem phim,
Thoáng thấy rồi không, khó lại tìm.
Hình ảnh còn đây, người đã mất,
Thời qua, dĩ vãng mãi sâu chìm.*

Nhật Quang Phi Hồ

THAM HẠI

*Hám danh, ham của, lại mê quyền,
Xã hội muôn đời hóa đảo điên.
Cướp bóc hung tàn luôn chẳng dứt,
Đau thương khổ hạnh vẫn triền miên,
Hiền tài trọng nghĩa phù công ích,
Thất đức tham tiền nhắm lợi riêng.
Hại nước, hại mình sao tránh khỏi,
Công bình nhân ái phải ưu tiên.*

Nhật Quang Phi Hồ

THÁNG 9 NGÀY 2

*Tháng 9 ngày 2, Cộng đoạt quyền,
Giết người cướp của, bịp huyên thiên.
Lệ tràn, máu chảy đầy sông núi,
Cờ đỏ tung bay khắp mọi miền.
Bảy chục năm qua dân chết khổ,
Tái nô thay chủ, nhục triền miên.
Mong trời ôn dịch tiêu trừ chúng,
Trăm họ may ra hết não phiền.*

Nhật Quang Phi Hồ

THÁNG CHÍN (1939)

*Tháng chín năm xưa Đức khởi binh,
Kết thành phe Trục* đánh Đồng minh*.
Năm năm đại chiến, Âu tan nát,
Sáu chục triệu người chết khiếp kinh.
Đức, Ý hùng cường chung đại bại,
Bom A Nhật Bản chịu quy trình.
Sơn Đầm chính Mỹ ra công giúp**,
Nhờ thế Năm Châu tạm thái bình.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Phe Trục gồm Đức, Ý, Nhật. Đồng Minh gồm Mỹ, Anh, Pháp, Nga, Tàu.

* Sơn Đầm phiên âm chữ Gendarmes của Pháp, lính thi hành luật pháp (Cộng Sản gọi Mỹ là tên Sơn Đầm Quốc Tế).

THÁNG TƯ

*Sau tết mấy ngày, mất Phước Long,
Tiếp theo Ban Thuật vội đi đong.
Quân Đoàn tan nát trên Đường Bẫy,
Khắp cả Miền Trung giặc siết vòng.
Tháng Tư quân giặc tràn Xuân Lộc,
Đất nước Cộng Hòa sắp phải vong.
Vỡ tổ Saigon kinh hoảng chạy,
Than ôi nhớ lại, lệ lưng ròng.*

Nhật Quang Phi Hồ

THÁNH KARL MARX

*Ngàn triệu con người đã đại diện,
Học tên râu xồm, túi không tiền.
Nổi trôi homeless*, ăn mày bạn,
Kinh tế toàn cầu lại giảng biên.
Giai cấp đấu tranh xương máu đổ,
Công nông thêm cảnh khổ triền miên.
Dân tình điêu đứng, sầu không dám,
Lũ cướp lừa tôn Marx thánh hiền.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Dân vô gia cư trông bản thủ, mưu sinh cho mình chẳng nổi, ăn nhờ ở bám lại đưa ra lý thuyết hoang tưởng dạy cho thế giới làm kinh tế.

THẤT ĐỨC

*Đạo đức nước nhà chúng phá banh,
Theo gương Ác Bá đại lưu manh.
Giả nhân, trá nghĩa, lừa thiên hạ,
Phá nước ngu dân dối học hành.
Dân đã quen theo, chuyên gạt gẫm,
Cán quyền áp chế, cướp giàu nhanh.
Mạng người xem rẻ đường rơm rác.
Dân tộc tan thương chẳng thể lành.*

Nhật Quang Phi Hồ

THAY ĐỔI*

*Nhục tướng mặt heo kể vãng rồi,
Ngu tham phò Chệt đáng tiêu thôi.
Giàu to, lắm của thành mây gió,
Hèn hạ, cao quyền đã mất ngôi.
Mừng bớt một tên hèn bán nước,
Chúc thêm lớp trẻ tốt xây đời.
Toàn dân nước Việt mong thay đổi,
Thoát cảnh vong nô quá tệ tồi.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Tin này sau đó biết không thật.

THẢY TIÊU VONG

*Nhân sinh sau trước thảy tiêu vong,
Sinh tử già đau chẳng thoát vòng.
Sớm nở muộn hoa phô sắc thắm,
Chiều tàn lắm kẻ mãi long đong.
Trăng tròn trăng khuyết còn quay lại,
Giai khách, danh tài một thoáng xong.
Vất vả bon chen tranh sống khổ,
Miếng ăn, chốn ở, khiến lưng còng.*

Nhật Quang Phi Hồ

THEO ĐỐM

*Theo đốm ăn tàn rõ nhí nhô,
Đua nhau diễn xuất cố bày phô.
Viết bài in sách đua ca tụng,
Tiệc tùng ra mắt, rúng bưng bô.
Thấy sang quàng họ vô thanh thế.
Thối bóng phơi tên thỏa mộng đồ.
Cuộc thế đẩy đưa người mỗi cảnh.
Có gì công đức đáng tung hô.
Đặt bày lắm chuyện dư công sức,
Việc nghĩa nên làm lại tiếc đô.
Xe hơi còn có de và thắng,
Nói vậy chơi vui chớ nổi rồ.*

Nhật Quang Phi Hồ

THÍCH KHOÁI LẠC

*Kim Cương Khoái Lạc giả sư ông,
Áo Phật, lòng dâm bóp ngực mong.
Trẻ vị thành niên kinh hoảng tố,
Thầy quay chụp mũ Cộng vu không.
Bực mình chúng kiện cho ra lẽ.
Tòa phán đền hơn bốn triệu đồng (USD).
Lộc, quả, lọng, chùa, sư phải bỏ,
Tu hành, giới sắc vẫn chưa thông.*

Nhật Quang Phi Hồ

THIÊN SƯ

*Thiên sư sắp gặp Marx rồi,
Hồn linh rời Pháp vượt đời sang Anh.
Bay quanh về lại Hà Thành,
Gặp mừng bác Hồ, bên hành Sài đô.
Trí Ngu hồn lại tìm vô,
Ôn thời đuổi Mỹ, xô bờ Tây Đông.
Thế rồi bước với chân không,
Về hầu bác Giáp, bác Đồng, bác Lê.
Làng tôn bịp dựng ê hề,
Tu tiền, hốt bạc tràn trề cơ ngơi.
Tiếc thay rồi phải xa rời,
Chân không bỏ lại quá thời âm u.*

Nhật Quang Phi Hồ

THIỆP XUÂN

*Gởi thiệp thơ này để chúc nhau:
“Tân niên khỏe đẹp, lại sang giàu.
Cửa nhà cao rộng, xe thay mới,
Thế trí an bình, lộc đến mau.
Con trẻ bền tâm cao sự nghiệp,
Bạn già vững gối chẳng hề đau.
Nhân tình bốn biển tương thân ái,
Mỹ tục lưu truyền vạn thế sau”.*

Nhật Quang Phi Hồ

THIỆP CHÚC XUÂN

*Xuân về, giữ lệ chúc thăm nhau:
Khỏe mạnh an vui, chẳng phải giàu.
Mắt sáng nhìn trời muôn sắc thắm,
Gối bền, dai sức, bước thường mau.*

*Miệng còn ngon bữa cơm đơn giản,
Trí vẫn tinh tường chuyện trước sau.
Nam nữ bạn bè đều quý chuộng,
Bốn mùa gân cốt chẳng hề đau.*

*Rộn ràng nhịp sống, chen theo kịp,
Đời mãi còn vui đủ kếp đầu.
Xót nghĩ nhân sinh nhiều kẻ khổ,
Mở lòng chia sẻ, giúp thương nhau.*

*Nghĩa tình, nhân ái, chung vui sống,
Xã hội công bình, thẳng tiến mau.
Đất tổ tàn qua cơn khổ nạn,
Nước non hoa cỏ thắm tươi màu.*

*Chúc mong quê cũ, người khai trí,
Biết trọng nhân quyền, lẽ phải chẳng.
Thế giới văn minh nên học hỏi,
Bỏ trò gian ác, bịp lảng nhăng.*

*Chúc tuân Chúa, Phật dạy yêu thương
Theo đúng lời kinh, thuận lẽ thường,
Khiến kiếp phù sinh đầy tốt đẹp,
Xuân mừng nhân loại khắp muôn phương.*

Nhật Quang Phi Hồ

SPRING GREETING CARD

*The spring is back, we used to greet each other:
Be healthy, happy, need not to be rich,
Our clear eyes could see the bright multicolor sky,
Our knees be steady, tenacious force could walk rapidly.*

*We still feel well appetite with a simple meal,
Our memory be sharp in old and new stories.
Be esteemed by all male and female friends,
Feel no sore in bones and tendons thru all four seasons.*

*The busy rhythms of life, our feet could catch up.
Our life be joyful with enough partners for couple.
Let think of many people living in misery.
Open our mind to share, love, and help them.*

*With justice and humanity, we live together,
In a fair society, we progress much faster.
Our fatherland step out of the catastrophe period.
Flowers and herbs be growing bright on the country*

*Wishing for our old country, people be enlightened.
They know to respect the human-rights and the justice.,
They should learn from the civilized world and
Drop out all wicked tricks and various cheatings.*

*Obey to God and Buddha's teachings for loves,
Follow the bible, comply with common senses
To make the temporary life full of beauty and goodness.
By Spring, we greet mankind over all directions.*

Nhật Quang Phi Hồ

RẠO RỰC

*Bà già sáu chục lẻ hai,
Ăn quán cùng bạn, thấy trai bên bàn,
Tự nhiên lòng bỗng rộn rang,
Muốn vợ làm bạn hành trang để dành.
Bà ngồi tựa quây xoay quanh,
Ý nhờ bà bạn tán nhanh cho mình.
Bạn rằng: “Vãi trứ bờ kinh,
Làm sao xây được chùa đình cho ni”.
Sợ gây đường đột người khi,
Nên đành tạo cớ rời đi vội vàng.
Trăm năm cơ hội chiều hoang,
Phôi pha như thể sương tan bên đường.
Qua thời trẻ đẹp trai thương,
Đành vui bước lão, vẫn vương chi nhiều.
Ngày thêm thu mãn buồn thiu,
Giữ lòng thanh thản phiêu diêu thuận thời.*

Nhật Quang Phi Hồ

THIỆP GIÁNG SINH 2014

*Gió lạnh năm tàn, chúc Giáng Sinh,
Chúc mong khắp chốn vạn an bình.
Thể thân thư thái không đau yếu,
Trí tuệ tinh tường mãi mãi minh.
Gia thế thịnh hưng, con cháu thảo,
Quốc quyền thay mới, nước dân vinh.
Sống dai nhìn cướp tiêu vong cả,
Vui cảnh non sông thoát nhục hình.*

Nhật Quang Phi Hồ

CHRISTMAS CARD 2014

*By cold wind, the year ends with my Xmas wishes,
Wishing everywhere on earth be in full peace.
Your physical condition be alright without sickness,
Your mental capability be always brightest.
Your family be prosperous, your offspring be the nicest,
National authorities be improved, your people be proud.
Let live long to witness the ruin of the Robbers down.
Enjoy the country liberated from all miseries out.*

Nhật Quang Phi Hồ

THIỆP MỪNG XUÂN MỚI

*Năm tàn, thân gửi thiệp mừng xuân,
Ngày tháng qua nhanh chóng cận tuần*.
Tự mộ tiên linh đành cách biệt**,
Văn phong mỹ tục cố hành tuân***.
Tha phương chia sẻ buồn vong quốc,
Giai tiết chung vui nghĩa hợp quần.
Thân chúc gần xa đều hạnh phúc,
Cầu mong đất tổ mãi trăm luân.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Tuần là 7 ngày. Tuần cũng có nghĩa là 10 năm.

** Tự mộ tiên linh là nhà thờ và mồ mả ông bà.

*** Văn hóa và phong tục tốt đẹp cố tuân làm theo.

NEW YEAR GREETING CARD

*At year end, a new greeting card is cordially sent,
The time flies by, one more period has expired.
We had regrettably to bid farewell to our ancestors'
Shrines and tombs.
We try hard to observe our beautiful cultures and customs.
On the foreign land, we share our country-lost melancholy,
In the beautiful season, we enjoy our spirit of reunion.
We wish all people, near and far, be happy,
We pray for our fatherland be out of miseries.*

Nhật Quang Phi Hồ

THƠ ĐÁP LẠI

Đáp TTD, tác giả bài thơ ký bút hiệu Ni Liên

*Tôn lành mụ đẹ vãi Ni Liên,
Dững trí không thông thấy Tồn liên.
Núp bóng nữ sư, tung phần nữ,
Tiến sao lại thối, hỗn quàng xiêng.
Tuổi thơ chẳng học “Ca Gia Huấn”,
Nhân đức không thông rõ bất hiền.
Dối Chúa, miệt khinh đời khốn khổ,
Ngôn từ thất giáo, quả khùng điên.*

*Cuồng Đạo cóc gì, chẳng xét phân,
Dùng từ khinh miệt phế quân nhân*.
Khổ công chiến trận vì quê tổ,
Giữ nước cho ta được ấm phần.
Họ chịu tật tàn, ta hưởng lộc,
Sao đành bạc nghĩa, viết vong ân.
Hãy nghe lời Chúa, thương yêu họ,
Tu tỉnh nên người chính thiện tâm.*

Nhật Quang Phi Hồ

* TTD dùng danh từ thẳng cụt, con quả phụ, thẳng TPB để gọi TPB, là không có lòng nhân, bất nghĩa và thất lễ, chứng tỏ vô giáo dục.

THƠ LÂM CẨM

*Nhìn qua thấy mặt đã già,
Mà sao vẫn thích đàn bà, đàn ông.
Lão kia tóc trắng như bông,
Không quên những chuyện đàn ông, đàn bà.
Muôn năm trong cõi người ta,
Các ông muốn có đàn bà bên hông.
Mấy bà sồn cả không chồng,
Thiếu ông, nên cũng mênh mông nỗi buồn,
Tiếng đời, chẳng dám thả buông,
Nên đành phải chịu nằm sông một mình.
Người trên các xứ văn minh,
Hoặc rừng, man mọi vẫn tình tính tang.
Quen nhau xem quý như vàng,
Luyến lưu rồi cũng lỡ làng xa nhau.
Cuộc đời nhân thế trôi mau,
Của tiền không tiếc, tiếc đầu kếp thôi.
Già tuy, nhưng chuyện chưa rồi,
Gặp nhau vẫn thấy bồi hồi trong tim.
Người yêu muốn có, khó tìm,
Sánh so, chẳng hợp, lại kiếm chế thôi.
Muôn sinh khi đã khuất đời,
Hóa ra đất bụi, cũng rồi như nhau.
Sống đời vui sướng, khổ đau.
Thoáng qua một thuở, trước sau tiêu tùng.*

Nhật Quang Phi Hồ

Thơ một vần

CHUYỆN HỘI QUÊ

*Nói rằng: “Hai hội, tẩy chay đi!”
Nghe phải, mà ra chẳng phải gì.
Một hội đã đành hơn lắm hội,
Trăm nhà, trăm hội, lại càng bi.*

*Phải biết vì sao có cảnh ni,
Bầu xong, vội muốn lật ngay đi,
Quyết tình chúng cố tranh hư vị,
Kẻ lỡ nhận làm, chẳng dễ đi.*

*Việc gì phải trái, phải tường tri,
Chưa rõ nguyên do, chẳng hiểu gì.
Quân tử, tiểu nhân, nên tách biệt,
Rủ tai xuyên tạc chớ nghe chi.*

*Tào Hảo kết bè loạn hội ni,
Hợp hành, bôi xấu, cố phân ly.
Dựng dàn đấu tố theo tường tích,
Của khỉ nhân hình chốn địa ty.*

*Đạo diễn vờ ra chủ tịch đoàn,
Sắp bày “cốt cán” đấu ngu si.
Đặt điều, vu khống, tha hồ tố,
Như sói rừng hoang xé lộc thi.*

*Dựng giàn ông táo tọa bàn i,
Chúng đặt xôm trò, mượn vảy vi.
Ngây ngáo ngồi nghe bày cốt cán,
Chẳng phân phải trái, chẳng hề suy.*

Chúng thích muôn năm giữ ảo vì,
Được mời mấy bận, rủ không đi.
Nên ra đành phải, thay danh mới,
Mượn cố, hung hăng phá được gì.

Thầy bà, chủ gặt, có ra chi,
Sách vở bên ni chẳng biết gì.
Mà cứ tưởng mình như thái thượng,
A dua, mồm mép, lộ ngu si.

Chúng sắp Lưu Linh, dựng chủ trì,
Giật dây, tai rỏ, quỷ tinh vi.
Vài tên núp bóng, ra tay kín,
Bắn liệt nhiều chim, với một bi.

Đấu tố hồi lâu, mẫn ngộ thì,
Chỉ Đồng, Đồng nọ vội chê đi,
Đem Thân, Cóc Nổ thay vào đấy,
Chủ đích ban sơ chẳng đạt gì.

Cóc phán tên Thân nhận chức đi,
Tưởng khoai, mà đụng núi Ba Vì.
Nổi nông đòi hỏi đem giao nạp,
Cốt khỉ ngô nghề, ẩn với kỳ.

Tang chế, hài sao? thấy miễm phì,
Xác nằm thẳng cẳng có nghe chi.
Vui gì, chúng cố ra khoe mẽ,
Xưng vấy, bày vi chợ tử thi.

Ý như nhờ nhần quỷ âm ty:
“Cõi thế Hần Thao quá tín uy,
Rước chúng mau về phong chức cả,
Thay ngôi Diêm Đế ngự A Tì”.

Liên Trường công quả, quá nhiều chi,
Để phải nghi nan mắng loạn xì.
Cò Đất thấy tiền, ganh hết cỡ,
Nhục người, hạch hỏi, thói bần ti.

Đình đám, hội hè quay xí đi (CD),
Phô trương chúng đến cốt phơ bì.
Trở trêu chơi cắt “tuồng vênh vào”,
Điên tiết hơn thời loạn Giáo Hy.

Diễn văn, quan khách muốn nghe chi,
Lời lẽ gian ngoan chẳng đúng gì,
Trơ trẽn khoe mình trăm phiếu lắm,
Ai bầu? Cóc chết xổ ra mi ? !!!

Tuy không quan tướng, cấp chi chi,
Cũng chẳng dân quê để chúng đi.
Hết cỡ Sài Đô lương chính phủ,
Lẽ nào chịu phép trẻ Đồng Thi.

Qua mấy lời thơ đáp chúng ni,
Giỏi giang hãy cứ đối bằng thi.
Việc gì sai trái, nên suy gẫm,
Phản tỉnh, hồi tâm, mới thức thì.

Vui giúp đồng hương, chứ được gì,
Xuân, hè gặt gở một đôi khi.
Mai dù có muốn thăm nhau hội,
Nghẽn ngang, xúi lơ chẳng thể đi.

Để giúp nhau chơi, danh giá gì,
Bạn quê mời đến, đến vui đi.
Năm nhà nói trạng, ai mà đếm,
Dù đến hay không, chẳng hại gì.

Chuyện nhỏ làng quê có đáng chi,
Đấu nhau, bát nháo chẳng nên gì.
Nhận làm, trách nhiệm làm cho trọn,
Biển rộng, trời gầm, vẫn phải đi.

Ganh nhau, bôi xấu có hề chi,
Mỗi phế binh kia chẳng tội gì!
Tình, nghĩa, đạo nhân, nên cứu giúp.
Lắm lời, quên họ, đáng khinh khi.

Vô sỉ mồm tanh, dạ sắt chì,
Thấy người đui, cụt, xót thương đi.
Vô nhân, bất nghĩa, rồi vô phước.
Bắt bẻ, thêm khinh, có đáng gì.

Chẳng đâu muốn viết nặng lời chi,
Do chúng đảng đàn chọc vẫn vi.
Hãy sống chung vui, sao chẳng được
Thả dàn mấy hội cứ chơi đi.

*Hư vị mà chường cái quái gì,
Ảo danh vô lợi, đáng hờn bi.
Mà tranh chí chóc như loài khỉ,
Đã tỏ nguyên bày óc tiểu ti.*

*Vui tính, dính vào lũ bất nghi,
Vô tình đập phần, phải lần ni,
Đối phương vô sỉ đầy nham nhở,
Huỷ với bần nhơ, dở tiểu bi.*

*Nếu bạn nào chưa rõ ý thi,
Sẵn đây vui vẻ giải từng ly.
Mong sao khắp cả đồng hương hiểu.
Để biết phân ra mục với kỳ.*

*Nhân thế tàn qua thoáng một thì,
Tình quê, nghĩa bạn, bớt tham si.
Phúc thay, chung sống vui trời Mỹ,
Tiểu dạ, cuồng tranh để được gì.*

2007

Nhật Quang Phi Hồ

THƠ TA

*Sinh ra gặp cảnh, phải lắm than,
Ly loạn nửa đời, chẳng phút an.
Học thức lỗi thời không thấu suốt,
Tài nghề dang dở hóa lang bang.
Đời vô tích sự cùng non nước,
Sống cũng buồn tênh với thế gian.
Nhìn cảnh dở hay bao lắm chuyện,
Tốt khen, xấu chê, viết dăm hàng.*

Nhật Quang Phi Hồ

THOÁNG QUA

*Bao vạn mùa hoa nở lại tàn,
Chu trình trời đất mãi sang trang.
Bể dâu biến hóa theo năm tháng,
Vật đổi sao dời chẳng đứng an.
Kiếp sống muôn loài nhanh thế lớp,
Người đời sau trước thấy tiêu tan,
Trần gian thấp thoáng như mây nổi
Chợt có rồi không, nhọc dã tràng.*

Nhật Quang Phi Hồ

THỜI GIAN

*Theo bước thời gian trẻ hóa già,
Sinh loài đều thế, thấy phôi pha.
Văn thơ lênh lãng năm tàn hết,
Dáng vẻ lơ đờ thảng hiện ra.
Gân cốt nhứt tề từng khắp chỗ,
Chân tay rũ rệť ngại đường xa.
Trí tâm, thể xác không nên việc.
Phố thị ngày dần vắng bạn ta.*

Nhật Quang Phi Hồ

THỜI GIAN

*Thân ái mấy rồi cũng tách luôn,
Trời đông lạnh lẽo cảnh thêm buồn.
Non cao mòn lở ngang bằng đất,
Suối thấp dần khô cạn tận nguồn.
Trôi mãi thời gian, người đổi lớp,
Mòn hao ngọc đá, sóng đều tuông,
Hoàn hư, sinh chúng tiêu tùng cả,
Tài sắc lợi quyền rốt cũng buông.*

Nhật Quang Phi Hồ

THỜI TRANG GÁI TÀU*

*Giới trẻ bên Tàu diện quá xa,
Thời trang để cả ngực mông ra.
Quần jean ngang háng bày hông rún,
Phô đến râu ngô khỏe mượt mà.
Phơi cặp ngực bươm, kêu gọi sex,
Bày phần rãnh hậu, chọc quê ma.
Thái bình một thuở đời điên loạn,
Đạo đức suy đồi, chỉ thịt da.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Xem thấy hình thời trang tuổi trẻ nước Tàu.

THU NHỚ QUÊ

*Thu đã tàn qua, lạnh bốn bề,
Nhìn trời mây xám, dạ buồn tê.
Tuổi đời chồng chất thêm cao mãi,
Đông đến, năm cùng chạnh nhớ quê.
Mồ mả tiền nhân không kẻ giữ,
Lửa hương chthon cũ mấy ai về.
Cháu con vĩnh viễn nào quay gót.
Xa cách trùng dương cảm nảo nề.*

Nhật Quang Phi Hồ

THƯ GỎI BẠN QUÊ

*Biết nói gì đây em hỡi em,
Cuối thu vàng lá rụng bên thềm.
Đôi bờ biển cả mênh mông quá,
Trắc trở dân tình, khó sắp êm.*

*Bâng khuâng em nghĩ ở hay đi,
Đi chẳng hanh thông, ở lỗi thì.
Đơn chiếc quê buồn mùa rét tới,
Khởi đầu đất lạ, dễ dàng chi.*

*Ta đã sang đây quá nửa đời,
Áo cơm, già bệnh đã yên nơi.
Làm sao có thể còn quay bước,
Về chốn trần ai, nhục cuối trời.*

*Quê hương một thuở đã quen nhau.
Chân bước chông chênh, tóc trắng màu.
Chương mục thời gian còn chẳng mấy,
Thương nhau nào dễ, nghĩ buồn đau.*

*Tao ngộ xin đành hẹn kiếp sau,
Nắng mưa ngày tháng vội qua mau.
Trăm năm rồi cũng ra thiên cổ,
Biến hóa trần gian vạn sắc màu.*

*Tâm sự người đi vạn nỗi buồn,
Tình người ở lại gió mưa tuôn.
Đôi nơi đều cũng đau thân thể,
Mong hiểu cho cùng, chúc khỏe luôn.*

Nhật Quang Phi Hồ

THƯ THĂM CUỐI NĂM

*Sáng tối liền qua đã hết năm,
Đôi lời ta viết gửi mừng thăm.
Bốn phương quen cũ từ muôn nẻo,
Còn mất trần gian, đã biệt tăm.*

*Bạn học thời qua chẳng thấy còn,
Người tàn góc biển, kẻ chân non.
Lớp xưa theo giặc làm quan lớn,
Hưu, tịch, già nua cũng khuất mòn.*

*Bạn việc Sài Đô tản khắp nơi,
Tâm tình cùng sở đã qua thời.
Giờ đây chẳng gặp nhau lần nữa,
Lưu, vãng, tàn, đau, biệt cuối trời.*

*Trang lứa cùng thôn đã mất rồi,
Xóm làng nhân sự lại xa xôi.
Ruộng xưa, dâu bắp nay thành phố,
Xe cộ tung bừng lạc bước tôi.*

*Sui gia đã gặp, có người không,
Giao thiệp không hề, chẳng tốn công.
Liên hệ cháu con riêng chúng tính,
Văn từ đâu dễ đạt truyền thông.*

*Quê tổ đồng hương chẳng hữu thân,
Lời ra xuyên tạc, ngược tình thần.
A dua, bát nháo, bao nhiêu kẻ,
Ngàn kẻ không tìm một chữ nhân.*

*Gần xa tụng Phật, miệng si sân,
Gần gũi bao năm cũng chẳng thân.
Chuyện vãng êm đêm dư kích nổ,
Để gây địa chấn mấy trăm tầng.*

*Chúc khắp gần xa phước đức xây,
Vợ chồng con cháu sống sum vầy.
Chúc mong trăm họ đều thư thả,
Thông thoáng tâm tình tự gió mây.*

*Cuối năm ta chỉ mấy lời thăm,
Chúc được an vui suốt mỗi năm.
No ấm, khỏe chân, thông thả bước,
Rượu thơ hè mát ngắm trăng rằm.*

Nhật Quang Phi Hồ

XUÂN BUỒN

*Được tin bạn cũ mới qua đời,
Đại họa chung thời sống tả tơi.
Ly loạn bạn xưa đành cách biệt,
Suy tư trái ngược khó trao lời.
Cuồng tin ma thuyết phò quân cướp,
Mặc nước lầm than chẳng thẹn trời.
Xuân nhớ quê cha, buồn mãi kiếp,
Dân quyền dân trí vẫn xa khơi.*

Nhật Quang Phi Hồ

THU THOÁNG QUA

*Tám chục mùa thu vội thoáng qua,
Hai mươi nghèo khổ chốn quê nhà.
Hai mươi bươi chải Miền Nam khắp,
Thoát cảnh bần cùng, dễ thở ra.*

*Bốn chục năm rồi, sống xứ xa,
Vui đời khiêm tốn, chán bôn ba.
Yên thân một kiếp người dang dở,
Công nghiệp hơn chi đám cỏ gà.*

Nhật Quang Phi Hồ

THỨC TỈNH

*Đất nước lằm than với nhiều nhưng,
Lê dân tang tóc khổ muôn đường.
Trời Nam thiếu vắng chân tài đức,
Đất Bắc dư thừa thậm bất lương.
Phe vọng Tây phương, nguồn trắc trở,
Đám cuồng Bắc hướng, gốc tai ương.
Hung đồ cướp nước, tan tành nước,
Thức tỉnh đi thôi, thuận lẽ thường.*

Nhật Quang Phi Hồ

THƯ THƯƠNG PHỄ BÌNH

*Thư quê thương phễ kêu gào,
Đã cùng chiến tuyến nữ nào làm ngơ.
Bao năm khổ nhục đến giờ,
Hoài trông chiến hữu bên bờ chát chua.
Tiền đem cờ bạc mãi thua,
Diễn đời, dối đạo, chẳng mua được gì.
Phật nào độ chẳng-từ-bi,
Chúa nào rước kẻ-tiện-ti thiên đường.
Lắm rượu, gan thận tổn thương,
Hút thuốc hại phổi, sớm bương nhị tì.
Thức ngon ăn lắm phát phì,
Chi bằng nhiều ít độ trì thương binh.
Trước đây chiến sĩ phe mình,
Hy sinh tính mạng, cản ngăn giặc ngoài.
Mìn, công, pháo, đạn, chẳng may,
Thương vong, tàn phế, đắng cay cuộc đời.
Trẻ già hào phóng nên chơi,
Bỏ thói bủn xỉn, tiếng đời cười chê.
Trăm năm rồi cũng ra về,
Của tiền chắc bóp khó bề mang theo.
Ta no, thương phễ đói nghèo,
Miếng cơm, manh áo, xẻ share chân tình.
Cũng thời một kiếp nhân sinh,
Đui, què, liệt, nhược, thay mình khổ đau.
Tuy ta chẳng mấy sang giàu,
Ấm no, lành lặn, đủ màu thành thoi.
Thương nhau, chia chút lộc trời,
Nghĩa tình, nhân đạo cho đời đẹp vui.*

Nhật Quang Phi Hồ

THƯƠNG GHÉT

*Thế gian hạnh phúc bởi yêu thương,
Tương trợ cho nhau đẹp mọi đường.
Vô nghĩa bịp gian nguồn oán ghét,
Bất công nghèo đói gốc tai ương.
Tham tàn gây khổ đời căm ghét,
Phải lẽ công bình lắm kẻ thương.
Khoe mẽ kiết tham thường chúng ghét.
Phóng hào thoải mái dễ thân thương.*

Nhật Quang Phi Hồ

THƯƠNG PHẾ BINH VNCH

*Khốn khổ Thương Binh cố Cộng Hòa,
Thiên đường, địa ngục, rõ phân ra.
Mỗi nhà cứu trợ vài thương phế,
Dầm thán lai rai một chút quà.
Ta sống nơi đây nhiều hạnh phúc,
Mở lòng chia sẻ chút hương hoa.
Đui mù liệt cụt cần an ủi,
Tình nghĩa ghi ơn, nhớ nước nhà.*

Nhật Quang Phi Hồ

TIẾC THƯƠNG

*Hiền lương nhân sĩ đã ra đi,
Một thuở trần gian, vội mẫn thì.
Ly loạn nửa đời cam khổ sống,
Dắt dìu con cháu hướng chân quy.
Ghi lòng quyến hữu bao thương tiếc,
Chung cảnh phù sinh biết nói gì.
Thở tử hờ bi, tràn ngấn lệ,
Luật trời đành chịu, khóc phân ly.*

Nhật Quang Phi Hồ

TIỀN ĐỒ NƯỚC VIỆT

*Tiền đồ nước Việt quá âm u,
Trí thức, công nông thấy mịt mù.
Ham hố quyền danh, tài cướp cướp,
Bần keo gian lận trí thâm ngu.
Say mờ, hút xách sinh tằm tối,
Đói khó, bần cùng hóa vũ phu.
Giặc nước hung tàn tiêu chí sĩ,
Giống nòi suy diệt khó tân tu.*

Nhật Quang Phi Hồ

TIẾN SĨ

*Than ôi Tiến Sĩ Cộng đồ điên,
Soạn sách giáo khoa thấy hại phiền:
Phần sấp gà tươi khuyên trẻ nhấm,
Thủy tinh vỡ vụn bước nào kiên.
Đánh gà vắng cút xơi không tởm,
Đạp mảnh, đình đâm độc chẳng hiền.
Mấy vạn bằng cao ngu nát việc,
Nước nhà man dã khổ triền miên.*

Nhật Quang Phi Hồ

TIẾN SĨ

*Trâm anh đất Bắc thấy hơn đời,
Du học trời Tây, giỏi chẳng chơi.
Hăm một xuân thời hai Tiến Sĩ,
Luật, Văn, danh nổi tại nhiều nơi.
Một lòng yêu nước, lầm theo Cuội,
Rừng rú ganh tài phải tả tơi,
Đói khổ triền miên con với vợ,
Tài không phải chỗ, chết than trời.*

Nhật Quang Phi Hồ

TIẾNG EM HÁT

*Em hát vang lên giữa vũ trường,
Kim thanh vang dội ẩm tường gương.
Lời ca trong trẻo như chuông đánh,
Lạnh lạnh làn hơi tẩm mật đường.
Nghe bỗng quên đời bao khổ hạnh,
Gợi tình nhân thế cảm yêu thương.
Mong sao được mãi nghe em hát,
Kích động tim ta, đẹp mộng thường.*

Nhật Quang Phi Hồ

TIẾNG VIỆT

*Tiếng Việt nghe như nhạc tuyệt vời,
Ngũ âm trầm bổng nhịp làn hơi.
Nhất thanh nhì sắc, như chim hót,
Mê hoặc tài danh khắp mọi thời.
Từ nặng lên huyền trầm, bổng sắc,
Đang bằng, hỏi, ngã vút lên khơi.
Tiền đồ Việt ngữ, nên lưu mãi,
Chung sức ra công phổ khắp trời.*

Nhật Quang Phi Hồ

TIẾNG HÁT VIỆT KHANG

Mỗi lần nghe hát Việt Khang,
Không sao ngăn nổi hai hàng lệ rơi.
Tiếng ca náo nức vang trời,
Đớn đau ngoảnh lại cảnh đời dân ta,
Tóc tang, khổ nhục trẻ già,
Súng gươm thăm sát bởi tà thuyết gian.
Bảy mươi năm Cộng tràn lan,
Xương tan máu đổ, cơ hàn non sông.
Bắt dân hoàn kiếp nô vong,
Cộng cướp bán nước, làm công bộc Tàu.
Bạo ngược nhờ Chệt đứng sau,
Cộng rước Chệt đến chia nhau quê mình.
Đoạt thành Tàu khởi dụng binh,
Vì Cộng bán nước tham tình rước vô.
Than ôi nước Việt cơ đồ
Bốn ngàn năm sử, Cộng Hồ phá tan.
Hại dân bao nỗi lầm than,
Tan nhà mất nghiệp, miên man dốt nghèo.
Muôn ngàn liều chết chẳng theo,
Hiểm nguy biến cả, thân gieo sóng ngàn.
Từ ta may mắn dò giang,
Thuyền qua Nam Hải, sống an quê người.
Tự do, hạnh phúc, vui tươi,
Nghe Việt Khang hát, ngậm ngùi lệ rơi.
Đồng tâm, đồng cảm Khang ơi,
Tiếng dân than khóc thấu trời đau thương.

Nhật Quang Phi Hồ

TIỂU NHÂN

*Dáng hình loắt choắt, miệng môi đen,
Tướng mạo nhìn qua biết thứ hèn.
Tài cúi nịnh trên, chèn ép dưới,
Đảng đàn “cốt cán”, nói lảng nhăng.*

*Chẳng làm chuyện nhỏ ra tuồng tích,
Mãi cố khoe mình, vọng chúng khen.
Miệng thối như bô, chuyên nổ dỏm,
Trí năng thô thiển, nói ngu hăng.*

*Mấy trăm tiền nợ, đem cùng bạn,
Mang giúp những người số phận đen.
Hẹn gặp chung nhau đi thí phát,
Trật chĩa ngày chổ, nghĩ nhau gian.*

*Ganh Hữu, tố càn, vô trách nhiệm,
Khiến chàng bĩ mặt giữa chiêm quan.
Trung gian chuyện Hội, bôi nhau thế.
Nhờ thẳng lo dùm một phế thương,*

*Lại viết chối từ “đây chuyện hội,
Sao nhờ riêng thế rất sai phương”.
Cái đưa tiểu nhân hèn nát việc,
Đáng đưa về hót ở “thiên đường”.*

Nhật Quang Phi Hồ

TIÊU TÀN

*Ngàn năm văn hiến phá tan hoang,
Đều cán lên ngôi, dĩ điểm tràn.
Cướp bóc quê hương đầy lớn nhỏ,
Tham tàn bán nước sống vênh vang.
Giết dân tranh chức làm nô lại,
Đưa đẩy non sông bước lụi tàn.
Hối lộ, Tàu thâm mua rẻ nước,
Giống nòi Việt tộc sớm tiêu tan.*

Nhật Quang Phi Hồ

TIÊU VONG

*Buồn thay nước Việt bước tiêu vong,
Lời phải chẳng nghe, chúng lại còn.
Ăn, uống, hút, say, toàn độc chất,
Lưu thông hỗn loạn, sớm đi đong.
Chặn đê bịp cướp nhau mà sống,
Bệnh đói, hung dần tuyệt ước mong.
Nhân nghĩa luân thường tan nát cả,
Lắm lắm lũ Chệt siết thêm tròn.*

Nhật Quang Phi Hồ

TIÊU

*Đau khổ dân quê đã quá nhiều,
Bạo quyền trộm cướp lập quan liêu.
Anh em ngằm hại chôm tài sản,
Xã hội tham tàn, bịp quỷ yêu.
Quan chức giàu sang khoe của cải,
Dân đen cùng cố vết mòn niêu.
Văn minh ngược bước về man rợ,
Nòi giống Lạc Hồng tất diệt tiêu.*

Nhật Quang Phi Hồ

TIN QUÊ HƯƠNG

*Tin tức quê hương lắm muôn phiền,
Độc quyền hại nước đảng ưu tiên.
Rừng xanh đất đỏ mang Tàu đến,
Trọng địa phân khu bán chủ quyền.
Đày ải lương dân, người phần nô,
Bán buôn thân gái, chúng chia tiền.
Cầm quyền, một lũ ngu gian ác,
Nước Việt nay thành tỉnh phụ phiên.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÌNH CẢNH THƯƠNG PHẾ BÌNH

*Quê nhà thương phế gửi thư sang,
Cảnh cảnh non sông, lệ ứa tràn.
Chiến sĩ cụt giò, mông lết đất,
Anh hùng đui mắt, gậy quờ quang.
Mẹ nghèo quá vắng, lều tan mái,
Vợ đói giông rồi, bếp lạnh hoang.
Tủi sống đạn vương nằm liệt chiếu,
Bạn, thù, dạ sắt mãi khoe khoang.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÌNH LỖ

*Em quá năm mươi lỗ cuộc tình,
Hình hài xuân sắc vẫn còn xinh.
Gặp nơi đất khách tình như đã,
Vui bước bên nhau vẫn gập ghình.*

*Xứ người lao động nhẹ chân tay,
Đầu óc thẳng căng việc tháng ngày,
Gặp gỡ chung vui trường thể dục.
Duy trì gân cốt, dễ dàng say.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÌNH EM

*Em ở trời xa, cách đại dương,
Nhìn em, biển thăm mịt mù sương.
Vọng về phương ấy buồn da diết,
Thương nhớ muôn trùng gởi gió sương.*

*Ta đi tránh giặc tìm nơi sống,
Em ở u buồn chịu nhiều thương.
Chiều xuống băng khuâng tình lỡ dở,
Niềm riêng hoài vọng mãi còn vương.*

*Qua bao ly loạn đầy tang tóc,
Ta kẻ cuồng nông chẳng chịu đời.
Thế sự buồn vui theo gió thoảng,
Mênh mông biển cả vượt ngàn khơi.*

*Em mãi chôn chân vùng nhỏ hẹp,
Ta đi định hướng bốn phương trời.
Hành trang một túi đầy thương cảm,
Sắc nước hương bay lổi một thời.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÌNH NGHĨA CHỊ EM

*Em đây thương tật đã rồi,
Một đò chị giúp, vui đời mười hôm.
Chị ơi, em đói khô mồm,
Cho em chút đỉnh tiền còm cháo rau.
Thân em đui cụt, liệt đau,
Chẳng kiếm ăn được, trông mau qua ngày.
Phước trời, mừng chị vận may,
Thoát nơi tù ngục đọa đầy thế gian.
Chị đi, xe gấm xanh xang,
Giữa thù, em chịu muôn vàn đắng cay.
Chiến trường em mất chân tay,
Em đui đôi mắt, tháng ngày liệt suy.
Em đền nợ nước, chị đi,
Chị khoe áo gấm làm chi xứ người.
Xứ người giàu có mười mươi,
Chị khoe cho lắm, chúng cười chị thôi.
Bao năm khổ nhục lắm rồi,
Chị cố chơi nổi, vang trời tiếng hờn.
Xa hoa rỗng đỏ chị sơn,
Cho em tiền đó, em ơn chị nhiều.
Thoáng qua đời đã về chiều,
Thương em giữa cảnh tiêu điều tối tăm.*

Nhật Quang Phi Hồ

TỔ DÒM*

*Cán Cộg chị kia đã góa chồng,
Sung người nào chịu để nằm không.
Bịch bồ lảm mồi vui không giữ,
Thủ trưởng ghen đem tổ hội đồng.
Chị vồ: “Chim này ai sở chủ?
Cớ chi, đồ chị lảm mồm xông.
Của bà tự quản, không nhà nước”,
Chẳng miệng Mao Hồ, tố uổng công.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Chuyện kể quê nhà.

TỎ LÒNG TỪ ÁI

*Cuộc chiến dằng dai mãi cũng tàn,
Người sa địa ngục, kẻ thênh thang.
Tàn binh đui cụt chìm oan ngược,
Đồng tuyến cao bay hưởng địa đàng.
Hào phóng mở lòng, vui cứu giúp,
Kiết keo cúi mặt, thẹn buồn mang.
Kiếp người, tiền của như mây nổi,
An ủi thương nhau, phước lộc tràn.*

Nhật Quang Phi Hồ

TỘI ÁC QUÁ NHIỀU

*Tội ác Cộng nô rõ quá nhiều,
Muôn trang sách kể chứa bao nhiêu.
Đỉnh cao giết chóc, đầy tang tóc,
Trí tuệ gian manh, hại lắm điều.
Mìn pháo phố làng, dân chết thảm,
Thủ tiêu trí thức, nước tàn điêu.
Trai nô, gái điểm, đời lao nhục,
Rước Chệt tràn vào, nước Việt tiêu.*

Nhật Quang Phi Hồ

TỘI TỆ

*Chủ thuyết Mác Lê hại quá rồi,
Chỉ gây tang tóc đói nghèo thôi.
Côn đồ mượn đấm lừa dân chúng,
Cướp bóc non sông để trụy đồi.
Lắm triệu dân lành tan nát xác,
Bao ngàn ngu ác đoạt cao ngôi.
Cố tình bám víu loài man Chệt,
Khiến cảnh dân ta phải tệ tồi.*

Nhật Quang Phi Hồ

TÔN GIÁO

*Theo đạo nên theo, tốt chẳng sao,
Hàng trăm thứ đạo vẫn truyền rao.
Đạo Hồi, đạo Chúa đều đông cả,
Ấn, Phật, Hindu, Cộng nổi trào.
Lý tưởng đều hay, nhưng khó thực,
Giả danh, mê hoặc, mượn ngòi cao.
Người khôn phải biết suy thuần lý,
Chớ có cuồng mê, quá cỡ nào.
Chúa dạy công bình nên cố giữ,
Từ bi lễ Phật phải công lao.
Dối gian sao vọng ngòi bên Chúa,
Hối lộ thần linh chẳng dễ nào.
Trinh nữ chờ đâu, mà tử đạo?
Thế gian nhân quả lẽ thường cao.
Gieo gì gặt nấy đời luôn thế,
Nhân đức làm nên phước dạt dào.
Huyền vi, lẽ thực, nhiều không rõ,
Chớ nên cuồng tín, quá rêu rao.*

Nhật Quang Phi Hồ

TỘT CÙNG

*Bốn tỉnh Miền Trung đến bước cùng,
Biển nguồn hải sản chẳng còn cung.
Ngư dân mất nghiệp, đâu đường sống,
Trăm thứ lụi hư, chẳng thể dùng.
Bao triệu con người thành đói rách,
Khắp vùng khổ loạn, hóa cuồng hung.
Vô phương ổn định yên đời sống.
Đại họa tốt cùng, Cộng cáo chung.*

2016

Nhật Quang Phi Hồ

TPB MÙ 2 MẮT, CỤT 2 TAY

*Có ai thương xót cảnh tình đây,
Nghệt ngã nào hơn chiến sĩ này.
Đôi mắt hồng mù, đời ngục tối,
Hai tay cụt cả, khó quờ quây.
Giặc thù nhìn thấy, càng hê hả,
Đồng tuyến làm lơ, cố chối trây.
Nước mất, tủi buồn đau chết dở,
Mong chờ nhân ái hướng trời Tây.*

Nhật Quang Phi Hồ

TRÂN TRỌNG TRI ÂN

*Cảm ơn bè bạn khắp Tây Đông,
Hưởng ứng lời nhân góp của, công.
Giúp lính phế tàn, thương đất tổ,
Sáng lòng bác ái, tưởng non sông.
Xây chùa chín tháp không bằng giúp,
Thương phế cụt mù đói vọng trông.
Phước lớn, xứ người may mắn hưởng,
Thương nhau chia sẻ, một tâm đồng.*

Nhật Quang Phi Hồ

TRANH QUÊ*

*Nhìn bức tranh quê, chạnh nhớ nhà,
Núi, đồng, xanh tốt, thắm như hoa.
Trâu hiền gặm cỏ bên bờ ruộng,
Đồng mục trên lưng, cảnh thái hòa.
Non nước thanh bình trông đẹp thế,
Mà sao dân phải sống bôn ba.
Rời quê tìm đến muôn ngàn nẻo,
Khổ nhọc mưu sinh trẻ lẫn già.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Nhân được ông láng giềng họa sĩ cho xem tác phẩm Tranh Quê VN quá đẹp nên cảm đề.

TRÂU

*Đem đàn mà gảy khuyển tai trâu,
Trâu chẳng nghe chi, vốn tối đầu.
Xỏ mũi kéo cày nghe tá ví*,
Theo bầy giành vũng huệy bùn sâu.
Vung sừng lúc lắc mừng rơm cỏ,
Đuôi đánh lưng chừng dọa muỗi bầu.
Vô trí sống đời, người khiển dụng,
Da căng mặt trống, chúng tung châu.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Tá ví là tiếng thợ cày điều khiển trâu qua trái, phải.

TRẺ TỰ VẬN*

*Bốn mốt năm rồi hết chiến tranh,
Tà quyền cướp nước giải lưu manh.
Trẻ buồn không áo vào niên học,
Treo cổ cam đành thoát khổ nhanh.
Cán Cọng muôn thằng giàu quá cỡ,
Tượng đài ngàn tỷ chợ trời xanh.
Dân tình đói rách nghèo phơi bác,
Nhìn cảnh non sông dạ chẳng đành.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Một cháu 11 tuổi ở Tây Nguyên không có nổi một cái áo mặc vào đầu niên học đã buồn tự treo cổ chết.

TRÍ THỨC

*Trí thức quê hương quá lắm người,
Chỉ ham danh lợi, nhắm riêng tư.
Nghĩ mình cao cả hơn thiên hạ,
Ích kỷ bần điều, thiếu đức từ.*

*Quan chức chẳng hề lo nước dân,
Giỏi mưu kiếm chác tạo riêng phần.
Gian tham đục khoét mòn non nước,
Phúc lợi riêng mình, mặc nghĩa nhân.*

*Bổng lộc nước nhà từng tận hưởng,
Vết vơ nghìn kể khó ai đương.
Khoe khoang bằng chức hù thiên hạ,
Khổ nhục dân tình chẳng đoái thương.*

*Tài thiếu, đức không, non nước mạt,
Giống nòi khổ nhục chạy muôn phương.
Vinh chi, ai trọng mà kênh kiệu,
Trộm cướp man di sắp một phường.*

*Bao kẻ vì quê, đổ máu xương,
Tật tàn đui, cụt, liệt thể lương.
Lết lê đói bệnh, ai thương xót,
Ngoảnh mặt làm lơ, dạ khó lường.*

*Vênh váo khoe khoang cái nổi gì,
Lòng như cút sắt chẳng từ bi.
Lại toan hối lộ luôn Trời, Phật.
Cúng bái, dâng tiền chẳng ích chi.*

*Theo Chúa cầu xin mọi thứ tham,
Giàu sang quyền thế, thấy đều ham.
Chúa mà chẳng bị cài trên giá,
Đá mạnh tung chân, queo sái hàm.*

Nhật Quang Phi Hồ

TRỐNG TRẬN TÂY SƠN

*Trống trận Tây Sơn kích dội rền,
Quân Nam hăng máu quyết tràn lên.
Tượng binh dẫm nát đồn quân giặc,
Bình bộ xông đầy phủ khắp bên.
Đồn giặc Hạ Hồi không một thoát,
Đống Đa giặc chạy chết lênh kền.
Muôn đời quốc sử còn ghi tích,
Đất Việt non sông giữ vững bền.*

Nhật Quang Phi Hồ

TRỜI THU

*Hôm nay trời nắng lạnh,
Bầu trời mây trong xanh.
Mới hay thu đã đến,
Gió nhẹ tái tê cành.*

*Lá ngã vàng đây đó,
Ngày xuân mới hôm nào.
Mùa xuân đời đã vắng,
Mùa hạ đời lao đao.*

*Mùa thu đời tàn tạ,
Mùa đông đời đang sang.
Nhìn trời hiu quạnh quá,
Tâm sự buồn mang mang,*

*Mênh mông trời bát ngát,
Áng mây chiều bay cao.
Lá vàng rơi rải rác,
Thương lắm đời lao đao.*

*Người xưa đều quá vắng.
Bạn xưa toàn biệt ly,
Tin quê ngày thêm nản,
Tình xưa đã thiên di.*

*Ta nhớ người năm cũ,
Tiếc mảnh tình mong manh.
Khó mơ ngày tái ngộ,
Chúc xa nhau an lành.*

Nhật Quang Phi Hồ

TRỌNG KHINH

*Biết người đáng trọng, kẻ nên khinh,
Chẳng phải trông qua chỉ ngoại hình.
Kẻ sống vị tha nên quý trọng,
Người toàn vị kỷ đáng lìa khinh.
Khinh phường keo ác, cuồng tin đại,
Trọng kẻ tận tình giúp chúng sinh.
Dưỡng tánh thay tâm với vị kỷ,
Trợ bần cứu nạn đáng tôn vinh.*

*Sống đời kẻ trọng, lại người khinh,
Ai cũng mong sao chúng trọng mình.
Hào phóng, vị tha đời kính trọng,
Kiết keo, bội nghĩa khiến người khinh.
Thực lòng nhân ái muôn đều trọng,
Đạo đức thanh bần chẳng thể khinh.
Cứu thế hưng bang dân mãi trọng.
Tham tàn hại nước vạn đời khinh.*

Nhật Quang Phi Hồ

TRƯỜNG SA

*Thuyền đầy tỵ nạn giạt Trường Sa,
Bộ Đội pháo chìm thảy chẳng tha.
Chỉ một ôm phao trôi Nhật vớt,
Viết trình, thương hận khắp gần xa.*

*Xem phim tài liệu Hải Quân Hoa,
Xâm chiếm năm sau đảo Garma.
Việt Cộng giăng hàng ngang bãi cạn,
Đại liên Tàu bắn, gục thành ma.*

*Nhân quả nhãn tiền, thấy diễn ra.
Sát nhân ngu ác, thoát nào qua.
Lưới Trời lồng lộng, ai qua khỏi?
Sao nữ cuồng ngu giết giống nhà.*

*Giặc cướp độc quyền hại quốc gia,
Tạo bao đau khổ, giết dân ta.
Để rồi rừng biển dâng Tàu cả,
Cháu điểm, con nô, nhục hải hà.*

*Mưu hiểm Tàu man khó gỡ ra,
Lợi quyền mua chuộc, dọa can qua.
Đưa dân đồng hóa, tiêu Hồng Lạc,
Tiên tổ mồ hoang khuất bóng tà.*

*Ngu nữ tương tàn, lệ xót xa,
Nát tan bờ cõi của ông cha.
Nghĩ buồn ai có là dân Việt.
Cớ sao đại chợ, chẳng khôn nhà?*

Nhật Quang Phi Hồ

TRUYỀN ĐẠO*

*Mặc ai theo đạo, mặc ai không,
Lý lẽ lắm chiều, bế với thông.
Vũ trụ bao la đầy khó biết,
Huyền vi chưa hiểu, rộng mênh mông.*

*Khen, chửi lung tung chẳng ích gì,
Như người cuồng nặng, nói li chi.
Chẳng ai hiểu rõ điều sư muốn,
Mặc cảm tôn ti, vốn sánh bì.*

Đúng chức danh ông: “Cậu của trời”,
Trần gian nhất hạng chứ nào chơi.
Đạo cô đội lốt chê loạn chúng,
Ương ễnh bụng đầy một khối hơi.*

*Thích Nữ Ni Liên, Thích Lão Bà,
Mượn danh bôi nhọ Thích Ca xa.
Hàng trăm thứ đạo theo tùy thích,
Cơ cực chi cuồng chửi tối đa.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Một người lúc trẻ ở VN sống theo đạo Phật, đi diện con lai sang Mỹ, đổi theo Tin Lành một cách cực đoan cuồng nhiệt. Tập tễnh làm mục sư, chửi rửa Khổng Phật quá trớn không cần thiết, còn lấy bút danh nữ tu Phật giáo “Thích Nữ Ni Liên”, “Sư Bà”, “Clb Thiên Vương” như một kẻ điên loạn.

* Thành ngữ tiếng Việt: “Con cóc là cậu ông trời”.

TỪ BI

*Bảy tám mươi rồi sắp sửa đi,
Bon chen gom giữ mãi làm chi.
Cửa nhà lớn đẹp mai từ bỏ,
Bạn hữu thân tình cũng biệt ly.
Hào phóng ích tha đời quý trọng,
Bần keo biển lận chúng khinh khi.
Trăm năm nhân thế phù hư cả,
Tế khốn, phò nguy đẹp vạn thì.*

Nhật Quang Phi Hồ

TU ĐẠO

*Tu đạo ngày nay quá loạn truyền,
Quán chùa, nhà Phật mọc liên miên.
Từng sư, một cảnh đình riêng ngự,
Mỗi vãi, vài nơi quán bán thiền.
Công đức, từ bi không cốt đạt,
Lừa đời, diễu đạo khó phân phiên.
Đói mờ, phế tật không thương giúp,
Vé đều Bồng Lai chúng đặt tiền.*

Nhật Quang Phi Hồ

TU HÀNH

*Phật ơi, chúng có thật tu chi,
Chúng mượn danh Ông để bịp vì.
Cúng chút hương hoa, cầu đủ thứ,
Tưởng ông quyền phép dễ ban đi.*

*Trí Ngu dùng Phật vọng ngôi cao,
Khuấy phá non sông mới thuở nào.
Vô Hạnh Thiền Sư nghề phản lão,
Pháp Chu nổi tiếng gái chơi bao.*

*Đi như vua chúa, lọng tàng đeo,
Ngược Phật giàu sang, chịu khổ nghèo.
Dưới gốc Bồ đề mưa gió lạnh,
Quên mình, soi sáng thế nhân theo.*

*Chúng mượn danh Ngài bịp thế gian,
Hành vi, mưu trí lỗi tham quan,
Triều đình riêng một chùa to nhỏ,
Núp bóng từ bi, sống nhẹ nhàng.*

*Mụ kia nuôi sãi, sớm chiều đi,
Ích kỷ nhất đời thật đáng khi.
Thương phế gởi thư xin cứu giúp,
Nỡ lòng vứt bỏ, chẳng cho chi.*

*Mụ nọ chanh chua, miệng bốc đồng,
Sớm chiều tụng niệm, có hài không?
Bỏ nhà bếp lạnh, tranh hầu lạy.
Chẳng tỏ nhân từ, mãi mụi mông.*

*Bất nghĩa, vô tình, chẳng thiếu chi.
Chùa chiền đây đó chúng hăng đi.
Cầu xin Phật độ ban nhiều phước,
Nhân tốt không gieo, gặt quả gì?*

*Phật đã thăng hoa tự thưở nào,
Lời vàng Ngài dạy phải nêu cao.
Phật không thể độ, ta riêng độ.
Nhân tốt gieo ra, phước rạt rào.*

*Phật là giác giả đã quang minh,
Thông suốt càng khôn, xót chúng sinh,
Hướng dẫn ta theo đường sáng đạo,
Luân hồi thiên kiếp, thoát u minh.*

*Ta tự đưa ta vào Bến Giác,
Xa rời sinh tử thoát trần ai.
Niết Bàn tĩnh lặng nơi vô ngã,
Bình đẳng muôn sinh, chính Phật đài.*

Nhật Quang Phi Hồ

TỰ MỪNG TA

*Mừng ta may mắn thoát lằn than,
Xa cảnh đối gian, tránh bạo tàn.
Học vẫn chưa thông, tài chẳng có,
Nói năng về vụng, giọng quê khan.
Tài ba lắm kẻ đành cam nhục,
Lỗi lạc bao người chịu trái oan.
Ta trẻ sống nơi đây khổ nghiệt,
Già đời lưu thứ hưởng bình an.*

Nhật Quang Phi Hồ

TỰ PHONG

*Nằm nghe phone kể chuyện Bolsa,
Xưng tướng bày quan, chức đặt ra.
Diễn xuất tuồng cương, vui lão nháo,
Tranh nhau danh hảo, rộn ma gà.
Nổ danh thần bói, xưng thầy Mỹ,
Chức lão phong càn, truất phế ma.
Chính phủ lập thêm ban chức hảo.
Thiên binh vạn tướng cuội vang xa.*

Nhật Quang Phi Hồ

TỪ QUÊ

*Tránh giặc, tay không đến đất Gòn,
Mưu sinh thoát hiểm, cố chen bon.
Cơm hè, gác nóng, đời gian khổ,
Bới chải, bụi mù, mặt héo hon.
Lăn lóc nửa đời, nghèo thoát cảnh,
Vẹn toàn dưỡng dất quá mười con.
Xe nhà yên ấm, thành công quả,
Giặc đến, buông tay chạy bỏ Gòn.*

Nhật Quang Phi Hồ

TU TĨNH

*Xứ Mỹ đành nào phải tĩnh tu,
Rượu xe uống lái chóng vô tù.
Mọi ngày hút thuốc ung thư phổi,
Từng bữa ăn sang khiến ú phù.
Bồ bịch đa tình, nghe trách móc (1),
Mép môi nổ lắ, lộ đầu ngu (2).
Cơm nhà hoa quả, canh rau mắm,
Thơ thời yên bình buổi mãn thu.*

Nhật Quang Phi Hồ

1. Dân, Quan, Tướng Mỹ vì bồ bịch nên thân bại danh liệt.
2. Ưa lên sân khấu, nổ nhiều, để lộ trình độ dốt nát.

TỰ TRÀO

*Đội trời, đạp biển phải thêm ta.
Đứng giữa càn khôn vững thái hòa.
Trẻ tuổi ghét khinh bầy đều ác,
Trung niên khỏi lụy cảnh can qua.
Không màng cơ nghiệp từ tiên tổ,
Chẳng phải mong chi lúc nằng tà.
Tư tưởng tự mình riêng một thuyết,
Vui đời nhân ái, phước trời gia.*

(10/2013)

Nhật Quang Phi Hồ

VĂN HIẾN*

*Ngàn năm văn hiến kể làm chi,
Con cháu Việt nhà cấp, chúng khi.
Tật bệnh, đói nghèo trăm thứ tội,
Lưu manh cướp cạn nổi như ri.
Trai cam nô khổ, công lương bóc,
Gái bán thân buồn, khóc chốn đi.
Ác đảng ngu tham tàn hại nước,
Ngược chiều tiến hóa, trở man di.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Đọc bản tin có người Nhật chê VN bốn ngàn năm văn hiến mà sao dân Việt qua Nhật trộm cắp tồi tệ.

TUNG HOÀNH

*Tô Tần bày kế Hiệp Tung,
Hợp binh sáu nước, cùng chung kháng Tần.
Giúp Tần, bày kế triệt phân,
Trương Nghi dùng cách kết thân Liên Hoành.
Để mưu đánh bại từng phần,
Như bẻ bó đũa, dễ lòn từng cây.
Ngày nay y hết chuyện này,
Asean mười nước kết nhau ngăn Tàu.
Tàu chơi thương thuyết song phương,
Vô hiệu sức mạnh xem thường Asean.
Dùng tiền mua chuộc Cao Miên,
Lũng đoạn Liên Á, tự biên diễn tường.
Biển đông Tàu cố chiếm luôn,
Trấn đồn, xây đảo chặn luồng giao thông,
Cố tình hùng cứ phương đông,
Mưu toan bá chủ, chơi ông toàn cầu,
Mỹ không ngăn dè để lâu,
Mỗi ngày Tàu mạnh, đối đầu khó khăn.
Buồn thay dân Việt tốt đen,
Giết nhau cho đã để ăn phần Tàu.
Hồn thiêng sông núi hiển mau,
Cứu nguy dân tộc, cùng nhau một lòng.
Nỡ nào theo lũ nô vong,
Thành Đô bán nước, a tòng Tàu man.
Đứng lên đuổi đám thú hoang,
Tự do độc lập bảo toàn nước dân.*

Nhật Quang Phi Hồ

TUỔI GIÀ

*Thấp thoáng mây bay, hiện cảnh già,
Bạn bè trang lứa phải đành xa.
Lái xe lăm ngai đường cao tốc,
Lội bộ không xong lối cách nhà.
Chân yếu, vướng sớ, dường gối quy,
Tay mềm, bưng nhẹ, dốc hơi ra.
Ngoảnh đời thoát hiểm mưu sinh khó,
Mừng được an vui cảnh thái hòa.*

*Tuổi già đau nhức khắp châu thân.
Đi đứng khập khùng, lỏng gối chân.
Cúi xuống mang giày, ngồi lóa mắt,
Nhướng lên hái quả, thấy căng gân.
Ngũ chi mềm oải, thôi đương việc,
Mặt mũi nhăn nhò, hết đối cân,
Sinh trưởng suy vong là lẽ Tạo,
Biết rồi, sao mãi nghĩ phân vân.*

Nhật Quang Phi Hồ

TUỔI GIÀ

*Đã bảy lăm hơn, thuận cảnh già,
Trí mòn, lực kiệt, ngại bôn ba.
Bạn bè mấy thuở tiêu hầu hết,
Con cháu đương thời sống tách xa.
Ra chốn đông vui, nhường bước trẻ,
Về nơi êm vắng, thuận nghe già.
Đêm đêm thao thức tình quê cũ,
Lòng mãi buồn vương vận nước nhà.*

Nhật Quang Phi Hồ

GETTING OLD

*Passing over seventy five, he must adapt well
to his aged situation.
Mentally worn out, physically exhausted, he hesitates
at any activity.
All his old friends almost passed away,
His offspring are currently living separately array.
At entertainment places, he has to concede to the young.
For peace at quiet home, he must obey the old's authority.
At nights he used to be awake, thinking about his old country.
His mind keeps on sadly worrying about
his fatherland's destiny.*

Translation by the author

VĂN HÓA TÀU

*Youtube chiếu chuyện bus Tàu:
Ông già, cô gái giành nhau chỗ ngồi.
Bus còn lắm ghế đẹp ngời,
Mà tranh xô đẩy mấy hồi ngược xuôi.
Cô lại trấn lão trên đùi,
Lão này hất mạnh, nàng chui ngã nhào.
Lão già nghĩ thiệt ngu sao,
Gặp cảnh như thế, ôm vào dỗ khuyên.
Mời em bến đỗ bình yên,
Chuyện hung hóa kiết, khỏi tiền bar mua.
Đôi câu ta viết để đùa,
Bấm link biết chuyện hơn thua bên Tàu.*

Nhật Quang Phi Hồ

VỊ KỶ

*Vị kỷ nhìn ra chỉ biết mình,
Không hề xót nổi khổ sinh linh.
Gian tham xa xỉ đầy vô nghĩa,
Bủn xỉn bần keo chẳng cảm tình.
Thất đức quyền cao tàn hại nước,
Bất tài chức trọng mạt dân sinh.
Tặc đồ nào nghĩ thương dân tộc,
Trăm họ lầm than khó thái bình.*

Nhật Quang Phi Hồ

VÀO THU

*Trời đã vào thu, thư gửi em,
Lá thu vàng úa rụng êm đêm.
Năm qua tháng lại đời qua chóng,
Bao kẻ thân tình khuất bóng đêm.*

*Ta muốn cùng em dạo ánh thu,
Sương mù bao phủ kín biên khu.
Gần nhưng cách trở xa ngàn dặm,
Biển cả vời trông thấy mịt mù.*

*Ta muốn cùng em dệt mối tình,
Mặn nồng say đắm tự nguyên sinh.
Thân tình chung bước đường lưu lại,
Cho trọn vui đời hậu chiến chinh.*

*Ta viết đôi câu tỏ chí tình,
Nào ai biết được dạ định ninh.
Duyên trời đồng cảm vui trăng gió,
Để mãi ngày sau khỏi trách mình.*

Nhật Quang Phi Hồ

VỀ CHIỀU

*Chiều về nắng dịu không gian,
Nhẹ chân tráng sĩ qua ngàn dặm xa.
Bao nơi trời đất quê nhà,
Lên đồi xuống lũng, truông ma hãi hùng.
Nẻo đi rừng biển chập chùng,
Man nhân, dã thú, lửa tung, đạn thù,
Kể từ Ất Dậu vào thu (1945),
Máu xương tang tóc mịt mù chiến chinh.
Tiền đồ tăm tối điều linh,
Diêm vương phong Thánh, tội tình non sông.
Cảnh đời én lạc chiều đông,
Xác xơ hoa cỏ, bão giông lộng hành.
Tay không trí lực hùng anh,
Xông pha tráng sĩ mưu lành đó đây.
Âm binh biển giặc trùng vây,
Lặng êm qua ải, trời mây sóng gào.
Thoát vòng họa đỏ, vàng sao,
Tàn cơn ác mộng, đường vào cảnh thanh.
Thoáng qua bạc mái đầu xanh,
Thảnh thơi bước giữa thị thành bon chen.
Tài cùng, trí lụn bần khoăn,
Lão lai trừng trải lối bằng lại đi.
Nhớ chiều thất sở lưu ly,
Ngoảnh về đất tổ xanh rì biển sương.
Nỗi buồn loan tảo muôn phương,
Quá thời lão sĩ thơ vương mấy hàng.*

1998

Nhật Quang Phi Hồ

VỀ ĐÂU

*Tương lai đất tổ biết về đâu?
Đều cán cường gian, bịp mãi lâu.
Giáo dục ngu dân, ru trí ngủ,
Văn phong bồi bút, nịnh ngưu đầu.
Thức ăn gây bệnh, lan tràn khắp,
Độc chất Tàu pha, tạo thảm sầu.
Tiêu diệt, ung mòn dân nước Việt,
Ưu thời trần trở nghĩ đêm thâu.*

Nhật Quang Phi Hồ

VỊ THA

*Vị tha lo chuyện giúp gần xa,
Thương mến sinh loài tự chính ta.
Xử việc công bình theo nghĩa lý,
Quý người hơn của chẳng điều ngoa.
Quyền cao tận sức lo dân nước,
Chức trọng, ra công giúp triệu nhà.
Thăng tiến văn minh cho xã hội,
Dắt đưa dân nước sống an hòa.*

Nhật Quang Phi Hồ

VỀ ĐÂU

*Nước nhà loạn lạc biết về đâu?
Cướp cướp đua nhau nước dẫn đầu.
Quyền lớn cướp to, hèn cướp bé,
Đẩy đưa dân tộc mãi chìm sâu.*

*Lương dân cùng quần đời phiêu bạt,
Đói, bệnh thâm căn sống thảm sầu.
Cướp bán cảng rừng, giàu nứt vách,
Ngoại bang làm chủ, Việt nô hầu.*

*Yết hầu trọng địa của non sông,
Đua bán để Tàu đoạt thế công.
Tài sản vận chuyên ra khỏi nước,
Phản dân, bội tộc tính đường giông.*

*Bắt người tra tấn bầm thân chết,
Lời phải, bài ngay cấm phổ ra.
Hống hách hành dân oan khổ nhục,
Tiệc tùng hưởng lạc, Cướp xa hoa.*

*Uống ăn độc chất chúng pha vào,
Một bữa, một chiều chưa thấy sao.
Gây bệnh trầm kha, dân khó biết,
Ung thư, liệt tạng, chết mòn hao.*

*Rượu nhiều hết biết, gây tai nạn,
Ma túy hành cơn, cháu giết bà.
Sống cảnh vô luân, lường, cướp, cắp.
Gái nghèo thí mạng, bán thân xa.*

*Noi gương ác bá, môn đồ ác,
Đều cán lên ngôi đã quá đà.
Phi nghĩa bất nhân thành nếp sống,
Bịp lừa cướp hại, thánh loài ma.*

*Đau lòng nhân sĩ đêm thao thức,
Nhìn cảnh suy vong mất nước nhà.
Hưng phế thường tình, xưa tạo hóa,
Nhưng nào ngăn nổi giọt châu sa.*

Nhật Quang Phi Hồ

VIỆT ĐẠO

*Qua bốn ngàn năm nước Việt ta,
Đạo thờ tiên tổ mãi truyền xa.
Ấn Tàu tôn Phật đưa sư đến,
Tây Pháp sang bày đạo kính cha.
Liềm búa công nông cờ nhuộm máu,
Bác Hồ truyền bá Marx Mao ra.
Bất nhân đạo tặc, tiêu dân tộc,
Ác đảng cường gian, mạt nước nhà.*

Nhật Quang Phi Hồ

VÔ CẢM

*Thương phế thư xin, gởi quá nhiều,
Mà người đáp giúp, chẳng bao nhiêu.
Đui mù mắt kiếp, buồn đen tối,
Cụt liệt bao năm, khổ sớm chiều.
Dân dã lành may, không xót tới,
Trí quyền phúc lộc, lại bần điều.
Nghĩa tình vinh nhục, nên chia sẻ,
Thức tỉnh lương tâm, hãy biết điều.*

Nhật Quang Phi Hồ

VÔ HẠNH

*Một tên vô hạnh được vinh danh,
Nhận giải lừng danh, rõ chẳng lành.
Phản phúc, lừa mồm, chuyên dối thế,
Lừa đời, buôn đạo, chúa lưu manh.
Quốc Gia cấp bổng dài du học,
Giúp Cộng nên công, rước khổ hành.
Bao đám ngây ngô tôn phụng hần,
Đặt bày đức tượng điểm hôi tanh.*

Nhật Quang Phi Hồ

VÔ CẢM

*Cùng quê dăm kẻ bất nhân,
Thiếu tài, thất đức, quỷ thần chào thua.
Giỏi nghề đều cán, a dua,
Tối tăm vô cảm, chát chua mê tiền.
Miệng mồm ngọt, nổ, đảo điên,
Bất nhân phá đám, gieo phiền thế gian.
Phế thương đói khổ kêu than,
Làm lơ, chẳng đoái, điểm dàng dãi đưa.
Chắt chiu biết mấy cho vừa,
Dương Chu* môn đệ thượng thừa nhất tông.
Tuổi đời tuy đã sang đông,
Vẫn quen xúi giục, cộng đồng rồi ren.
Chẳng làm, tránh né, phá hăng.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Dương Chu: Triết gia thời Xuân Thu, chủ trương vị kỷ tối đa, chỉ biết có mình. “Dù rụng cái lông chân mà ích cho thiên hạ, ông cũng không”.

* Nghịch với triết gia cùng thời là Mặc Tử, người chủ trương thuyết “Vị tha kiêm ái”, sống vì xã hội và hết lòng giúp ích tha nhân.

VÔ HẠNH

*Một Hạnh danh xưng ấy hạnh gì?
Đúng tên vô hạnh mượn từ bi.
Bám ăn Tư Bản theo phò Cộng,
Phá hại Miền Nam phải nhục quỳ.
Bịp cả năm châu nhờ vọng ngữ,
Lừa bao ngây ngốc phục tùng quy.
Lẻo mồm biến Phật thành u đạo,
Diêm quẻ vạc dầu khảo thiện Y.*

Nhật Quang Phi Hồ

VÔ ƠN

*Cháo ăn đá bát những tên nào,
Từng hưởng an bình phúc lộc cao.
Bất nghĩa quên công binh phế khổ,
Vô nhân chẳng đoái chúng kêu gào.
Quê nhà giặc cướp đem nghèo đói.
Xứ lạ người thương giúp đỡ bao.
Học lối văn minh ngừng vị kỷ,
Nghĩ tình cứu trợ, tưởng công lao.*

Nhật Quang Phi Hồ

VỢ THƯƠNG BINH TÊ LIỆT*

*Cảm thương một kiếp hồng nhan,
Nuôi chồng thương phế muôn vàn khó khăn:
Chồng mù năm liệt thiếu chẵn,
Nắng mưa vất vả kiếm ăn ruộng đồng.
Lửa hè, buốt giá chiều đông,
Cháo rau nuôi sống, thương chồng thiệt thân.
Sáng chiều lau tiểu, dọn phân,
Đút ăn, nghiêng trở, đỡ đần, tắm phơi,
Mái lều rách nát tả tơi,
Bốn mươi năm lẻ không đời ái ân.
Lấy anh từ buổi thanh tân,
Xông pha chiến trận, anh thành phế nhân.
Góp công giữ nước, vì dân,
Xả thân ngăn lối, cản chân giặc tràn.
Giữ lời chung thủy trung can,
Quyết lòng một kiếp, cùng chàng hy sinh.
Đồng thời chung côi u minh,
Ta nhiều ân phước, an bình thẳng giông.
Thấy tình quê ấy buồn không?
Hãy chia phước, họa, thương đồng tuyến đau.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Đọc một số thư và hình ảnh của những TPB vừa mù 2 mắt, vừa liệt tứ chi hoặc mù 2 mắt, cụt 2 chân hoặc 2 tay được vợ nuôi đến giờ nên cảm động viết kể lại, chứ không phải hư cấu.

VỢ TÙ CẢI TẠO (NNP)

*Một thời thiếu phụ đẹp hơn hoa,
Gặp buổi Cộng tràn đói khổ ra.
Khốn khó con đông, chồng cải tạo,
May đời sang được xứ Cờ Hoa.
Tuy nghèo lòng vẫn dư nhân ái,
Rộng giúp phế binh lính Cộng Hòa.
Quê cũ ân tình, không ngoảnh mặt.
Từ bi, hào phóng, tiếng vang xa.*

Nhật Quang Phi Hồ

THƠ NGÀY CŨ

*Đêm đông lạnh lẽo nhớ nhau không?
Năm tháng xa xôi, cách bóng chồng.
Anh mãi theo đời xây mộng tưởng,
Em đành nhọc sức việc thương nông.
Thân trai nghĩa cả toan chăm gánh,
Phận gái tình nhà phải gắng công.
Hẹn một ngày mai, tình nghĩa vẹn,
Ta cùng vui bước ngắm non sông.*

Nhật Quang Phi Hồ

VONG NÔ

Một tên phản bội nát Champa,
Mấy triệu Cộng gian phá Việt ta.
Tạo cảnh binh đao tàn một nước,
Tuân lời Mao, Xít hại muôn nhà.
Đọa đày dân tộc trong cùng khốn,
Mở ải sai lang nhập thẳng đà.
Tàu dụng mưu thâm thôn tính nước,
Việt Nam nô thuộc mãi trầm kha.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Chỉ vì một cận thần phản bội, vua Chiêm Chế Bồng Nga phải tử trận trên sông Hồng Hà. Nước Chiêm từ đó tranh chấp nội bộ, suy yếu hẳn và diệt vong. Nay nước Việt có hàng triệu tên CS phá dân hại nước, thế tất phải nô thuộc, mất nước và tiêu vong.

VỤ NỔ THIÊN TÂN

*Vụ nổ Thiên Tân đất dội trời,
Mạnh như nguyên tử, vật thành hơi.
Một vùng hải cảng tan tành hết,
Hàng vạn xe hơi nát tả tơi.
Cửa kính vỡ tung muôn phố xá,
Tro đen phủ kín rộng nhiều nơi.
Bởi kho hóa chất Tàu hung chứa,
Tác động dây chuyền nổ mút khơi.*

Nhật Quang Phi Hồ

VUI SỐNG

*Con tầm sống bởi lá dâu xanh,
Sau bảy tuần qua, kể trưởng thành.
Từ đó ngưng ăn, vàng đổi sắc,
Tự mình tơ nhả cuốn bao quanh.*

*Ta vốn sinh loài, có khác chi,
Thất bát tuần qua, cũng đến kỳ.
Đem nhả ít nhiều, mang giúp chúng,
Vật tài, kinh nghiệm phải truyền di.*

*Chẳng cần góp nữa, để dư chi,
Học chẳng hành chi, cũng uống thì.
Mỗi tuổi, mỗi người riêng lối sống,
Thanh thoi nhàn hạ, giúp cho đi.*

*Tuổi già cô quạnh, bạn thì xa,
Con cái đời riêng cách hải hà.
Thế hệ trở ngăn lời khó nói,
Quen dần, tự sống nếp riêng ta.*

*Trí không suy nghĩ sẽ dần ngu,
Tâm dạ, lòng nhân tất mịt mù.
Sáng suốt giữ đầu không lỉnh lãng,
Câu thơ truyền cảm phải trơ tru.*

*Thể thân cử động gọn và nhanh,
Cơ phận đều chăm giữ vận hành.
Chơi với trẻ già chung nhịp bước,
Vui đời như thể tuổi xuân xanh.*

Nhật Quang Phi Hồ

VUI

*Thế giới thời nay lắm kẻ chơi,
Chia lô bán cả tận sao trời.
“Ma binh ảo tướng” rao thầu giá,
Phát mãi lâu đài Cộng viễn khơi.
Chuyện tếu nghe qua, ai tưởng nổi,
Thông tư trên “net” cố loan mời.
Dăm trò diễn xuất trơ phường phố,
Lộng láo, hề vui nhất cõi đời.*

Nhật Quang Phi Hồ

XÃ HỘI BẤT CÔNG

*Một đám bịp giàu, chẳng sỉ liêm,
Trên trơ cờ đỏ, búa chen liêm.
Nông dân khốn đốn, mua dìm lúa,
Thợ xưởng nghèo xơ, xót nỗi niềm.
Gái bán thân liều, cam khổ nhục,
Trai nô lương đói, cấp không kiềm.
Bất công vạn bội thời phong kiến,
Dân tộc tiêu vong thấy rõ điềm.*

Nhật Quang Phi Hồ

XÂY TƯỢNG ĐÀI

*Học sinh đu cáp để qua sông,
Cô giáo kín trùm bọc ni lông* .
Già trẻ chết mòn ăn chẳng có,
Tật tàn bệnh nạn chẳng nơi trông.
Tượng đài ngàn tỷ xây to lớn,
Thờ kẻ bịp gian hại đại đồng.
Lương trí nào ai người hiểu nổi,
Dân tình khốn khổ động lòng không?*

Nhật Quang Phi Hồ

* Nhìn hình ảnh cô giáo ngồi trong bao nhựa, cho người bơi kéo qua sông.

XEM HÌNH SỰ CHỆT CỘNG

*Trọc sư dắt gái dạo khơi khơi,
Vàng đỏ cà sa, đạo loạn đời.
Bắn súng, gái hầu, vui đếm bạc,
Bài tây, mạt chược, lán xe hơi.
Gà chiên, thịt lợn, tha hồ rượu,
Thuốc túy đồ tường đủ bộ chơi.
Cờ máy, mê game cờ điện toán,
Bịp đời, phá Phật, Chết bầy phơ.*

Nhật Quang Phi Hồ

XE HOA BOLSA (2007)

*Xe cây bìa ván nhất Cam Châu,
Rồng Đỏ chông đuôi cố vênh đầu*.
Một đám đèn/điền đô, cờ dẫn lộ*,
Vài viên giả tướng, kiếm vênh râu.
Quê nghèo đui cụt không thương xót,
Đất khách khoe tràn chẳng thấm sâu.
Chiến hữu làm than, van cứu giúp,
Diễn hơn trăm Hội, bảnh chi đâu?*

*Gom tiền, phí sức, khoe danh “Nẫu”,
Cố gắng phơi bày cốt thả câu.
Thương phế đói mồi, người rã họng,
Khoe bày kịch cớm, cóc thêm râu.
Bày trò háo thắng, tuồng phung phí,
Chơi trội thâm tình, chuyện nghĩa đâu?
Phố nọ bằng khen ai nhắc nhở,
Đứng xe, cuốc bộ chúng câu mâu!*

Nhật Quang Phi Hồ

* Nhiều người rất dị ứng với Rồng Đỏ.

* Đồng phục đồ đen như tùy đồ đám tang.

XEM HÌNH BẠN CŨ TRG.Q. T.*

*Mừng nhau thoát kiếp lầm than,
Sang đây ăn ở khang trang cửa nhà.
Hình ông ngồi ngắm vườn hoa,
An cư thong thả tuổi già nghỉ ngơi.
Cháu con vui vẻ xây đời,
Tài năng thi triển dưới trời tự do.
Chung vui phước lộc trời cho:
“Xa nơi khổ nhục, ấm no thiên đường”.
Xứ người mạnh bởi tình thương,
Bao dung giúp đỡ, hùng cường giàu sang.
Nay ta bóng ngả chiều vàng,
Ngoảnh về quê cũ hai hàng lệ rơi.
Chiến thương hàng vạn khổ đời,
Tài nguyên cướp bán, dân thời vong nô.
Còn đâu tiên tổ cơ đồ,
Tha phương, hoang phế nắm mồ cha ông.
Nỗi buồn ray rức mệnh mông.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Đã gần 70 năm chưa gặp lại.

XÉT LẠI

*Chức quyền tài dũng kể như không,
Mất nước công trình thấy đổ sông.
“Thất quốc, đại phu ngôn trí lớn?
Bại binh, đào tướng dũng tuyên công?”.
Phế tàn, đồng tuyến không thương xót,
Khổ nhục, nghĩa tình chẳng quán thông.
Chuyện dễ: “Ít nhiều san sẻ giúp”,
Hơn là dề ngỗng nổ rền giông.
Xà lù* khoe mẽ không suy nghĩ,
Ích kỷ vô nhân, bãi giữa đồng.*

Nhật Quang Phi Hồ

* Salauđe

XỬ SỰ

*Xử sự vốn thường thật khó ghê,
Cách nào cũng thể bị người chê.
Tiếp giao đối tác làm sao phải,
Đứng đắn chỉnh tề bị trách quê.
Động tác khó coi thì chẳng nói,
Ân cần lãng mạn, mắng chê dề.
Sống đời một thuở không là mấy,
Vui vẻ thân thương chẳng dễ bề.*

Nhật Quang Phi Hồ

XỬ THẾ

*Người NHÂN chan chứa vạn tình thương,
NGHĨA sống công minh, thuận lẽ thường.
LỄ trọng muôn người, hòa xã hội,
TRÍ thông hiểu rộng, biết đa phương.
TÍN không lật lọng lừa thiên hạ,
DŨNG khí không nao trước bạo cường.
Sáu đức nên người, đời quý kính.
Lực quyền thất đức, đại tai ương.*

*Lòng NHÂN gồm đủ vạn tình thương,
Yêu mến muôn loài vốn chủ trương.
Phật dạy từ bi, nhân áp dụng.,
Thực hành bác ái, Chúa nêu gương.
Giúp đời hạnh phúc là nhân đức,
Nhân chẳng gây ra cảnh bạo cường.
Giảm nỗi khổ đau muôn chủng loại,
Hết lòng bố thí, hướng thiên lương.*

*NGHĨA là sòng phẳng, sống công minh,
Bốn phận chuyên môn phải tận tình,
Nợ trả, ơn đền, không phản quật,
Giúp người, cứu nạn, giữ môi sinh.
Việc làm lớn nhỏ đều chu đáo,
Xử sự không nên tạo bất bình.
Phúc lợi tha nhân không những lạm,
Hết lòng giúp nước được phần vinh.*

LỄ là xử đẹp với muôn sinh,
Quý trọng con người, kính thánh linh.
Trật tự, nhịn nhường trong tiếp cận,
Ôn hòa, lịch sự giữa giao tình.
Nghĩ suy, mới nói lời ngay phải,
Ăn ở tùy nơi, chớ hợm mình.
Cãi cọ chớ gây, không đáng việc,
Giữ cho đây đó được yên bình.

TRÍ thông, hiểu rộng, biết sâu xa,
Biết thế, biết thời, biết rõ ta.
Suy cổ luận kim, khôn áp dụng,
Nghiep nghề tinh tiến, chẳng ba hoa.
Kinh bang tế thế cao tài trí,
Sáng kiến ra công tạo thái hòa.
Trí cả chuyên cần, hưng xứ sở,
Non sông phồn thịnh, trí làm ra.

TÍN tạo niềm tin tưởng lẫn nhau,
Lọc lừa, bội tín hóa thương đau.
Hẹn hò giao kết luôn làm đúng,
Nói trắng hay đen, chẳng đổi màu.
Lời lẽ chân thành không tráo trở.
Giữ điều hứa trước, chẳng lờ sau.
Tối đầu sớm đánh phường vô tín,
Thất tín gian hùng họa đến mau.

DŨNG khí không nao trước bạo cường,
Anh hùng xem chết nhẹ tơ vương.
Bất bình trước việc đời ngang trái,
Dám nói lời ngay, đứng dẫn đường.
Việc nghĩa chẳng làm, người bất dũng,
Trừ gian diệt bạo, dũng can cường.
Chẳng hề khuất phục quân tham ác,
Thân thế hy sinh chuyện dễ thường.

PHƯỚC trời, lộc đất nấng nuôi ta,
Ân nghĩa thường tình phải lại qua.
Nhịn chút phần trăm phù khuyết khổ,
Sưởi vui nồng ấm đẹp muôn nhà.
Ôm đầy rủi đến, xơi không được,
Xởi lởi may nên, sướng tận già.
Thụ hưởng ơn đời nên lại quả,
Huyền vi thưởng phạt biết nào xa.

Nhật Quang Phi Hồ

XUÂN CẢM (2012)

*Năm chục xuân dư, tết vắng nhà,
Tha phương hồi tưởng cảnh xưa qua.
Vườn nhà tiên tổ, người chia chiếm,
Mồ mả ông bà, chúng đuổi xa.
Con trẻ hòa vui xây đất khách,
Thân già quạnh quẽ nhớ quê cha.
Lưu ly một kiếp buồn thân thế,
Xót cảnh thương tình nghĩa quốc gia.*

Nhật Quang Phi Hồ

XUÂN ĐẤT KHÁCH

*Năm tàn đất khách lạnh trời đông,
Tưởng lại thời quê giỗ tổ tông:
Đón tết từng bừng nhà sạch ngõ,
Mừng xuân rạng rỡ xóm đơm bông.
Giặc về ác bịp toan đường cướp,
Dân vội mưu tìm nhắm lối giông.
Thí mạng trùng dương tìm đất sống,
Đau lòng hoang phế mộ cha ông.*

Nhật Quang Phi Hồ

XUÂN HỘI TỤ

*Tết đến xa nhà, nhớ cố hương,
Cùng quê tụ hội kết thân thương.
Tha phương, bạn cũ nguồn vui lớn,
Nắng hạn, mưa rào chẳng sánh tương.
Đàn hát vang lừng quên khổ nhọc,
Rỉ ran tâm sự nỗi niềm vương.
Chúc mong thân hữu đều vui khỏe,
Thế giới muôn nơi mãi đoạn trường.*

Nhật Quang Phi Hồ

XUÂN LẠI VỀ

*Xuân mới lại về, tết Bính Thân (2016),
Đôi câu tâm sự gửi xa gần:
Nước non vạn dặm đường quê tổ,
Cướp cướp tung hoành khổ quốc dân.*

*Cộng giữ quyền cao dân đất nước,
Rước Tàu làm chủ cướp non sông.
Mỗi ngày Tàu tiến sang nhiều cách,
Dân Việt đói nghèo nhục tổ tông.*

*Gái bán thân mình đi khắp chốn,
Trai làm phu mộ cả tây đông.
Say sưa, trộm cướp, người khinh bỉ,
Gốc Việt mang tên nhục đại đồng.*

*Đất nước còn đâu thể thống gì,
Cầm quyền đảng cướp lũ man di,
Ngang tàng hống hách coi dân rẻ,
Luật pháp, rú rừng chẳng kể chi.*

*Du thủ, công an cùng hợp nhất,
Đè đầu cướp bóc hại lương dân.
Hung hăng đánh giết người vô tội,
Thất sở, tan gia cảnh nhục bần.*

*Độc chất Tàu đem hại Việt nhà,
Mưu ngầm hóa chất bệnh dân ta.
Ung thư, thối độc dần tiêu diệt,
Trống chối tha hồ Chệt kéo qua.*

*Mặt biển bao vây Chệt độc quyền,
Dân chài bị chúng hại thường xuyên.
Chặn nguồn hải sản, không đường sống,
Chết chóc ngư dân, đắm trọn thuyền.*

*Văn hóa suy đồi, dân khổ tận,
Ai người tài đức giúp canh tân?
Bính Thân năm mới mừng xuân đến.
Cách trở ngàn xa nhớ nước dân.*

Nhật Quang Phi Hồ

XUÂN BOLSA

*Đón xuân hành diễn phố Bolsa,
Dân Chủ đua tranh với Cộng Hòa.
Chính khách khoe mình, mong lắm phiếu,
Doanh nhân quảng cáo, vọng tiền ra.
Hội đoàn một đám hăng danh nẫu,
Mũ phở trương cờ bước nhẩn nha.
Thương phế đói mờ, xin chẳng đoái,
Nghĩa tình chi đến việc Hai Sa.*

2010

Nhật Quang Phi Hồ

VONG GIA

*Ngày về thăm lại quê xưa,
Đạo ngang nhà cũ nắng mưa dãi dầu.
Mẹ cha khuất bóng từ lâu,
Nhà hoang hiu quạnh, xám màu thời gian.
Đất vườn hầu hết thuộc quan,
Chia lô, cán bán cho dân làm nhà.
Phần còn, con chị chiếm ba,
Một còn rao bán, ông bà kể chi.
Từ đường hương hỏa truyền di,
Chị toan bán cả tiêu đi cội nguồn.
Bao năm rao bán chẳng sông,
Con chị vay tròn, giao luôn ngân hàng.
Người về tâm sự chứa chan,
Tưởng tình tổ phụ, mệnh mang nỗi buồn.
Tám mươi, muôn sự đành buông,
Đổi thay sao nỗi tích tuồng chúng tham.*

Nhật Quang Phi Hồ

XUÂN XỬA

*Xuân nhìn trai gái đẹp như hoa,
Trăm họ an vui cảnh thái hòa.
Nhớ lại một thời trai trẻ cũ,
Vạn ngày vất vả lắm bôn ba.*

*Tết buồn thiếu áo, không cơm bánh,
Rau muống, khoai mì cũng tạm qua.
Lội bộ đường quê thăm nội ngoại,
Tản cư tránh giặc chạy gần xa.*

*Non sông sương phủ một màu tang,
Khủng bố đạn bom giết xóm làng.
Không một nơi đâu bình ổn cả,
Đuổi Tây, rước Chệt, vạn lầm than.*

*Mậu Thân Tết nọ máu loan hồng,
Bắn giết hung tàn thế pháo bông.
Chôn sống đập đầu tang tóc nước,
Xuân này nhớ lại, rợn người không.*

Nhật Quang Phi Hồ

LÁI XE ĐÊM MƯA

*Nhiều người ngại lái đêm mưa,
Nhưng là thú vị, cũng vừa thấy hay.
Xe hơi chế tạo thời nay,
Dù cho gió tạt, bên ngoài mưa rơi.
Kiến xe quạt nước thổi hơi,
Đèn xe rõ chiếu sáng ngời lối đi.
Giảm tùy tốc độ, ngại chi,
Đường trơn cẩn thận, không gì khó khăn.
Đêm mưa đường rộng khỏi chen,
Sưởi thêm ấm áp thẳng băng đến nhà.
Garage tự động mở ra,
Áo quần khô ráo không va giọt nào.
Toàn xe rửa bóng đẹp sao,
Do mưa nên chẳng tốn hao mực này.
Nếu dùng kiến mát polarized,
Đeo vào càng rõ, người bà nên thêm.*

Nhật Quang Phi Hồ

LƯỠI GIAN

*Bolsa có kẻ lừa gian,
Chuyên môn phun phần, sửa càn chói tai.
Lựa chiều trích dẫn chê bai,
Ăn phân (funds) chửi mướn mấy ai chi tiền.
Viết thuê ngu xuẩn đảo điên,
Khoe khoang trí thức khôn liền tài ba.
Dạy đời, bình loạn giọng cha:
“Tỷ phú cắt ké” chê ra rõ khùng.
Chẳng lẽ nước Mỹ tuyển dùng,
Những tên rách nát, nửa khùng lang bang.
Người khôn tài mới giàu sang,
Khả đưa nước Mỹ về vang hùng cường.
Xin ông tỉnh lại bình thường,
Cho đời tốt đẹp, thân thương hài hòa.*

Nhật Quang Phi Hồ

TIẾP NHAU ĐI

*Bảy tám mươi rồi thả tiếp đi,
Mỗi ngày đọc net thấy tin bi:
Danh nhân thu sớm, xa rời cõi,
Tài tử đông sang đã mãn thì.
Xa ốc cao sang đành bỏ lại,
Khố lều rách nát cũng từ ly.
Người đời sau trước đều tan biến,
Vất vả tranh nhiều rốt chẳng chi.*

12/2016

Nhật Quang Phi Hồ

HẾT VUI

*Tuổi thêm, ngày chẳng vui chi,
Bạn bè nam nữ biệt ly mất dần.
Kẻ còn buồn bịnh thể thân,
Người kia chân yếu, tâm thần ngẩn ngơ.
Viếng thăm phai nhạt hững hờ,
Gần xa ngần ngại, bến bờ trở ngăn.
Cốt gân ngày một khó khăn,
Cháu con xa vắng, gió trăng lạnh buồn.
Thời gian như thác mãi tuôn,
Cuốn trôi nhân thế lại nguồn hư vô.
Ngày tàn đất khách đơn cô,
Nhớ về quê cũ, thương mồ cha ông.
Đời người muôn sự hoàn không.*

Nhật Quang Phi Hồ

HỘI HỢP

*Sư thầy, Tiến Sĩ họp bàn sông,
Qua bốn giờ liền nói tiếp luôn.
Tụng tới, tụng lui quanh mấy chuyện.
Nghe qua, nghe lại chẳng vui buồn.
Đấu tranh lật Cộng “không còn đạn”,
Cứu khổ phò dân chẳng soạn tuồng.
Việc nhỏ chẳng làm, mờ mộng lớn,
Sức tài hùng biện, mõ cùng chuông.*

7/1/2017

Nhật Quang Phi Hồ

MỤC LỤC

Ác cuội	6
Ác quỷ.....	6
Ác tướng	7
Ấm nghĩa tình	44
Ăn cháo đá bát	8
Ăn nhậu	8
Ăn tình	9
Áo danh	11
Bạc bài	11
Bạch Tuyết.....	13
Bái nhau.....	12
Bài thơ cuối năm	12
Bán trời	14
Bằng cấp	14
Bảo vệ non sông	17
Bất nhân bội nghĩa	16
Bảy lăm	15
Bảy mươi năm	15
Bảy tám mươi	10
Bảy tám mươi 2	19
Bé cầu.....	20
Betty khóc Mẹ	21
Biển khổ.....	19
Biển lận	22
Biểu tình.....	23
Bồ Tát.....	22
Bốc thơm.....	24
Bom hóa học	24
Bọt bèo	25
Bớt rượu	26
Brigitte Bardot xưa và nay	28
Bùi Như Hùng	10
Buồn 1	30
Buồn 2	39
Buồn bạn qua đời.....	31
Buồn non nước	32

Buồn quá đi thôi	36
Buồn sinh nhật.....	25
Buồn tuổi già	27
Buồn vong quốc 1	5
Buồn vong quốc 2	44
Buồn vui.....	30
Ca dao	41
Ca dao Bolsa.....	40
California	42
Cảm bệnh nhức mỏi	43
Cảm tạ	29
Cảnh giác 1	40
Cảnh giác 2	45
Cảnh tình đất Tổ.....	38
Cao niên.....	46
Cấp bằng đất tổ.....	45
Chân đèo An Khê	38
Chán phèo.....	47
Chào thua.....	47
Chê Ngô	48
Chia buồn.....	49
Chia sẻ 1	51
Chia sẻ 2	48
Chiêu Hồ và Xuân Hương.....	50
Chiều qua cầu Trà Khúc.....	53
Chiều tao ngộ	55
Chính phủ lưu vong	54
Chó con.....	54
Chở lờ qua.....	56
Chó sinh con.....	56
Chở xơi trộn.....	57
Chốn nường thân	58
Chống qua.....	59
Chủ cố.....	60
Chữ Nhân	61
Chức ma.....	60
Chúc mừng Đại Úy V.X.H.	63
Chúc mừng Giáng Sinh	7
Chúc mừng họp mặt.....	64
Chúc Mừng Năm Mới 1	65

Chúc Mừng Năm Mới 2	66
Chúc mừng thượng thọ 80 Đại Úy H.L.	62
Chúc Tết.....	59
Chúc Tết 2016	63
Chúc thăm.....	67
Chúc Xuân 1	67
Chúc Xuân 2	68
Chúc Xuân Đinh Dậu	178
Chứng nhân.....	69
Chuyện bày trầu	68
Chuyện chó	70
Chuyện Emails	71
Chuyện Hội Quê.....	258
Chuyện quê	72
Chuyện xưa	73
Cô bé Hà Tĩnh	75
Cô giáo quê	76
Cô láng giềng xưa	75
Cô phụ	77
Cơ xưởng đồng hương.....	77
Cuồng Đạo	78
Cuồng mê.....	79
Cút bò	79
Cứu đời	80
Dancing.....	88
Dạ cáo cây.....	81
Dê lu	98
Diệt vong 1.....	100
Diệt vong 2.....	100
Dinh thự Winchester.....	102
Dối gian.....	105
Dối thế 1	106
Dối thế 2	106
Du Xuân Bolsa	108
Đái bậy.....	82
Đại ca ca	83
Đãi đưa	80
Đại họa 1.....	86
Đại họa 2.....	87
Đại họa 3.....	87

Đại loạn.....	88
Đám mỗ bò	89
Đảng cướp.....	90
Đặng Tích thời nay	91
Đạo.....	94
Đạo Phật	74
Đau lòng 1.....	96
Đau lòng 2.....	96
Đấu tố.....	97
Đẻ bọc điều	97
Đẹp.....	98
Đi chơi	99
Điểm và tham	99
Điều văn.....	101
Đình Bào	101
Đồ ngu	102
Đoản Thường.....	18
Độc chất.....	103
Độc kế	104
Độc lập.....	105
Đồng tâm	107
Đồng vô	107
Đức tài	109
Đức Thầy.....	109
Đười ươi	110
Enila	110
Evea.....	111
Gái Sushi	158
Gái trai	95
Gặp gỡ	112
Gặp lại	113
Gặp nhau	112
Già 1	114
Già 2	114
Già nua	115
Già ở Mỹ.....	115
Giặc dữ	116
Giấy chết.....	222
Giáo sư dỏm	116
Giáo Sư Thạc Sĩ	117

Giết nhau	117
Giúp phế binh	118
Gởi bạn quê hương	118
Gởi hai nữ sĩ (TN & NT)	119
Gởi ký giả LG	35
Gởi người ở lại	120
Hạ về	120
Hai góc nhìn	121
Hại nước.....	122
Ham danh.....	123
Ham quan chức.....	122
Hàng giả.....	124
Hạnh Nhân	124
Hãy thương yêu	125
HCM.....	125
Hết tháng Ba	126
Hết vui	331
Hiền nhân.....	127
Hình đẹp trên phone	128
Hỏa hoạn chó cứu mèo.....	126
Hóa man di.....	129
Họa mất nước.....	129
Hoài niệm mùa thu.....	130
Học ác nhân	132
Học hành.....	132
Hồi âm thư bạn.....	133
Hội Đoàn 1	133
Hội Đoàn 2	134
Hội hè 1	134
Hội hè 2	135
Hội Hoa Hậu Phụ Nhân.....	135
Hội họp	330
Hội quê	137
Hội quê 2008	136
Hờn nhau	138
Hôn phối để ra đi	139
Hư không	140
Hút xách.....	140
Huynh đệ chi binh	141
Khai Bút Ất Mùi 2015.....	142

Khai bút đầu xuân.....	142
Khiêu vũ 1	143
Khiêu vũ 2	143
Khinh khi thương ghét.....	144
Khó khăn.....	144
Khó xử	145
Khóc Trần Điem	146
Khóc tướng quân	147
Khoe mẽ.....	145
Khôn ngoan	148
Không sòng phẳng	148
Không thể	149
Kiêu hèn.....	149
Lái xe đêm mưa	329
Lâm Châu	150
Làm người	150
Lạnh chiều đông	151
Lão Lai	152
Lão làng	152
Láo lếu	153
Lao nhao	153
Lãnh lảng	154
Lịch sử tái diễn	154
Liên ánh sáng	155
Lính Cộng Hòa	156
Lỗi thời.....	156
Lời tượng Chàm	157
Lú lẫn.....	159
Luật rừng	159
Lưỡi gian	330
Lưu vong 1	160
Lưu vong 2	161
Mác Lê	161
Mãi phân vân	162
Mặn canh trưa	162
Mất cả rồi	163
Mất nước.....	163
Mấy chân tu.....	164
Mề đay (medal).....	164
Mồ mắt cườm	165

Mời ăn phở	165
Mời ăn trưa.....	166
Mong manh	127
Mrs Việt Global.....	167
Mũ và Foulard	167
Mùa Thu.....	168
Mùa thu dân tộc.....	168
Mục Sư Bảo	169
Mừng bạn về hưu.....	169
Mừng bằng lái xe	170
Mừng Chúa Giáng Sinh	170
Mừng gặp lại nhau	171
Mừng Giáng Sinh.....	172
Mừng nhau	173
Mừng Niên Trưởng LPS	174
Mừng ông Thủ Tướng.....	172
Mừng qua bảy mươi	173
Mừng sinh nhật 90	176
Mừng sinh nhật 90 cụ LLT.....	175
Mừng ta 1.....	176
Mừng ta 2.....	177
Mưu chủ	178
Mưu sách.....	179
Mưu sĩ áo vàng	179
Mưu Tàu.....	180
Nai và sói	181
Nằm mộng.....	181
Năm ngàn.....	182
Não nề	182
Nên chi	183
Nét buồn	184
Ngắm nắng mai	186
Ngày Cha.....	183
Ngày Đoàn Ngộ.....	185
Ngày Thu	187
Ngày Thu Phân	187
Ngày về.....	188
Nghe kinh.....	188
Nghĩ không ra	189
Nghĩ lại.....	190

Ngoảnh lại	191
Ngợm Bolsa	191
Ngu.....	192
Ngũ tộc	192
Người đẹp Bolsa	193
Người đi	193
Người lính chợ Bình Sơn	194
Nham nhở	195
Nhân sĩ làng quê.....	185
Nhân tai	196
Nhân tình	196
Nhất cỡ	197
Nhảy nhót	197
Nhìn cảnh biểu tình	198
Nhớ Miền Nam	198
Nhục nhĩ 1.....	199
Nhục nhĩ 2.....	199
Nhục vinh	200
Nổ.....	202
Nợ non sông	201
Nô Việt.....	200
Nói cho khó	203
Nổi nông	204
Nông nổi	204
Nửa năm	205
Núi lửa	206
Nước Mỹ 1	206
Nước Mỹ 2.....	207
Nước Việt	207
Phải sáng suốt	208
Phản biện	208
Phản quốc	209
Pháo nổ.....	210
Phôi pha.....	210
Phong bì.....	211
Phong thực Cộng	212
Phước họa	212
Problem and Solution	213
Qua bảy mươi	220
Quà đến muộn.....	214

Qua Lăng Cô.....	215
Quá tệ.....	215
Quá thời.....	216
Quà thượng thọ 80.....	217
Quan.....	220
Quan chết.....	216
Quan hết thời	218
Quán nhậu	218
Quan tước	219
Quan tướng	219
Quê hương ngày nay	221
Răng đen mã tấu	223
Rạo rức	253
Rời quê	224
Rộn làng.....	205
Rượu say	225
Sắc không	226
Sân si.....	226
Sang Hàn	227
Sắp tiêu vong.....	228
Sĩ khí.....	227
Sông Trà.....	229
Sư diễn xuất	243
Tạ ơn	230
Tai họa	231
Tái nô	231
Tái tê	232
Tài xế hy sinh	233
Tám mươi.....	234
Tâm sự cuối năm	232
Tâm thần.....	235
Tâm tư.....	235
Tan biến	236
Tân Cổ Học Tinh Hoa	237
Tặng bạn già	236
Tặng BDN.....	238
Tặng lời.....	239
Tạo hóa đổ toàn	238
Tào lao.....	240
Tàu rao bán gái Việt.....	240

Tết lại qua	241
Tết ở Mỹ.....	241
Tha phương cầu thực	242
Thạc Sĩ.....	243
Thăm bạn.....	244
Tham hại	245
Tháng 9 ngày 2.....	245
Tháng Chín (1939)	246
Tháng Tư	246
Thánh Karl Marx.....	247
Thất đức	247
Thay đổi.....	248
Thảy tiêu vong.....	248
Theo đóm.....	249
Thích Khoái Lạc.....	249
Thiền sư.....	250
Thiệp chúc Xuân	251
Thiệp Giáng Sinh 2014	254
Thiệp Mừng Xuân Mới.....	255
Thiệp Xuân	250
Thơ đáp lại	256
Thơ lảm cẩm.....	257
Thơ ngày cũ	313
Thơ ta	5
Thơ ta 2	263
Thoáng qua	263
Thời gian 1	264
Thời gian 2	264
Thời trang gái Tàu.....	265
Thư gửi bạn quê	266
Thu nhớ quê.....	265
Thư thăm cuối năm	267
Thu thoáng qua	269
Thư thương phế binh.....	270
Thức tỉnh.....	269
Thương ghét.....	271
Thương phế binh VNCH	271
Tiệc thương	272
Tiền đồ nước Việt.....	272
Tiến Sĩ 1.....	273

Tiến Sĩ 2.....	273
Tiếng em hát	274
Tiếng hát Việt Khang	275
Tiếng Việt.....	274
Tiếp nhau đi	330
Tiêu	278
Tiểu nhân	276
Tiêu tan.....	277
Tiêu vong	277
Tin Quê Hương	278
Tình cảnh thương phũ bình	279
Tình em.....	280
Tình lỡ.....	279
Tình nghĩa chị em	281
Tổ dóm	282
Tỏ lòng từ ái.....	282
Tội ác quá nhiều	283
Tồi tệ	283
Tôn giáo.....	284
Tột cùng.....	285
TPB mù 2 mắt, cụt 2 tay	285
Trân trọng tri ân	286
Tranh quê.....	286
Trâu	287
Trẻ tự vận.....	287
Trí thức	288
Trời thu	290
Trọng khinh	291
Trống trận Tây Sơn	289
Trường Sa.....	292
Truyền đạo	293
Từ bi.....	294
Tu đạo	294
Tu hành.....	295
Tự mừng ta	297
Tự Nghĩa Đường.....	57
Tự phong	297
Từ quê	298
Tu tĩnh	298
Tự trào.....	299

Tung hoành	300
Tuổi già 1	301
Tuổi già 2	302
Văn hiến.....	299
Văn hóa Tàu	303
Vào Thu	304
Về chiều	305
Về đầu 1	306
Về đầu 2	307
Vị kỷ	303
Vị tha	306
Việt đạo.....	308
Vô cảm 1	309
Vô cảm 2.....	310
Vô hạnh 1.....	309
Vô hạnh 2.....	311
Vô ơn	311
Vợ thương binh tề liệt.....	312
Vợ tù cải tạo	313
Vong gia	327
Vong nô.....	314
Vụ nổ Thiên Tân	314
Vui	316
Vui	28
Vui sống	315
Xã hội bất công.....	316
Xây tượng đài	317
Xe hoa Bolsa	318
Xem hình bạn cũ TRG.Q. T.	319
Xem hình sư chệt Cộng.....	317
Xét lại	320
Xử sự	320
Xử thế.....	321
Xuân Bolsa	326
Xuân buồn	268
Xuân cảm	323
Xuân đất khách.....	324
Xuân hội tụ.....	324
Xuân lại về.....	325
Xuân xưa.....	328

SƠ LƯỢC TÁC GIẢ

Cộng tràn Ất Dậu mùa thu,
Tác gia chín tuổi, mịt mù tang thương.
Hung tàn lũ giặc bất lương,
Thi nhau cướp, giết, chủ trương Cộng đồ.
Cưỡng truyền Lê Marx “Tam vô”,
Phá tan văn hóa tiền đồ tổ tiên.
Dân tình khiếp khổ đảo điên,
Quê hương tắm tối, triền miên cơ cùng.
Chứng nhân lịch sử tàn hung,
Dù muôn trang sách, khó dùng kể qua.
Nơi sinh cạnh bến sông Trà,
Nhìn qua Thiên Ấn mượt mà đòi tranh.
Vốn xưa đất cũ Chiêm Thành,
Di dân từ Bắc, Việt giành lấn vô.
Từng năm bão lũ, nóng khô,
Dân tình trắc trở, mưu đồ chen bon.
Hai mươi, tìm sống Sài-gòn,
Học hành Sư Phạm, lối mòn thư sinh.
Chẳng ngờ Nam Việt bại binh,
Công phu vất vả, linh đình biển trời.
Vận may, thuyền vượt đến nơi,
Bốn mươi, sang Mỹ vui đời tự do.
Ơn Người, con cháu ấm no
Cố công góp sức chăm lo đáp đền.

Nhật Quang Hồ Phi

Ấn phí: 20 Mỹ kim